

קונטרס

רמזים

נכתב בעזה"י ע"י אהרן בהגר"י הלוי שליט"א גרנדש

י' אדר ב' תשע"ט

בעזה"י

רמזים

א"ה: בסיעתא דשמיא בעת אמירת שמו"ת או בעת קריאת התורה, וכן באמירת התהילים, וכן בעת התפילות, לפעמים מתעוררים ראשי תיבות וגימטריאות, והנני כותב מה שעולה לי בס"ד [והרבה מהם עדיין בכתב יד, ורק חלק נכתב פה] אבל יש הרבה דברים שצריך לבררם מה נכון לכתוב ומה נכון שלא לכתוב, וכן מהדברים הכתובים מכבר צריך לבררם מה להשאיר ומה להסיר, ומה להשאיר ולתקן, ובינתיים עד אשר יתן ה' ויהיה הזמן לבררם כנ"ל הנני כותבם כמות שהם כדי שלא לאבד את מה שיתכן והוא כן יפה והשי"ת יזכנו לכון לאמת בתורתו הקדושה בנגלה ובנסתר אכ"ר.

ז"ל מו"ז הגה"צ רבי אריה שכטר זצ"ל בספרו 'אריה שאג' – חנוכה עמ' קנ"ז: הרמ"ק, רבי משה קורדברו, כותב ב'פרדס רמונים', בתחלת 'שער הצרוף': ידיעת סודות תורתנו הקדושה הוא על ידי הצרופים וגימטריאות והתמורות וראשי תבות וסופי תבות ותוכי תבות וראשי פסוקים ודלוג אותיות וצורף אותיות, עכ"ל.

הנני להעתיק שו"ת מס' תשובות הגר"ח – כת"י על התנ"ך מה ששייך לענינינו כאן וכדלהלן:

ש. תהלים. מצינו פסוקים שיש בפסוקים ר"ת של מילה שנמצאת בתוך הפסוק עצמו, וכגון: ויאני ב'חלותם ל'בושי ש'ק (ל"ה י"ג) ר"ת לבוש. ר'איתה ה' א'ל ת'חרש (ל"ה כ"ב) ר"ת ראית. בטח ב'ה' ו'עשה ט'וב (ל"ז ג') ר"ת טוב. יסגו א'חור ו'יכלמו ח'פצי ר'עתי (מ' ט"ו) ר"ת אחור. אשר הראיתני צ'רות ר'בות ו'רעות ת'שוב תחייני (ע"א כ') ר"ת צרות. וכהנה הרבה. האם יש רמז לסוג ר"ת אלו בדברי חז"ל או המפרשים. ומה הכוונה בזה שיש מילה בר"ת של מילה הנמצאת בתוך הפסוק עצמו.

חלק ראשון

תורה

בראשית ב' ה'. וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר ה' אלקים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה. וכל שיח השדה ס"ת חלה. טרם יהיה בארץ ס"ת מצה. השדה טרם יצמח ס"ת חמה שהיא ממתקת הפירות כמ"ש פ' וזאת הברכה. כי לא המטיר ה' ס"ת אריה. על הארץ ואדם אין לעבד ר"ת אלו-ה.

בראשית ב' ו'. **וַאֲדָעֵלָה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה ס"ת תהילה, שכשירדין גשמים בא שמחה לעולם.**

בראשית ב' ז'. וייצר ה' אלקים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה. ויפח באפיו נשמת חיים ס"ת חותם, בו ניכר האדם כמ"ש במסכתא יבמות פט"ז מ"ג. האדם לנפש חיה ר"ת חלה, וס"ת משה.

בראשית ד' ג'. ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה לה'. מפרי האדמה מנחה לה' בגי' עה"כ שם 'הוי"ה'.

¹ע"ע תהלים י"ח כ"ד דכתיב ואחי תמים עמו ואשתמר מעוני, דהנה ע'מו ו'אשתמר מעוני הוא ר"ת עמו. ושם כ"ה כ"א דכתיב תם וישר יצרונכי כי קויתך דכל הפסוק הוא ר"ת קויתך (או, קויתך. ואם נצרף י' של וישר מטעם שעיקר התיבה היא ישר' יהיה קויתך מלא (ההפסוק). ושם ל"ה כ"ג דכתיב העירה והקיצה למשפטי אלקי וה' לריבי, דהנה ה'עירה והקיצה ל'משפטי אלוקי הוא י"ת א-ל-ו-ה. ושם נ"ה ה' דכתיב לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי, דהנה לבי יחיל ב'קרבי הוא ר"ת לבי (וכן התיבת ואימות יש התיבה מות). ושם ס"ט כ"ט דכתיב ימחו מספר חיים ועם צדיקים לא יכתבו, דהנה ימחו מספר חיים ו'עם הוא ר"ת ימחו". ושם ע"ה י"ח דכתיב ויסו אל-לבבם לשאל כלנפשם, דהנה אכל נלפסם הוא א-ל. ושם פ"ח ט' דכתיב הרהקת מניי שתי תועבותי ואתה תשאל כלל אצא, דהנה לימו כ'לא ו'לא אצא' הוא ר"ת כלאו. ושם פ"ט א' דכתיב מושל בנאות היה בשוא גליו אחי השבחם, דהנה ב'שוא גליו אתה ת'שבחם ר"ת בגימטריא, אתה. ושם צ"א א' דכתיב ישב בסתר עליון בצל ש-ד-י יתלונן, דהנה ב'צל ש-ד-י יתלונם הוא ר"ת ישב. ושם ק' ג' דכתיב דעו כי ה' הוא אלקים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו, דהנה ע'מו ו'צאן מ'רעיתו הוא ר"ת עמו. ושם קט"ו ב' דכתיב למה יאמרו הגוים איה נא אלקיהם, דהנה י'אמרו ה'גוים איה הוא ר"ת איה, נ'א א'לקיהם הוא ר"ת נא. ושם קי"ט א' דכתיב אודך בישר בכלמי משפטי צדקך, דהנה ב'ישר לבב ב'למדי הוא ר"ת לבב. ושם שם מ"ג דכתיב ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחילתי, דהנה מ"פ ד'הם א'מת הוא ר"ת מאד. ושם שם מ"ט דכתיב זכר דבר לעבדך לא אשר יחלחני דהנה ל'עבדך ע'ל הוא ר"ת על. ושם שם קס"ה דכתיב שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול, דהנה ו'אין לימו מ'כשול הוא ר"ת למו. ושם קכ"ה ב' דכתיב ירושלים הרים סביב לה וה' סביב לעמו מעתה ועד עולם, דהנה ל'עמו מ'עתה ועד עולם הוא ר"ת לעמו. ושם קכ"ט ב' דכתיב רבת צרונכי מנעורו גם לא יכלו לי, דהנה ל'א יכלו הוא ר"ת לי. ושם קמ"ג ד' דכתיב ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישותום לבי, דהנה ב'תוכי ישותום ל'בי הוא ר"ת לבי. וככהנה רבות. וכן הוא בשמו"ע דאמרין עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן, דהנה ה'וא יעשה שלום עלינו הוא ר"ת יעשה. וכן הוא בכרכת המזון דאמרין הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא וזכור לטוב כו', דהנה ה'רחמן ה'וא ישלח לינו הוא ר"ת איה ר"ת איה (בגימטריא עה"כ).

בראשית ד' ז'. **הלוא אם תיטיב שאת וגו'.** ס"ת באמת.

בראשית ה' כ"ה. **ויחי מתושלח שבע ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את למך.**
שנה ויולד את למך ר"ת שאול, ואותיות למך הם אותיות מלך, רמז למ"ש בן
שנה שאול במלכו.

בראשית ו' ד'. **הנפלים וגו' אשר מעולם אנשי השם.** ס"ת מרים.

נח ו' ט'. **נח אלה תולדת נח וגו' את האלקים התהלך נח.** האלקים התהלך נח
ס"ת חכם.

נח ז' ט"ו. **ויבאו אל נח וגו' אשר בו רוח חיים.** אשר בו רוח ס"ת רוח.

נח י"א ה'. **וירד ה' לראות את העיר.** ר"ת אליהו, רמז לאליהו הנביא שיורד
מהעולם העליון לבוא להתגלות בעוה"ז.

לך לך י"ב ד'. **וילך אברם כאשר דבר אליו ה' וילך אתו לוט וגו'.** ה' וילך אתו לוט
ר"ת אליו.

לך לך י"ב ח'. **ושם י"ח. ויבן שם מזבח לה'.** ר"ת שלום. ס"ת מנחה.

לך לך י"ב ט"ו. **ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית
פרעה.** ויראו אתה שרי פרעה ס"ת שם הוי"ה. וכן, שרי פרעה ויהללו אתה ס"ת שם
הוי"ה (לפי סדר האותיות ממש), ואולי היה שם הוי"ה עליה וזה מה שהם ראו אך
לא ידעו מה ראו.

לך לך ט"ו א'. **אחר הדברים האלה וגו' שכרך הרבה מאד.** שכרך הרבה מאד
ר"ת משה, שממך יצא משה רבינו שימסור התורה הקדושה לבניך.

וירא כ"ב ט"ו. ויקרא מלאך ה' אל אברהם וגו'. ר"ת יומא, וס"ת המלאך.

וירא י"ט ה'. ויקראו אל לוט ויאמרו אליו איה האנשים וגו'. אל לוט ויאמרו אליו ר"ת אלול.

וירא י"ט ט"ט. הנה וגו' ואנכי לא אוכל להמלט וגו'. ר"ת אלול.

וירא י"ט כ"ה. ויהפך וגו' ישבי הערים וצמח האדמה. ר"ת שם הוי"ה ב"ה.

וירא י"ט ל"ב. לכה נשקה וגו' ונשכבה עמו ונחיה מאבינו וגו'. עמו ונחיה מאבינו ר"ת עמו.

וירא כ"ב ב'. קח נא את בנך. נא את ר"ת נא.

וירא כ"ב ח'. ויאמר אברהם אלקים יראה לו השם לעלה בני וילכו שניהם יחדו. לו השם לעלה בני ס"ת הוי"ה.

וירא כ"ב י"א. ויקרא אליו מלאך ה' מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני. מלאך [ה'] מן השמים ויאמר אברהם ס"ת מאומה, כמ"ש להלן מיניה ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו 'מאומה'. אברהם אברהם ויאמר הנני ס"ת מרים.

וירא כ"ב י"ח. עקב אשר שמעת בקלי. ס"ת ברית, וכן, אשר שמעת בקלי כל אות שלישית נוטריקון ערל והוא נרמז בתוך התיבה כי הערלה מכסה, ונרמז באות שלישית כי ערל היא תיבה של שלוש אותיות, והברית נרמז בסוף התיבה שהיא מגולה אחר שמסיר את הערלה ונשאר ברית.

תולדות כ"ה כ"ה. ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו. ר"ת של כל תיבות הפסוק הוא 'ושמו עשו'.

תולדות כ"ה כ"ז. ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים. ציד איש שדה ס"ת שדה.

תולדות כ"ה ל"א. ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי. את בכרתך לי ר"ת אבל.

תולדות כ"ה ל"ב. ויאמר עשו הנה אנכי הלך למות ולמה זה לי בכרה. ולמה זה לי בכרה ס"ת בגי' עה"כ הוי"ה.

תולדות כ"ו י"ט. ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חים. באר מים חים ר"ת נ', רמז לנ' שערי בינה.

(מפסוק זה ג"כ מוכח הא דמבו' בגמ' ע"ז דנחל אינו דוקא מים אלא שביל עפר). ויחפרו עבדי יצחק בנחל ס"ת קולי. וימצאו שם באר מים חים ס"ת ממרום.

חיי שרה כ"ג ב'. ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה. ר"ת אלול (בי פעמים), רמז שבסוף השנה צריך לעשות חשבון הנפש על כל השנה, דומיא כאדם ההולך מן העולם שצריך לעשות כן קודם הדין בבי"ד של מעלה כמ"ש ארז"ל שוב יום אחד קודם מיתתך.

חיי שרה כ"ד ס"ג. ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים. ויצא יצחק לשוח בשדה ר"ת יובל רמז להחזרת השדות ביובל. ועוד, ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב ר"ת לא יבול (כמו שמצינו א' וע' מתחלפים) וכמ"ש תהילים א' ג' ועלהו לא יבול. ועוד, איתא בכורות נ"ה ב' גבי נהר פרת, תניא רבי מאיר אומר יובל שמו שנאמר והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולמה נקרא שמו פרת שמימיו פרים ורבים ופרש"י שם וז"ל ועל יובל ישלח שרשיו וגו' בעץ החיים משתעי קרא ועץ החיים בגן עדן הוא ופרת הוא המשקה גן עדן עכ"ל ואפשר דזהו ויצא יצחק לשוח בשדה ר"ת יובל היינו בשדה של עץ החיים.

ויצא . ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה. ויצא יעקב מבאר ס"ת באר.

וישב ל"ט ו'. ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה. ויעזב כל אשר לו ר"ת אוכל.

וישב ל"ט ט"ז. ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו. ותנח בגדו אצלה ר"ת בוא.

וישב מ' ו'. ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים. ויבא אליהם יוסף בבקר ר"ת ויבא.

מקץ מ"ב ל"ד. ואדעה כי לא מרגלים אתם. כי לא מרגלים אתם, ר"ת מאכל, שאינכם מרגלים אלא באמת באתם להביא מאכל.

מקץ מ"ד א'. ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים וגו'. לאמר מלא את ר"ת מלא.

וארא ח' ו'. ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כה' אלקינו. כי אין כה' אלקינו ס"ת יונה, רמז ליונה שעשאוהו ע"ז ח"ו בשומרון, ואומר כי אין כה' אלקינו, והפסלים הם הבלים.

וארא ח' י"ד. ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה. להוציא את הכנים ולא יכלו ר"ת אליהו.

וארא ח' ט"ז. ויאמר ה' אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר ה' שלח עמי ויעבדני. הנה יוצא המימה ואמרת ר"ת הוי"ה.

וארא ט' ח'. ויאמר ה' אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה. וזרקו משה השמימה לעיני ס"ת הוי"ה. וכן, משה השמימה לעיני פרעה ס"ת בגי' עה"כ הוי"ה.

בא י' ה'. וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה. ולא יוכל לראת את ר"ת יואל, רמז שהיה ארבה גם בימי יואל כדפרש"י. הצמח לכם מן השדה ס"ת מנחה, רמז למנחות של המקדש הבאות מהתבואה הצומח מן השדה היינו חיטים ושעורים.

בא י' ז'. ויאמרו עבדי פרעה עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את ה' אלקיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים. מתי יהיה זה לנו ס"ת הוי"ה.

(הנה בתחילה כתיב כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו וכאן כתיב ויאמרו עבדי פרעה וגו', וי"ל שכאן עבדי פרעה אמרו לשלוח רק את האנשים ולא את כולם ולכן הסכים להם פרעה ושאל את משה רבינו מי ומי ההלכים, והיינו שהיה עדיין הכבדת לב גם אצל עבדי פרעה לענין כולם חוץ מהאנשים).

בא י' כ"ג. לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבתם. ולכל בני ישראל היה ס"ת לילה. אור במושבתם ס"ת רם. היינו שהלילה היה לישראל רם היינו גבוה, בכך שלישראל היה אור אף בלילה, ומשא"כ המצריים.

בא י"א ג'. ויתן ה' את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם. גם האיש משה ס"ת משה.

בא י"ג ט"ו. ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו. כי הקשה פרעה לשלחנו ס"ת הוי"ה.

בשלח י"ד ד'. ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה וגו'. כי ברח העם ויהפך ס"ת יחכם, שהתחכם.

בשלח ט"ז כ"ב. ויהי ביום השישי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה. ויהי ביום השישי לקטו לחם ס"ת יומים. ויהי וגו' משנה שני ס"ת היומיים. נשיאי העדה ויגידו למשה ס"ת הוי"ה.

משפטים כ"ד ט"ז. וישכן וגו' ויקרא אל משה ביום השביעי וגו'. ס"ת אלקים.

כי תשא. ועשית כיור נחשת וכנו. ר"ת וכנו.

כי תשא. מועד ירחצו מים. ר"ת מים.

כי תשא. או בגשתם אל המזבח. ס"ת מוחל, שהמזבח מכפר והקב"ה מוחל.

כי תשא. לשרת להקטיר אשה לה'. ס"ת בגי' עה"כ תורה.

כי תשא. ל"ב י"ב. למה וגו' שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך. שוב מחרון אפך ר"ת אשם. והנחם על הרעה לעמך ר"ת עולה.

כי תשא ל"ב י"ג. זכר וגו' וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם. אתן לזרעכם ונחלו לעולם ר"ת אלול.

כי תשא ל"ד כ"ח. ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים. ויהי שם עם ס"ת מים, ואין מים אלא תורה. ארבעים יום וארבעים, ג' פעמים מסתיים במ"ם רמז לג' פעמים שעלה למ' יום ולילה. לחם לא אכל ומים ר"ת אלול, וכן לא אכל ומים לא ר"ת אלול, שהיה זה בחודש אלול.

כי תשא ל"ד כ"ט. ויהי ברדת משה מהר סיני וגו'. רדת בגי' עה"כ תרה, וכן ברדת משה מהר ס"ת תרה.

כי תשא ל"ג י"א. ודבר ה' וגו' ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל. לא ימיש מתוך האהל ר"ת מילה, רמז למה שאמרו במדרש שמי שערל אינו יכול ללמוד תורה.

תצוה ל' ז'. והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה. והקטיר עליו אהרן קטרת סמים ס"ת מנורת. בבקר בהיטיבו את הנרת ס"ת תורת.

תצוה ל' ח'. ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני ה' לדרתיכם. קטרת תמיד לפני ה' לדרתיכם ס"ת התמיד.

ויקהל פקודי. **ופניהם איש אל אחיו.** ס"ת שלום, שבזמן שיש שלום בין ישראל לאביהם שבשמים אז ופניהם איש אל אחיו.

פתוחי חותם קדש לה'. חותם קדש לה' ס"ת משה.

ויקרא א' ב'. **כי יקריב מכם קרבן וגו'.** ס"ת בנים, רמז לקרב בנים לאביהם שבשמים.

ויקרא א' ז'. **ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש.** וערכו עצים על האש, ס"ת שלום, רמז למ"ש שהמזבח משים שלום.

ויקרא א' י"א. **ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני ה' וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב.** צפנה לפני ה' וזרקו ס"ת הוי"ה. ה' וזרקו בני אהרן ס"ת יונה רמז לעולת העוף. בני אהרן הכהנים את דמו ס"ת יונתם. על המזבח סביב ס"ת חלב, חלב שעולה על המזבח.

ויקרא א' י"ד. **או מן בני היונה.** ס"ת יונה.

ויקרא ד' ט"ו. **ושחט את הפר לפני ה'.** ר"ת אליהו, רמז לפר במעשה דהר הכרמל.

צו ז' י"ג. **על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו.** על זבח תודת שלמיו ס"ת חלות.

צו ז' ל'. **ידיו תביאנה וגו' אותו תנופה לפני ה'.** ס"ת הוי"ה.

צו ח' כ"ו. **ומסל המצות אשר לפני ה' וגו'.** ר"ת אליהו.

בחוקותי כ"ו י'. **ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו.** וישן מפני חדש תוציאו ס"ת וישן.

נשא ו' כ"ו. **ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום. אליך וישם לך שלום ר"ת שאול.**

נשא ז' ע"ח. **ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן. נפתלי אחירע בן עינן ס"ת עינן.**

נשא ז' פ"ט. **ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארן העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו. ובבא משה אל ס"ת אהל. מבין שני הכרבים ר"ת משה.**

בהעלותך. **ותמונת ה' יביט. ר"ת בגימטריא מנין הוי"ה, וזהו ותמונת ה' יביט, היינו את שם הוי"ה יביט כמ"ש שויתי ה' לנגדי תמיד.**

. **והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה. והאיש משה ענו מאד מכל ס"ת בגי' משה. האדם אשר על פני האדמה ס"ת בגי' עם חמש התיבות מרים. ר"ת של כל הפסוק בגי' עה"כ שנ"ח רמז לחשן שאהרן לבשו מפני ענותנותו.**

פינחס כ"ו ב'. **שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל. שנה ומעלה לבית אבתם ר"ת שאול, רמז למ"ש גבי שאול המלך יבן שנה במלכו' שהיה בלא חטא כבן שנה בעת היותו למלך, ומעלה רמז למ"ש בו 'משכמו ומעלה'.**

פינחס כ"ו נ"ב. **לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות. בנחלה במספר שמות ס"ת תורה, שהתורה כולה שמותיו של הקב"ה כדאיתא ברמב"ן.**

פינחס כ"ו ס"א. **וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני ה'. וימת נדב ואביהוא ס"ת אבת (היינו אבות, עי' בעה"ט ר"פ בחוקותי), רמז למה דאיתא ביבמות שמתו בשביל שלא נשאו נשים ולא היו להם בנים כמ"ש ובנים לא היו להם, וזהו אבות היינו על שלא היו אבות כי לא נשאו נשים. בהקריבם אש זרה לפני ה', בהקריבם אש זרה ס"ת משה, על שעשו מדעת עצמם ולא שאלו את משה רבינו.**

פינחס כ"ו ס"ה. **כי אמר ה' להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון.** כי אם כלב בן יפנה ס"ת הבנים, היינו שרק מכלב היה המשך של בנים דאילו ליהושע היו לו רק בנות, ולכן הוקדם כלב ליהושע כי כתיב ולא נותר מהם 'איש' היינו המשך של בנים.

פינחס כ"ז א'. **ותקרבנה בנות צלפחד וגו' מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה.** מחלה נעה חגלה מלכה תרצה ר"ת תנחמם, על שהזכירו את מיתת אביהם נרמז כאן תנחומין.

פינחס כ"ח ג'. **ואמרת להם זה האשה.** זה האשה ר"ת זה.

פינחס כ"ח י"א. **עלת התמיד יעשה ונסכו.** עלת התמיד יעשה ונסכו ס"ת תודה. (ע"ע לפס' זה להלן תפלת מוסף דר"ח).

חקת כ"א ל"ב. **וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו בנתיה ויורש את האמרי אשר שם.** וישלח משה לרגל ס"ת חלה. את יעזר וילכדו בנתיה ס"ת תורה. ויורש את האמרי אשר שם ס"ת שמירת. [שמירת חלה, תורה]. (אף שלא מובן מה הנני כותב, מ"מ היות שזה עלה לי תוך כדי קריאת התורה הנני מבין שיש בזה דבר מה ולכן כתבתי אע"פ שאין מובן כנ"ל אולי עוד נמצא בזה דבר מה בעזה"י).

בלק כ"ב כ"ח. **זה שלש רגלים.** ס"ת משה. ונזכר זה שלש רגלים כאן ולהלן פסו' ל"ב ופסו' ל"ג, ג' פעמים כנגד ג' רגלים.

בלק כ"ג ט"ז. **ויקר ה' וגו' ויאמר שוב אל בלק וגו'.** שוב אל בלק ס"ת בלק.

בלק כ"ד ו'. **כארזים עלי מים.** ס"ת מים.

בלק כ"ד י'. **זה שלש פעמים.** ס"ת משה.

בלק כ"ד י"ח. **וישראל עשה חיל.** ס"ת הלל, שע"י שמהללים להשי"ת זוכים לניסים ונפלאות, וכך ישראל עשה חיל.

מטות ל' ג'. **איש כי ידר נדר לה' וגו' לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה.** לא יחל דברו ככל ס"ת אלול. יחל דברו ככל היצא ס"ת אלול.

מטות ל"א ל"א. **ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה ה' את משה.** כאשר צוה ה' את ס"ת בגי' עה"כ תורה.

דברים א' ה'. **בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר.** משה באר את התורה ס"ת בגי' עה"כ תורה.

דברים א' ח'. **ראה נתתי לפניכם את הארץ.** ר"ת לאהרן.

דברים א' ל"ט. **ובניכם אשר לא ידעו היום.** ר"ת אליהו, אולי רמז למעשה דאליהו שהוכיחם על שהלכו על שני הסעיפים וזהו טוב ורע.

דברים ב' כ"ז. **לא אסור ימין ושמאל.** ר"ת יואל. אליו. (ס"ת נראל).

ואתחנן ד' ו'. **ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה וגו'.** חכמתכם ובינתכם לעיני ס"ת מים, שאין מים אלא תורה. ובינתכם לעיני העמים אשר ס"ת מרים.

ואתחנן ד' י"ג. **ויגד לכם את בריתו וגו' ויכתבם על שני לחות הברית.** ויגד לכם את בריתו ס"ת מדות, היינו שד"א קדמה לתורה כמ"ש בשערי קדושה. ויכתבם על שני לחות ס"ת תלים, היינו תהלים כמ"ש רבינו אפרים מהראשונים ז"ל.

ואתחנן ד' ט"ז. **תבנית זכר או נקבה.** ס"ת תורה, רמז שכולם חייבים לשמור התורה גם זכר וגם נקבה. זכר או נקבה ר"ת און, שעבד שאינו רוצה להשתחרר ולהיות עבד ה' רוצעים אוננו.

ואתחנן ד' כ"ג. אשר כרת עמכם. ס"ת תמר.

ואתחנן ד' כ"ז. ונשאתם מתי מספר בגוים. ס"ת מרים.

ואתחנן ד' מ'. ושמרת את חקיו וגו' ולמען תאריך ימים על האדמה אשר ה'
אלקיך נתן לך כל הימים. לך כל הימים ס"ת מלך, רמז לא' הדברים שהוצרכו
כשנכנסו לארץ.

ואתחנן ו' ח'. וקשרתם לאות על ידיך. לאות על ר"ת על. וקשרתם לאות על ידיך
ר"ת עליו.

עקב ז' ט"ו. והסיר ה' ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא
ישימם בך ונתנם בכל שנאיך. ה' ממך כל חלי ס"ת כליה, היינו יסיר כליה ח"ו.
ידעת לא ישימם ס"ת אמת. ונתנם בכל שנאיך ס"ת כלם, שיכלם את האומות
בב"א.

עקב ח' ב'. עקב לא תשמעון בקול ה' אלקיכם. ר"ת לאבתי (ללכת בדרכי
אבות).

(עקב ח ט. לא תחסר כל בה. ס"ת ארלה).

עקב ט' כ"ג. ובשלח ה' אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר
נתתי לכם ותמרו את פי ה' אלקיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו. ה'
אלקיכם ולא האמנתם לו ר"ת אליהו.

עקב י' י"א. ההוא לא אבה ה' השחיתך. ר"ת עה"כ בגימטריא אליהו.

עקב י"א י"ג. והיה אם שמע תשמעו וגו'. ר"ת אשתו, רמז למ"ש כבדו נשייכו כדי
שתתעשרו, כמ"ש להלן ונתתי עשב בשדך ונתתי מטר ארצכם וגו'.

אשר אנכי מצוה וגו'. ר"ת אמא, לקיים מצות כיבוד אם ונרמז יותר מכיבוד אב כמ"ש שצריך יותר ליזהר בכבודה.

עקב י"א י"ז. ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר ה' נתן לכם. אשר ה' נתן לכם ס"ת מנרה (מנורה חסר ו'). הטבה אשר ה' נתן לכם ס"ת עה"כ מנורה.

עקב י"א י"ח. והיו לטוטפת בין עיניכם. ר"ת בלוע, בלעו, רמז למ"ש שלא יהיו התפילין של ראש עגול כדי שלא יבלע בפנים הראש.

ראה י"א כ"ו. ראה אנכי נתן לפניכם היום. ר"ת לאהרן.

ראה י"ד כ"א. לא תאכלו וגו' כי עם קדוש אתה לה' אלקיך וגו'. עם קדוש אתה ס"ת משה.

ראה ט"ו ב'. כי קרא שמטה לה'. ר"ת שקלך.

ראה ט"ו ו'. ובך לא ימשלו. ר"ת לוי (בשעבוד מצרים).

ראה ט"ו ז'. את לבבך ולא תקפץ. ר"ת אלות (ח"ו).

ראה ט"ו י"ד. הענק וגו' ומקרבך אשר ברכך ה' אלקיך תתן לו. ברכך ה' אלקיך תתן לו, ס"ת חנוכה (ך' וח' מתחלפים ברכך בג"ק ח', ר"ל גם שמן תעניק לו ולא רק יקבר).

ראה ט"ז א'. הוציאך ה' אלקיך ממצרים לילה. ר"ת מאליה, אליהם.

שופטים י"ז י"ט. ולא תקח שחד. ס"ת אחד, שנוטה ע"י השוחד לטובת אחד מבין שני בעלי הדין.

שופטים י"ז י"ח. ספר מלפני הכהנים הלויים. ס"ת מרים.

שופטים י"ח א'. אשי ה' ונחלתו יאכלון. ס"ת יונה.

שופטים כ' ו'. ומי האיש אשר נטע. ס"ת עשיר.

שופטים כ' ז'. ומי האיש אשר ארש אשה. ומי האיש אשר ס"ת שיר. אשר ארש אשה ס"ת שרה.

כי תצא כ"א י'. כי תצא למלחמה על איבך ונתנו ה"א בידך ושבת שבינו. כי תצא למלחמה על איבך ונתנו ר"ת כאליהו, ע"י נחל קדומים להגאון החיד"א זצוק"ל שפירש כתוב זה דקאי עמ"ש בגמ' יומא שאנשי כנה"ג ביטלו יצרא דע"ז ובקשו לבטל גם יצרא דעריות וראו שאין קיום לעולם והחזירוהו ורק החלישו כוחו דלא ליהוי בקרובים יעו"ש ופ"י כי תצא למלחמה על איבך פ"י על ב' אויבים האי יצרא דע"ז והב' יצרא דעריות, ואת יצרא דע"ז נתנו ה"א בידך לגמרי, ואת יצרא דעריות רק ושבת שבינו ע"כ, והנה אליהו הנביא הוכיח לעובדי הבעל שאין בו כלום והי' הוא האלקים ולכן נרמז הכא בכתוב זה 'כאליהו' היינו ונתנו ה"א כמו שנתן בידי אליהו הנביא ודו"ק.

כי תצא כ"א י"ב. והבאתה אל תוך ביתך וגו'. ר"ת תבוא.

כי תצא כ"ב ג'. לא תוכל להתעלם. ס"ת אלם, שלא תעשה עצמך אלם ותתעלם.

כי תצא כ"ב ה'. לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה וגו'. לא יהיה כלי גבר ס"ת אריה. ולא ילבש גבר ס"ת אשר.

כי תצא כ"ג ט"ו. כי ה"א מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איבך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך. להצילך ולתת איבך לפניך ר"ת אלול, רמז לחודש אלול שהקב"ה קרוב אלינו מאד וזהו כי ה"א מתהלך בקרב

מחנך, להצילך ולתת איבך לפניך, היינו להצילך ביום הדין מהיצה"ר שלא יקטרג ח"ו ולתתו לפניך, דאיבך היינו היצה"ר כמ"ש כי תצא למלחמה על איבך וגו', ואז והיה מחנך קדוש, והיה לי שמחה, ולא יראה בך ערות דבר פי' ולא יראה בך שום עבירה, מאחר ש'ושב' מאחריך שעשית 'תשובה' והעבירות והיצה"ר המקטרג מאחריך.

כי תצא כ"ג כ"ד. **מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת לה' אלקיך נדבה אשר דברת בפיו.** מוצא שפתיך תשמר ועשית ר"ת שמות, שתשמור ותוציא מפיו שמו"ת היינו שנים מקרא ואחד תרגום, ועוד שתשמור שלא להוציא מפיו שמות הקדושים סתם חלילה. אשר דברת בפיו ס"ת כתר, והאותיות שלפני כתר המה ישק כמ"ש ועל פיו ישק כל עמי, שע"י שמוצא שפתיך תשמור ותדבר רק אמת אזי על פיו ישק כל עמי כמ"ש מן שליט"א בארחות יושר שהנזהר לדבר רק אמת ברכותיו מתקיימין יעו"ש. ויל"פ כאשר נדרת לה"א נדבה היינו כאשר אמרת נעשה ונשמע.

כי תצא כ"ד ב'. **ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר.** והלכה לאיש אחר ס"ת שרה.

כי תצא כ"ד ה'. **נקי יהיה לביתו שנה.** ס"ת הוי"ה. ושו"ר בבעה"ט.

כי תצא כ"ד י"ד. **לא תעשק שכיר עני.** ס"ת יקרא, כמ"ש להלן פסו' ט"ו ולא יקרא וגו'.

כ"ד ט"ו. **ביומו תתן שכרו.** ר"ת שבת, היינו שהשכר הוא ליום שכולו שבת וזהו ביומו היינו ביומו שלעתידי לבוא.

כי תצא כ"ה ד'. **לא תחסום שור בדישו.** ר"ת לשבת, שבשבת אסור להתענות.

כי תצא כ"ה ו'. **והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל.** והיה הבכור אשר תלד ס"ת בגי' עה"כ דור, היינו להוליד דורות. ולא ימחה שמו מישראל ס"ת אוהל, ולפני כן כתיב המת, היינו אוהל המת.

כי תצא כ"ה י"ט. והיה בהניח ה' אלקיך לך מכל איבך מסביב בארץ אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח. והיה בהניח ה' אלקיך ר"ת אויב, היינו מהאויב כמ"ש מכל איבך. לרשתה תמחה את זכר ס"ת בגי' עה"כ תורה. מתחת השמים לא ס"ת אמת, שמתחת השמים היינו העוה"ז אינו האמת אלא עלמא דשיקרא, יצילנו ה'.

נצבים כ"ט י"ד. כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני ה' אלקינו ואת אשר איננו פה עמנו היום. היום לפני ה' אלקינו ואת ר"ת אליהו, רמז לאלהיו הנביא שפעמים ישנו פה עמנו היום ופעמים איננו פה עמנו היום.

נצבים ל' א'. והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך ה' אלקיך שמה. לפניך והשבת אל לבבך ר"ת אלול, רמז לתשובה בחודש אלול. ס"ת לכתך רמז למ"ש בזכרונות ברי"ה כה אמר ה' זכרתי לך וגו' לכתך אחרי במדבר וגו'.

נצבים ל' ו'. ונתן ה' אלקיך את כל האלות האלה על איבך ועל שנאיך אשר רדפוך. ועל שנאיך אשר רדפוך ר"ת שאור, רמז ליצה"ר שהוא השונא הרדוף אותנו.

נצבים ל' י'. כי תשמע בקול ה' אלקיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך. כי תשמע בקול ה' אלקיך ר"ת כאבתי, היינו כי תשמע בקול ה"א כמו אבתיך ששמעו בקול ה' כי תשוב אל ר"ת אתך היינו שכשתשוב אל ה' יהיה אתך ה'.

נצבים ל"א ט'. ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית ה' ואל כל זקני ישראל. ויכתב משה את התורה הזאת ר"ת האומה, שע"י התורה נבחרנו להיות האומה המובחרת בעולם. אל הכהנים בני לוי ר"ת באהל, שהס"ת שניתן לבני לוי היה באהל מועד עם ארון ברית ה'.

נצבים ל"א ט"ז. ויאמר ה' אל משה הנך שכב וגו'. ויאמר ה' אל משה ר"ת איום, וכן, יומא.

האזינו ל"ב ג'. כי שם ה' אקרא הבו גדל לאלקיננו. ס"ת ואלוקים.

וזאת הברכה ל"ג ד'. תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב. ס"ת בגימטריא
מנין שם הוי"ה הק' בה.

--

והיה מעשה הצדקה שלום. מעשה הצדקה שלום ר"ת משה.

שיר השירים

ב' ח'. קול דודי הנה זה בא וגו'. ס"ת בגי' עה"כ 'אליהו'.

אסתר

ח' ח'. ... ונחתום בטבעת המלך אין להשיב. בטבעת המלך אין להשיב ס"ת
נכתב.

איכה

ב' ט'. גם נביאיה לא מצאו חזון מה'. ס"ת אמונה, היינו דאף שאין נבואה אבל
יש אמונה.

תפלה

מעריב

ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים. אל תסיר ממנו ר"ת אמת.

ואמונה כו' והמשלם גמול לכל איבי נפשנו. ר"ת גבי' עה"כ מנין אמן, שע"י עניית אמן כראוי מכניעים את כל האויבים בעזה".

מי כמכה באלים ה' מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא. מי כמכה נאדר בקדש ס"ת שירה, כמ"ש לעיל מיניה לך ענו שירה כו'.

השכיבנו ה' אלקינו לשלום והעמידנו. ר"ת אליהו, רמז להא דאיתא בתנא דבי אליהו שהאבות הקדושים קמים בכל יום ואליהו הנביא נוטל ידיהם והם מתפללים יעו"ש.

עוד, איתא בהקדמת הטובי חיים לתד"א, אות ד', וז"ל, ומצאתי כתוב בספר כתיבת יד וז"ל סגולה נוראה ונפלאה למקרה אשר לא טהור לבל יפקד רע ח"ו ושיהיה לו מחשבות קדושים וטהורים וחלומות מיושבים אמתיים יזהר ללמוד בספר הקדוש תנא דבי אליהו בכל לילה קודם השינה ואח"כ יזכיר ע"ב פעמים אליהו הנביא וטוב לכוין בכל פעם בשם הקדוש אגל"א (ר"ת אתה גבור לעולם ה') והיה נזהר שישכב במקום נקי ובגדים נקיים והוא בחון ומנוסה כן מצאתי בספר זה בכמה דפוסים עכ"ל, ואפשר דזהו נרמז בתיבות השכיבנו ה"א לשלום והעמידנו כו' שזהו ר"ת אליהו וכנ"ל. ודו"ק.

בר יוחאי נמשחת אשריך. ר"ת נביא.

אשרי יולדתך ואשרי העם הם לומדך כו'. ר"ת האליהו.

שחרית

בא"ה נותן התורה. ר"ת אבינה, היינו להבין התורה. וכתוב בתהילים 'אבינה לאחריתם' היינו את התורה שאיננו מבינים בעוה"ז נבין לע"ל למפרע את מה שלמדנו ולא זכינו להבין.

ותלמוד תורה כנגד כולם. ס"ת מדה, או המדה (בגימטריא עה"כ), רמז למ"ש הארון אינו מן המדה, והיינו כי התורה היא כנגד כולם.

ואני וגוי אשתחווה אל היכל קדשך ביראתך. ס"ת להכלך (היינו להיכלך כמ"ש 'היכל' קדשך).

ה' אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך. ר"ת בגי' קצ"ה וס"ת בגי' קי"ט, וביחד מנין שד"י. ה' אהבתי מעון ביתך ומקום ס"ת ימנך (היינו ימינך וימינך קאי אביהמ"ק).

וצונו על נטילת ידיים. ר"ת עניו.

יגדל אלקים כו' והוא אחד ואין שני. ס"ת א-ד-נ-י.

יגדל אלקים כו' ישלח לקץ הימין משיחנו. ר"ת מילה.

לפדות מחכי קץ ישועתו. ר"ת מקלי, קלים.

קרבות

בהר סיני לריח. ס"ת ריח.

סיני לריח ניחח. ס"ת ניחח.

כמנחת הבקר וכנסכו תעשה. ס"ת תורה.

**אשה ריח ניחח לה'. ס"ת בגימטריא כ"ו כמנין שם הוי"ה ב"ה. [רמז למ"ש הרמב"ן
עה"ת בהקדמה שהתוה"ק כולה שמותיו של הקב"ה].**

**רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו. להקריב קרבן
התמיד במועדו ר"ת קבלה.**

עננו כו' כי בצרה גדולה אנחנו. ס"ת הוי"ה.

והיה טרם יקראו ואני אענה. ס"ת מהוי"ה.

כי אתה ה' העונה. ס"ת בגי' עה"כ שם הוי"ה.

**איזהו מקומן כו' שירי הדם היה שופך. ס"ת כימה (רומז על ש"ד רח"ל במקום
ש"ד שופך דם ע"ג המזבח).**

ברוך שאמר

ברוך משלם שכר טוב ליראיו. ס"ת מבורך.

הודו לה' קראו בשמו

**הודו לה' קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו. ס"ת בגי' ע"ה מנין שנות אברהם
אבינו ע"ה בצאתו מחרן (לך לך י"ב ד'), רמז לנפשות שעשה בחרן וקראו בשם ה'
והודיע בכך בעמים עלילותיו.**

ויעמידה ליעקב לחק לישראל. ס"ת קבלה.

הוד והדר לפניו עז וחדוה בשמו. הוד והדר לפניו עז ר"ת עולה.

השתחוו לה' בהדרת קדש. ס"ת שותה, רמז למ"ש והוי שותה בצמא את דבריהם.

ואמרו הושיענו אלקי ישענו וגו'. הושיענו אלקי ישענו ר"ת איה.

ברוך ה' אלקי ישראל וגו' כל העם אמן והלל לה'. כל העם אמן והלל לה' ר"ת א-ל-ו-ה-ך.

נורא אלקים ממקדשיך. ר"ת אמן.

הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים. ס"ת בגי' רב.

אשרי אדם בטח בך. ס"ת חכים, מי שבוטח בה' הוא חכים פ"י חכם.

הראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו. ר"ת הוחלתי.

יהי כבוד

יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו. ישמח ה' במעשיו ס"ת חוה.

ממזרח שמש עד מבואו וגו'. ממזרח שמש עד ס"ת חדש (כמ"ש אין חדש תחת השמש).

ויאמרו בגוים הי מלך. ר"ת ביום (כמ"ש ביום ההוא וגו').

הי הפיר עצת גוים וגו'. הפיר עצת גוים ס"ת תמר (ע"י מעשה תמר הפיר עצת גוים).

הניא מחשבות עמים. ס"ת אמת (בזכות התורה שהיא אמת הניא מחשבות עמים). ר"ת עמם, עמה. כל אות שניה נוטריקון נחם (כמ"ש ולא נחם אלקים, היינו את אוה"ע להרע לישראל).

אשרי יושבי ביתך

אשרי העם שככה לו וגו'. ס"ת היום (כמ"ש זה ואמר ביום ההוא הנה אלקינו זה וגו', וע"ז אשרי העם כו').

אשרי העם שה' אלקיו. כנ"ל.

זכר רב טובך וגו'. ס"ת ברכך.

סומך הי לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים. סומך הי לכל הנפלים ס"ת המלך, מלכה.

עיני כל אליך ישברו וגו'. ס"ת יכלו (מלי כליון עינים).

קרוב הי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת. ס"ת תולה, כמ"ש תולה ארץ על בלימה, היינו שהיות ששותקין בעת מריבה הם קוראין לה' באמת שמבקשין רק מהשי"ת.

שמר ה' את כל אהביו וגו'. ס"ת לתורה.

הללוי-ה הללי נפשי

ה' פוקח עורים. ר"ת עיף.

ה' אהב צדיקים. ר"ת בגימטריא ק"א [ע"י חגיגה ט' ודו"ק].

הללוי-ה כי טוב זמרה אלקינו

לכלם שמות יקרא. ס"ת אמת.

**לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום וגו'. לא עשה כן לכל גוי ס"ת אלהין כמ"ש
[בברוך שמיה] לא על בר אלהין סמיכנא.**

הללו את ה' מן השמים

הודו על ארץ ושמים וגו'. ס"ת צלמו.

**לבני ישראל עם קרובו הללוי-ה. ס"ת הלויים [שהלויים קרובים אל ה' במקדש
ומהללים שם לה'].**

הללוי-ה שירו לה' שיר חדש

הללוי-ה שירו לה' שיר חדש תהלתו בקהל חסידים. לה' שיר חדש ס"ת שרה.

חדש תהלתו בקהל חסידים. ס"ת שלום.

ישמח ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם. ישמח ישראל בעשיו בני ר"ת בגי"כ כ"ד,
וכן אביי בגי"כ עה"כ כ"ד. ישמח ישראל בעשיו בני ציון ס"ת חולין, היינו שיתרפאו כל
החולים אז.

הללוי-ה הללו א-ל בקדשו

כל הנשמה תהלל י-ה הללוי-ה. ס"ת הלליה (הללוי-ה חסר ו'). אן, הלילה (שאחר
הלילה הקב"ה מחזיר הנשמה).

ברוך ה' לעולם

ברוך ה' אלקי ישראל וגו'. ר"ת אביי.

ברוך ה' אלקים אלקי ישראל עשה נפלאות לבדו. ס"ת בגימטריא תיקו. אלקים
אלקי ישראל עשה נפלאות ס"ת תהלים.

ויברך דוד

ויברך דוד את ה' לעיני כל הקהל וגו'. את ה' לעיני כל הקהל ה' ס"ת תהללי. לעיני
כל הקהל ר"ת כליה, שבזכות ההלל שמהללים להשי"ת נצולין מכליה ח"ו.
הממלכה והמתנשא לכל לראש. ס"ת בגי' עה"כ שאול, רמז לשאול המלך.

את השמים שמי השמים וגו'. ס"ת תמים.

ותרא את עני אבותינו במצרים. את עני אבותינו במצרים ס"ת יתום, שהקב"ה
ראם כיתומים שכתוב בהם כי חנון ורחום אני.

ואת זעקתם שמעת על ים סוף. ס"ת מתפלתם, היינו זעקה מתוך תפלתם,
שכבר שזעקו ועדיין לא התפללו או שלא גמרו להתפלל, כבר אז שמעת.

כי ידעת כי הזידו עליהם. ידעת כי הזידו עליהם ס"ת יתום, וכן, ימות.

ויושע ה'

ויושע ה' ביום ההוא את ישראל וגו'. ביום ההוא את ס"ת אמת.

אז ישיר

אז ישיר משה ובני ישראל. ס"ת בגימטריא זמרה.

עזי וגוי אלקי אבי וארממנהו. ס"ת בגימטריא שם הוי"ה הק'.

עזי וגוי לישועה זה אלי ואנוהו וגו'. לישועה זה אלי ואנוהו ס"ת שם הוי"ה הק'.

תשלח חרנך יאכלמו כקש. ס"ת חושך, רמז לגיהנם.

וברוח אפיך נערמו מים וגו'. אפיך נערמו מים ר"ת אמן.

קפאו תהמת בלב ים. ס"ת במות.

מי כמכה נאדר בקדש. ס"ת שירה.

אל נוה קדשך. ס"ת כלה.

נמגו כל ישבי כנען. ס"ת ילון (מלי שינה).

עד יעבר עמך ה' וגו'. עד יעבר עמך ס"ת דרך.

עד יעבר עם זו קנית. עד יעבר עם זו ס"ת דרום.

כי בא סוס פרעה וגו'. ס"ת אסיה.

ובני ישראל הלכו ביבשה. ס"ת הלוי. ובנ"י הלכו ביבשה בתוך הים ס"ת כהלויים
[כהלויים שהלכו בירדן עם הארון].

ישראל הלכו ביבשה בתוך הים. ס"ת מלוכה.

ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו. ועלו מושיעים בהר ציון ר"ת בצום,
אולי היינו בצום ת"ב שאז משיח בא כמ"ש בפסיקתא רבתי.

את הר עשו והיתה, ס"ת שהקב"ה ישפוט אותם על שהפריעו לכלל ישראל לעסוק
התורה בגזרותיהם על ישראל בכל הדורות.

והיה ה' למלך על כל. ס"ת בגימטריא מלך.

אחד ושמו אחד. ס"ת דוד.

ה' אחד ושמו אחד. ר"ת אויא (רב אויא).

ישתבח

מלך א-ל חי העולמים. ר"ת חמאה, כמ"ש באע"ה שנתן לאורחים ורמז שגדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני שכינה. ס"ת כלים. וס"ת מלכי, היינו מלך מלכי המלכים.

יוצר אור

יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא. ר"ת עשו אחיו, כמ"ש הצילני נא מיד אחי מיד עשו, ועי"ז יהיה שלום לכלל ישראל.

עושה שלום ובורא את הכל. שלום ובורא את ס"ת אמת. עושה שלום ובורא את ס"ת האמת. עושה שלום ובורא את הכל ס"ת להאמת, לאמתה.

המאיר לארץ ולדרים עליה. ר"ת עולה, שהחמה עולה מן המזרח למערב להאיר לנו. ועוד, שאז מקריבין קרבן עולת התמיד, וזהו ג"כ המחדש בכל יום 'תמיד' מעשה בראשית שבכל יום כשהוא מתחדש כמו במעשה בראשית אז מקריבין קרבן תמיד. בכל יום תמיד ר"ת בית, רמז לבית ה' שם מקריבין התמיד וכל הקרבנות, ובית ה' רומז למעשה בראשית.

המחדש בטובו בכל יום. ס"ת שלום.

מה רבו מעשיך ה'. ס"ת בגימטריא מנין ל"ו, רמז לל"ו צדיקים, כמ"ש בכתובות ה' אי' דמעשי ידיו של הקב"ה אלו הצדיקים, וקאמר מה רבו [באיכות, שהרי אמרו חז"ל ראה הקב"ה שצדיקים מועטין כו'] מעשיך ה' היינו הצדיקים. וקאמר כולם בחכמה עשית היינו בחכמת התורה כמ"ש אסתכל באורייתא ברא עלמא.

ר"ת מרים, ואמר כולם 'בחכמה' עשית, שמרים היתה חכמה היינו מילדת.

המלך המרומם לבדו מאז. ר"ת המלה.

והמתנשא מימות עולם. ס"ת אמת.

אלקי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו אדון עוזנו מגן ישענו משגב בעדנו. אלקי
עולם ברחמיך הרבים ס"ת במים, ואין מים אלא תורה, שתרחם עלינו בזכות
התורה. אדון עוזנו צור משגבנו ר"ת אמצע, מגן ישענו משגב בעדנו ר"ת במים,
רמז לקריעת ים סוף שהלכו בני ישראל באמצע בין השבילים בתוך המים.

מגן ישענו משגב בעדנו. ר"ת במים, שהקב"ה שופט את הגוים במים ומצילנו
מידם, ע"י מדרש תהלים.

יצר כבוד לשמו מאורות. ר"ת כלים.

פנות צבאיו קדושים רוממי. ס"ת יתום.

קדושים רוממי ש-ד-י תמיד. ר"ת תשר"ק, כמו בתקיעות דר"ה.

קדושים רוממי ש-ד-י כל אות שניה נוטריקון דוד.

תתברך ה"א על שבח מעשה ידיך. על שבח מעשה ס"ת חלה. אלקינו על שבח
מעשה ס"ת חולה (כמ"ש שכינה למעלה מראשותיו של חולה).

על שבח מעשה ידיך ועל כו'. ר"ת מעשיו.

תתברך ה"א על שבח מעשה ידיך ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה. ר"ת
משא ש"ס יומי, שהצדיקים שהם מעשה ידיך ע"י כתובות ה' א', הם עומלים
ונושאים משא של עול התורה ולומדים ש"ס יומי בכל יום ויום עד שמסיימים
הש"ס וחוזר חלילה וע"ז תתברך ה"א על שבח צדיקים אלו ועל מאורי אור
שעתית היינו התורה שהיא אור עליה הם הצדיקים יפארוך סלה לנצח.

תתברך צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים. צורנו מלכנו וגואלנו בורא ר"ת בצום, פי' בצום יוה"כ אז תתברך צורנו מלכנו וגואלנו על ידינו, שאתה בורא קדושים פי' המלאכים וביוה"כ אנו כמלאכים.

בורא קדושים ישתבח שמך לעד מלכנו. ר"ת בקי, שלם, שהקב"ה יודע הכל, והוא שלם בתכלית השלימות. קדושים ישתבח שמך ס"ת חכם.

ישתבח שמך לעד מלכנו. ר"ת ישלם, שהקב"ה ישלם שכר טוב לצדיקים עושי רצונו.

יוצר משרתים ואשר משרתיו כולם עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה כו'. משרתים ואשר משרתיו כולם עומדים ס"ת מרומם.

ומברכים ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים. כל אות שלישית נוטריקון 'בשפע קם' היינו ע"י שפע השבחים שמברכים ומשבחים וכו' קם שמו יתברך בעולם.

את שם האל המלך הגדול כו'. את שם האל המלך ס"ת תמלך. שם האל המלך הגדול ס"ת למלך. שם האל המלך ס"ת מלך.

וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים. על מלכות שמים ר"ת שמע, רמז ל'שמע ישראל' שהוא קבלת עול מלכות שמים.

להקדיש ליוצרם בנחת רוח. ס"ת שמחת, היינו בשמחה.

והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם משבחים ואומרים. מתנשאים כו' ואומרים, ר"ת, שלם, שלום, לשלמו, משל, שלמעלה הכל שלימות, ושם עתידים לקבל גמול המעשים והעוה"ז הוא כמשל לגבי עולם הגמול.

לא-ל ברוך נעימות יתנו. ברוך נעימות יתנו ר"ת בני, כמ"ש חזו בני חביבי כו' שבעסק התורה נעימות יתנו לא-ל ברוך ונרמז ברוך שצריך לברך ברכת התורה קודם עסק התורה. ס"ת כלות כמ"ש ביום כלות משה.

נעימות יתנו כו' זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו. נעימות זמירות תשבחות נוטריקון שמע, בגי' ת"י מנין שנות הבית שם הושמעו שירות הלויים.

למלך א-ל חי וקים. ס"ת כלים.

זורע צדקות מצמיח ישועות. הסדר הוא כדרך העולם שזורע ואח"כ זה מצמיח.

נורא תהלות אדון הנפלאות. נו"רא תהלות אדון נוטריקון הוד.

המחדש בטובו בכל יום. ס"ת שלום.

תמיד מעשה בראשית. ס"ת תדה (תודה). תמיד מעשה בראשית נוטריקון רעם.

כי הוא לבדו פועל גבורות. ס"ת אילות כמ"ש קול ה' יחולל אילות, וכדאי' בא נחש ומכישה ויולדת.

כאמור לעשה אורים גדולים כי לעולם חסדו. כי לעולם חסדו ס"ת יום.

אור חדש על ציון תאיר ונזכה כולנו מהרה לאורו. תאיר ונזכה כולנו מהרה לאורו ר"ת מלכות. תמלוך. ונזכה כולנו מהרה לאורו ר"ת מלוך. היינו שאז תחזור המלוכה האמיתית בב"א.

ברוך אתה ה' יוצר המאורות. ברוך אתה ה' יוצר ר"ת אב"י (שאב"י האיר עיני ישראל בתוה"ק). אתה ה' יוצר המאורות ר"ת מנין הוי"ה. וס"ת בגימטריא עה"כ תורה (כמ"ש שהתורה נקראת אור).

אהבה רבה

ותלמדם חקי חיים. ס"ת מים, כמ"ש אין מים אלא תורה.

אבינו האב הרחמן. ס"ת בנו, הקב"ה הוא האבא ואנחנו בניו. אב'ינו הא'ב הר'חמן נוטריקון באר כמ"ש באר חפרוה שרים שאין מים אלא תורה ובעבור אבותינו השרים תחנונו ותלמדנו.

ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך כו'. ס"ת תלמידך.

והאר עינינו בתורתך. עינינו בתורתך ר"ת ע"ב שם קדוש שתאיר עינינו ותלמדנו אותו.

ודבק לבנו במצותיך ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך. לבנו במצותיך ויחד לבבנו, וכן, במצותיך ויחד לבבנו לאהבה ר"ת לולב, רמז למ"ש (עי' משנ"ב) שצריך לקרב הלולב אל הלב.

ויחד לבבנו לאהבה וליראה את ר"ת אלול, שבאלול צריך ליחד לבבנו כו' לפי שהם ימי רצון ורחמים.

כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו. בשם קדשך הגדול והנורא ס"ת מלאך. כי בשם קדשך הגדול והנורא ס"ת מלאכי.

בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך. נגילה ונשמחה בישועתך ר"ת נוב, שבתחיית המתים כשיחזרו הכהנים מנוב עיר הכהנים תהיה שמחה בישועת ה' זאת.

ור"ת נבוב, רמז ללוחות כמ"ש נבוב לוחות, שיחזור לנו סגולת הלוחות הראשונות שלא תשכח התורה מאתנו יותר.

והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ. ר"ת מלוכה, שאז תתגלה מלכותו יתברך
וימלוך ה' לבדו ע"כ העולם כולו כמ"ש והיה ה' למלך וגו'.

ס"ת עצמות, רמז לגלגולי מחילות ואז ותליכנו קוממיות לארצנו שיקומו בתחה"מ.

והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ. ר"ת מלוכה, שאז תהיה המלוכה של
השי"ת כמ"ש והיה ה' למלך וגו'.

כי אל פועל ישועות אתה. ס"ת תהללי, היינו כנסת ישראל תהללי להשי"ת על
הישועות שהשי"ת פועל לך.

ובנו בחרת מכל עם ולשון. ס"ת נמלות, רמז לנמלה הזריזה כמ"ש לך אל נמלה
עצל וגו', והיינו משום שישראל זריזין לעשות המצוות לכן בנו בחרת מכל עם כו'.

וקרבתנו לשמך הגדול סלה באמת. ס"ת הלכות, כמ"ש אין לו להקב"ה אלא ארבע
אמות של הלכה בלבד.

כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך. כי בשם קדשך
הגדול והנורא ס"ת מלאכי, רמז לנבואת מלאכי שהיא הנבואה האחרונה העוסקת
בגאולה השלמה שאז נגילה ונשמחה בישועתך.

הארץ ותליכנו קוממיות לארצנו. ר"ת קולה, שהארץ תתן קולה אז כמ"ש אז
ירננו כל עצי יער, וגם יהיו גלגול מחילות באדמה כנ"ל. וירושלים תתן קולה.
ותליכנו קוממיות לארצנו ר"ת קול, עי' תהלים מזמור כ"ט.

להודות לך וליחדך באהבה. ר"ת לולב.

הבוחר בעמו ישראל באהבה. ס"ת רמ"א, רמז לחיבור הרמ"א, כי אמרין גם
הבוחר בתורה כו' וקודשא ב"ה וישראל חד הוא.

קריאת שמע

שמע ישראל ה' אלקינו. ס"ת עולה.

שמע ישראל ה"א ה'. ס"ת העולה.

וקשרתם לאות על ידיך והיו. ס"ת תמלוך.

והיו לטוטפת בין עיניך. ס"ת תנוך, סמוך לעל מזוזות רמז לאוזן הנרצעת בתנוך במזוזת הבית.

לטטפת בין עיניך. ס"ת תנ"ך.

וכתבתם על מזוזת ביתך. ס"ת תמלך.

ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש. ס"ת שמריהו [רמז להגשמים בזכות הצדיקים כדאיתא כתובות ה' א', ושם זה משמו של מרן שליט"א, ודו"ק].

השמרו לכם פן יפתה לבבכם. ר"ת פלילה.

ציצית על כנפי בגדיהם. ס"ת תלים.

הכנף פתיל תכלת. ר"ת פתל.

ולא תתורו אחרי לבבכם. ס"ת איום, היינו לא לתור אחרי השי"ת שהוא איום ונורא.

ואחרי עיניכם אשר אתם. ס"ת רמים, שהרמת העינים בא מגאווה.

אה"א אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים. ס"ת מצרים.

אלקיעם אשר הוצאתי אתכם. ס"ת מרים.

אני ה' אשר הוצאתי אתכם וגו'. ס"ת ירמיה.

אמת ויציב

טוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד. הזה עלינו לעולם ועד ס"ת הדום, שבהמ"ק שהוא הדם רגליו אין יפה כיפיו כמ"ש בסוכה.

אמת אלקי עולם מלכנו. ס"ת יתום, שהקב"ה הוא אבי היתומים.

עזרת אבותינו

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע כו'. הוא מעולם מגן ס"ת אמן, שבכוח אמירת אמן להגן מפורענות. איתא, עזרת בג"ק מנין הוי"ה. מגן ומושיע ר"ת מו"מ שם קדוש. ברום עולם ר"ת ע"ב שם קדוש. מושבך ומשפטיך ר"ת מו"מ כנ"ל.

אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך ודברך ישים על לבו. אשרי איש שישמע למצותיך ס"ת ישעך. איש שישמע ר"ת אש. איש שישמע למצותיך ר"ת אשל, ר"ת אכילה שתיה לינה, וזהו אשרי איש שעושה כאברהם אבינו הכנסת אורחים ודברך ישים על לבו שעושה זאת עם כל ההלכות בבין אדם למקום וב"א למקום. איש שישמע למצותיך ותורתך, ר"ת שאול, רמז לשאול שהיה מלך וס"ת על לבו.

עוד י"ל ר"ת שאול שהשומע להמצוות ולהתורה מציל ודבר ה' שם על ליבו הרי הוא מציל עצמו מרדת לשאול תחתית ח"ו.

ומלך גבור לריב ריבם. ס"ת מברך.

ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע. לנו מלך גואל ומושיע ר"ת גמול, גומל.

ממצרים גאלתנו ה' אלקינו. ר"ת גאים.

כל בכוריהם הרגת. ר"ת כבה, שכבה כל מצרים.

אחד מהם לא נותר. ר"ת אדרם. היינו אדירים חסר, שאדירים הם המצריים כמ"ש בשירת הים במים אדירים ואדירים קאי על המצריים ע"י משנ"ב, והוא חסר לומר שהם חסרים ולא נשאר מהם מאומה.

שבחו אהובים ורוממו אל. ר"ת שאול.

ברוך הוא ומבורך כו' בשמחה רבה ואמרו כלם. בשמחה רבה ואמרו כלם ר"ת ברוך.

משה ובני ישראל לך ענו שירה. ס"ת כהלויה, היינו שירה כשבט הלויים.

שירה בשמחה רבה. ר"ת בשר, שאין שמחה אלא 'בבשר' ויין. וס"ת מנין ט"ו, כמנין ט"ו שיר המעלות ששרום בבית המקדש.

ופדה כנאמך יהודה וישראל. ס"ת הכלה, היינו שתפדה את הכלה שהיא כנסת ישראל בב"א.

שמונה עשרה

ברכת אבות

ברוך אתה ה' אלקינו ואלקי אבותינו כו'. אתה ה' אלקינו ואלקי ס"ת מנין שם הוי"ה.

אתה גבור לעולם ה'. ס"ת הרים, שהקב"ה בגבורתו מפרק הרים כמ"ש מפרק הרים.

ומקיים אמונתו לישני עפר. ר"ת עולא.

ונאמן אתה להחיות מתים. ס"ת מתנה, שתחיית המתים לבני אדם היא מתנה מהשי"ת, שנזכה שיהיה בב"א.

אתה קדוש

וקדושים בכל יום יהללוך סלה. ס"ת המלך, כמ"ש בעשי"ת בברכה זו 'המלך הקדוש'.

גואל ישראל

וגאלנו מהרה למען שמך. ר"ת שלום, שבגאולה השלימה יתקיים ונתתי שלום בארץ וגו'.

בא"ה גואל ישראל. ר"ת בגימטריא שם הוי"ה, שבגאולה השלימה יהיה השם שלם והכסא שלם.

עננו כו' כי בצרה גדולה אנחנו. ס"ת הוי"ה.

והיה טרם יקראו ואני אענה. ס"ת מהוי"ה.

כי אתה ה' העונה. ס"ת בגי' עה"כ שם הוי"ה.

רפאנו

הושיענו ונושעה כי תהלתנו. ס"ת שם הוי"ה הק'.

רופא חולי עמו ישראל. ס"ת יואל. וכן, אולי וכמ"ש בסליחות אולי ירחם כמ"ש רופא נאמן 'ורחמן' אתה.

ברוך אתה ה' רופא חולי עמו ישראל. ה' רופא חולי עמו ישראל ס"ת אליהו, רמז לביאת אליהו הנביא לברית שהוא מלאך הברית, ונרמז פה כי ברכה זו כנגד ברית שניתנה בשמיני כמ"ש בגמ' מגילה.

ברך עלינו

ואת כל מיני תבואתה לטובה. ס"ת תהילה.

על פני האדמה ושבענו. ס"ת הלוי, שצריך לתמוך בשבט הלוי ש אין לו חלק ונחלה בארץ.

פני האדמה ושבענו מטובה. ס"ת שם הוי"ה הק'.

תקע בשופר

וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ. יחד מארבע כנפות ס"ת דעת, רמז למ"ש ומלאה הארץ דעה את ה' וגו'.

ולמלשינים

ולמלשינים אל תהי תקוה. ס"ת מילה, נגד הגזירות שהיו בדורות על המילה כדאיתא בגמ' סנהדרין ישוע הבן.

על הצדיקים

יהמו רחמיך ה' אלקינו. ר"ת יאיר.

בא"ה משען ומבטח לצדיקים. אתה ה' משען ומבטח ר"ת יומא, שביוה"כ הקב"ה משען ומבטח לצדיקים שיזכו בדן.

ה' משען ומבטח לצדיקים. ס"ת מנחה, כמ"ש לא נענה אליהו אלא בתפילת המנחה, והיה ה' לאליהו למשען ומבטח.

שמע קולינו

וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. ס"ת נמלות, רמז לנמלה דכתיב בה לך אל נמלה עצל וגו' והיינו שהיא זריזה, שכמו כן תקבל בזריזות את תפלותינו.

רצה ה' אלקינו

רצה כו' בעמך ישראל ובתפלתם. בעמך ישראל ובתפלתם ס"ת מלך.

רצה ה' אלקינו בעמך ישראל ובתפלתם. ס"ת המלוכה, כמ"ש מלך עוזר ומושיע ומגן שהמלוכה היא גם בזה שה' רוצה בעמו ובתפלתם ועוזר להם ומושיע אותם ומגן להם [כדאי' בספרים הק' שזהו מהות 'מלך' לסייע, ולא כהמון שחושבים לא כן, וזהו השבח בהשי"ת].

ביתך ואשי ישראל ותפלתם. ס"ת כלים, רמז לכלי המקדש שהקב"ה ישיבם בב"א.

ואשי ישראל ותפלתם באהבה. ס"ת מילה, רמז להא דאיתא שבשעת הברית מילה הוא עת רצון וכל התפלות מתקבלות.

ותפלתם באהבה תקבל ברצון. ס"ת נמלה, היינו כמו שהיא זריזה כך תתקבל תפלתנו בזריזות וכמ"ש בנוסח ספרד ותפלתם 'מהרה' באהבה תקבל ברצון.

מודים

ואלקי אבותינו לעולם ועד. ר"ת בגי' עה"כ אלו-ה.

ועל כולם יתברך כו'. ס"ת מלך.

וכל החיים יודוך סלה. ס"ת המלך, היינו שכלי החיים יודוך סלה יהיה לע"ל כשיהיה ה' אחד ושמו אחד. ולכן נ' בל' עתיד 'יודוך'. ולכן אמר סלה שפירושו לנצח כדאיתא בגמ' ערובין.

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את. ס"ת המלכות. או, וכל החיים יודוך סלה ס"ת המלך, מלכה.

בא"ה הטוב שמך. ר"ת אשיבה.

ולך נאה להודות. כל אות שניה נוטריקון לאה, כמ"ש לאה בפ' ויצא הפעם אודה את ה'.

הטוב שמך ולך נאה להודות. ר"ת הלשון, כמ"ש בתפילת 'נשמת' ולשוננו רנה כהמון גליו.

שים שלום

המברך את עמו ישראל בשלום. ס"ת מלכות, שכשיש שלום אז יש מלכות ה' כמ"ש ויהי בישורון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל.

אלקי נצור

אלקי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. אלקי נצור לשוני מרע ושפתי ס"ת עיריה, רמז למ"ש הוּוּ זהירין ברשות שאין מקרבין לו לאדם אלא לצורך עצמן ואין עומדים לו לאדם בשעת דחקו, וזהו נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה שתשמור על לשוני מהרעה שלהם ואת שפתי מהשקר שלהם.

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו כו'. רצון מלפניך ה' אלקינו ר"ת מאיר.

רבון העולמים כו' ולא כהן שיכפר בעדנו. ס"ת ארון.

כחלב מונח על. ס"ת חלב.

תחנון

ירושלים ועמך לחרפה לכל סביבתנו. ס"ת מלוכה.

רחם על נחלתך. ר"ת נער. ס"ת מלך.

ואתה צדיק על כל הבא עלינו. על כל הבא עלינו ס"ת אלול.

הם יבושו ויחתו מגבורתם. ר"ת היום.

המשלשים בשלש קדשת לקדש. ר"ת קבלה.

--

אתה תענה ה' אלקינו. ס"ת הוי"ה.

שחרית (המשך)

ברוך שמיה

הוצאת ס"ת. כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים. תורה ודבר ה' מירושלים
ר"ת יתום.

יקרא דה' מאתר בית שכינתיה. ס"ת בגי' תורה.

משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים. ס"ת טובים.

ובא לציון

ברוך יקרא דה' מאתר בית שכינתיה. ס"ת בגי' כתורה.

נשבעת לאבותינו מימי קדם. ס"ת יתום.

**ונזכה ונחיה ונראה לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא. ימות המשיח ולחיי
העולם ר"ת שם הוי"ה הק'.**

**יהר"מ האו"א שנשמר חקיך בעולם הזה כו'. שנשמר חקיך בעולם הזה ר"ת
השבח, שבחה.**

עלינו לשבח

**ושכינת עזו בגבהי מרומים. ס"ת יתום, שממרומים הקב"ה משגיח ביחוד על
היתומים.**

**ויקבלו כולם את עול מלכותך. ס"ת תמלוך נכמ"ש אח"כ, ותמלוך עליהם מהרה
כו']. וכן, מלכות.**

פטום הקטורת

רבי נתן הבבלי אומר. ר"ת אהרן.

תנא דבי אליהו כל השונה כו'. ס"ת אליהו.

מעריב של שבת

**במה מדליקין. ולא בירוקה של פני המים. ר"ת בשפה, שהירוקה נמצאת
בשפת הנחל. וס"ת בושע על שנהיה הירוקה.**

תכלית מעשה שמים וארץ. ר"ת שמות.

זכר למעשה בראשית. ס"ת תרה (היינו תורה), שכל מעשה בראשית בשביל התורה שישראל יעסקו בה כמ"ש רש"י ר"פ בראשית.

מעין עולם הבא כו'. ס"ת אמן, רמז לתינוק שעונה אמן כבר יש לו חלק לעוה"ב.

שחרית של שבת

נשמת כו' וידינו פרושות כנשרי שמים. ס"ת יתום.

נשמת כו' ולשון אשר שמת בפינו. ס"ת נרות.

נשמת כו' הן הם יודו ויברכו. ר"ת הוי"ה.

נשמת כו' מציל עני מחזק ממנו. ס"ת קולי, כמ"ש אשמע צעקתו כי חנון אני.

וכל קרבי את שם קדשו. קרבי את שם קדשו ס"ת יתום.

שוכן עד מרום וקדוש שמו. מרום וקדוש שמו ס"ת שמו.

ומאיר לעולם כולו וליושביו שברא במדת הרחמים. וליושביו שברא במדת הרחמים, ר"ת שובה, כדמצינו במדרש רבה גבי אדה"ר שעשה תשובה בשבת. שברא במדת הרחמים ס"ת אמת.

אל אדון על כל המעשים ברוך ומברך בפי כל נשמה כו'. ומברך בפי כל נשמה ס"ת כליה.

טובים מאורות שברא אלקינו כו'. טובים מאורות שברא ס"ת אמת.

כח וגבורה נתן בהם כו'. ס"ת נחמה.

מלאים זיו ומפיקים נגה. ר"ת מזון, כמ"ש פ' וזאת הברכה, ממגד שמים ערש"י שם.

נאה זיום בכל העולם שמחים בצאתם וששים בבואם כו'. העולם שמחים בצאתם וששים, ר"ת שובה, כנ"ל.

פאר וכבוד נותנים לשמו כו'. ס"ת דרום, כמ"ש הולך וגו'.

המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדושתו ביום שבת קדש. המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדושתו, ר"ת בלימה מלשון בולם פיו כמ"ש כל הבולם פיו כו', והיינו שבולם פיו בשבת מדיבורים האסורים בשבת כמ"ש ודבר דבר שלא יהא דבורך בשבת כדבורך בחול.

וכן מה דאמרין כאן תפארת עטה ליום המנוחה ענג קרא ליום השבת, הנה האותיות שאחר תיבת 'עטה' ה"ז תיבת 'פיו' והיינו תפארת פיו ליום המנוחה ע"י שענג קרא ליום השבת. ונרמז בתיבת 'עטה' כי עטה פירושו עטף, כיסה, והיינו שבתית עטה עטף רמז וכנ"ל.

ולא נתתו ה' אלקינו לגויי הארצות. ר"ת אלקינו.

כי לישראל עמך נתתו לזרע יעקב אשר במ בחרת. ס"ת תמר. (כתיב, צדיק כתמר יפרח). [נרמז פה שם אאמו"ר שליט"א ושם אמא תליט"א ואנו הילדים בס"ד].

ועל מנוחתם יקדישו את שמך. ס"ת מלכות, תמלוך, והיינו יקדישו את שמך.

וינוחו בו ישראל מקדשי שמך. ר"ת בשמיו, שמריחים בשבת בהדסים ויש בזה מנוחה ונחת לנשמה יתירה כדאיתא בספה"ק. (וכן בסוף שמו"ע דאמרין תפילת אמוראים, מלכנו ואלקיננו יחד שמך בעולמך הוא ר"ת בשמיו, או, יבשמו, יבשום, והענין הוא שהיה בבהמ"ק ריח טוב חזק של הקטורת כמ"ש ולא הפילה אשה מריח הקטורת והיו מריחים זה עד יריחו ודו"ק). ס"ת ויכלו, כמ"ש ויכלו השמים וגו', ואז הוי מנוחה.

בא"ה משמח ציון בבניה. משמח ציון בבניה ס"ת חנה, רמז לחנה אמו של שמואל הנביא שהביאתו למשכן שיגדל שם, ובזה הקב"ה שימח את ציון והיינו בבנה של חנה.

עם שאר צדיקי עולם. ס"ת מרים.

ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש כו'. ידן בגוים מלא ס"ת אמן, שהקב"ה ינקום בקרוב ממש נקמתו ונקמת עמו ישראל בגוים וברשעים ומלאך שלהם יענה בעל כרחו אמן בב"א.

מזמור שיר ליום השבת וגו' טוב להדות לה' ולזמר לשמך עליון. לה' ולזמר לשמך עליון ס"ת בגי' עכ"ה כנור.

מנוחה של שבת

מנוחה שלמה שאתה רוצה בה. ס"ת בגי' עה"כ שם הוי"ה.

מוצש"ק

ויתן לך. אם יפל משערת ראשו ארצה. ר"ת מאיר.

ושמחת עולם על ראשם. ר"ת עושר.

מוסף של יו"ט

מפני היד שנשתלחה במקדשך. ר"ת במשה, רמז למ"ש באוה"ח הק' שאם משה רבינו היה נכנס לארץ ישראל לא היה נחרב בתי המקדשות.

מוסף ראש חודש

ובשירי דוד עבדך הנשמעים בעירך. ר"ת עבודה.

אהבת עולם תביא. ס"ת אמת.

ובראשי חדשיכם תקריבו עלה לה' פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים. ובראשי חדשיכם תקריבו עלה לה' ס"ת מהו"ה. פרים בני בקר שנים ס"ת מרים. (ע"ע לעיל פ' פינחס).

לכפר ושני תמידים כהלכתם. ס"ת מרים.

ברכת המזון

בא יבא ברנה נשא אלומותיו. יבא ברנה נשא אלומותיו ר"ת אבני.

דוי הסר וגם חרון. ר"ת חדוה [כמ"ש גילה רינה דיצה וחדוה כו'.]

ועל שהוצאתנו ה' אלקינו ארץ מצרים. ה' אלקינו מארץ מצרים, ס"ת מצוה.

יתברך שמך בפי כל חי. ר"ת שיבחר.

והרויחנו והרוח לנו ה' אלקינו. ר"ת אליהו בגימטריא עה"כ.

והרוח לנו ה' אלקינו. ר"ת יואל. אליו.

והרוח לנו ה'. ס"ת חוה, היינו אחר החטא שבא על ידה נתקללו בזעת אפך וגו' ולכן נרמז בבקשה והרוח כו' שם חוה.

רצה כו' וברצונך הניח לנו ה' אלקינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו והראנו ה"א בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך כו'. וברצונך הניח לנו ה' אלקינו ר"ת אליהו, רמז שכשיבוא אליהו הנביא ויבשרנו על הגאולה השלימה אז תהיה מנוחה מכל צרה יגון ואנחה, ולזה ממשיכים פה לבקש והראנו ה"א כו'.

ובמצות יום השביעי השבת. ר"ת שם הוי"ה הק'.

הרחמן הוא ישתבח לדור דורים ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים. ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים ס"ת דורים. וכן דורים ויתפאר בנו לעד ס"ת דורם.

הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב כו'. הרחמן הוא ישלח לנו את, ר"ת בגי' עה"כ אליהו.

אליהו הנביא זכור. ס"ת אור.

במרום ילמדו כו' ונשא ברכה מאת ה' וצדקה מאלקי ישענו. ה' וצדקה מאלקי ישענו ס"ת שם הוי"ה הק'.

שתהא למשמרת שלום. ס"ת אמת.

שתהא למשמרת שלום ונשא ברכה מאת ה'. שתהא למשמרת שלום ונשא ר"ת שלוש רמז לברכה משולשת.

הרחמן הוא יקים לנו את סוכת דוד הנופלת. הרחמן הוא יקים לנו את ר"ת בגי' עה"כ אליהו, רמז לאליהו הנביא שיבא עם משיח בן דוד לגאלנו.

מגדיל ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם. חסד למשיחו לדוד ס"ת דוד. לדוד ולזרעו עד ס"ת דוד. מגדיל ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד. ס"ת תלוה דוד, רמז לסעודת מלוה מלכה כדאמר"י בה דא היא סעודתא דדוד מלכא משיחא, וזהו שהזכיר כאן גם ישועות 'מלכו' רמז למלוה 'מלכה'.

תהלים

א' א'. אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב. אשרי האיש אשר לא ס"ת אשרי. ובדרך חטאים לא עמד ס"ת כאדם.

ב' ח'. שאל ממני ואתנה גוים נחלתך וגו'. שאל ממני ואתנה גוים ס"ת מילה, רמז למילה של ערבים שבשביל זה קבלו זמן להיות בארץ ישראל, וזהו שאל ממני ואתנה מהגוים את נחלתך.

ג' ב'. ה' מה רבו צרי רבים קמים עלי. הוי"ה מה רבו צרי ס"ת הוי"ה. ס"ת צרים. רבים קמים עלי ס"ת מים. וכן להלן פסו' ג', רבים אמרים לנפשי ס"ת מים.

ג' ד'. ואתה ה' מגן בעדי וגו'. ר"ת ביום, היינו בגלות שהוא יום לגוים כמ"ש המפרשים עה"פ אותך קויתי כל היום, עי' ראשונים בברכת את צמח דוד עבדך כו'.

ג' ה'. **קולי אל ה' אקרא ויענני מהר קדשו סלה.** ס"ת הרי אליהו, רמז לאלהו הנביא שקרא אל ה' בהר הכרמל.

ד' ד'. **ודעו כי הפלה ה' חסיד לו ה' ישמע בקראי אליו.** ודעו כי הפלה ה' ס"ת שם הוי"ה הק'. ה' ישמע בקראי אליו ר"ת אב"י.

ד' ז'. **רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך ה'.** רבים אמרים מי יראנו ר"ת מאיר.

ד' ט'. **בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה ה' לבדד לבטח תושיבני.** ס"ת מנחה (עה"כ), יהודה. בשלום יחדו אשכבה ואישן ר"ת אביו, איוב, אויב. ס"ת נומה (מלי תנומה).

ה' א'. **למנצח אל הנחילות מזמור לדוד.** למנצח אל הנחילות ר"ת לאה, וכן, הא-ל.

ה' ב'. **אמרי האזינה ה' בינה הגגי.** אמרי האזינה ה' בינה ס"ת בגי" עה"כ שם הוי"ה, וכן האזינה ה' בינה הגיגי כנ"ל.

ה' ג'. **הקשיבה לקול שועי מלכי ואלקי כי אליך אתפלל.** לקול שועי מלכי ואלקי ר"ת שלום, היינו הקשיבה ה' ששמו שלום כי אליך אתפלל.

ה' י'. **כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרנם לשונם יחליקון.** כי אין בפיהו נכונה ס"ת יונה, אולי נרמז מה שיונה נכנס בפה הדג כו'.

ו' ב'. **ה' אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני.** ה' אל באפך תוכיחני ס"ת כל"ה. אל באפך תוכיחני ואל ר"ת אבותי, היינו בזכות האבות הקדושים.

ו' ג'. חנני ה' כי אמלל אני רפאני ה' כי נבהלו עצמי. כי נבהלו עצמי ס"ת בגי' שם הוי"ה. וכן, אני רפאני ה' בגי' עה"כ, וכן, רפאני ה' כי.

ו' ה'. שובה ה' חלצה נפשי הושיעני למען חסדך. שובה ה' חלצה נפשי ס"ת בגי' עה"כ שם הוי"ה. הושיעני למען חסדך ר"ת חלה, שבזכות מצות הפרשת חלה זוכים לישועת השי"ת.

ו' ו'. כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך. בשאול מי יודה לך ס"ת כליה.

ז' ד'. אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי. אם יש עול בכפי ס"ת שלמי, וכן, ישלם, כמ"ש בפסוק הבא, אם גמלתי 'שולמי' רע וגו'.

ז' ז'. יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה. אשחה בכל לילה מטתי ס"ת לילה.

ז' ט'. סורו ממני כל פעלי און כי שמע ה' קול בכי. כי שמע ה' קול בכי ר"ת יבקשך. כי שמע ה' קול בכי ס"ת עלייה.

ז' י'. שמע ה' תפלתי ה' תפלתי יקח. ה' תפלתי יקח ס"ת חיה.

ז' ג'. פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל. פן יטרף כאריה נפשי ר"ת פניך. ס"ת פניה.

ז' ד'. ה' אלקי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי. אם יש עול בכפי ס"ת שלים, ישלם, שישלם את העול שבכפיו שזה גזל.

ז' י"ח. אודה ה' כצדקו ואזמרה שם ה' עליון. ס"ת מן הוי"ה, שהכל מהשי"ת והכל לטובה ולכן אודה ה' וגו'.

ח' ט'. **צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים.** צפור שמים ודגי הים ס"ת מרים. עבר ארחות ימים ס"ת תמר.

ט' ב'. **אודה ה' בכל לבי אספרה כל נפלאותיך.** אודה ה' בכל לבי ר"ת אבלי, היינו אף שעל מות לבן כלעיל פסו' אי וזהו אבל עכ"ז אודה ה' בכל לבי וגו' שחייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה.

ט' ה'. **כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק.** ולהלן פס' ו', גערת גוים אבדת רשע שמם מחית לעולם ועד. כי עשית משפטי ודיני ר"ת עכו"ם, שהקב"ה ישפט בצדק את העכו"ם על כל מה שעשו לנו בני ישראל בכל הדורות ויגער בגוים ויאבד אותם וימחה את שמם לעו"ו. [וע"י להלן פסו' ו'].

ט' ו'. **גערת גוים אבדת רשע שמם מחית לעולם ועד.** שמם מחית לעולם ועד ר"ת שלום, היינו שעיי"ז יהיה לנו שלום. או, עיי"ז יהיה השם שלם והכסא שלם כשימחה עמלק.

ט' י'. **ויהי ה' משגב לדרך משגב לעתות בצרה.** ויהי ה' משגב לדרך ס"ת בכיה.

ט' י"ב. **זמרו לה' יושב ציון הגידו בעמים עלילותיו.** זמרו לה' יושב ציון ס"ת בונה, כמ"ש בונה ירושלים ה' וגו' וע"ז זמרו לה' ציון וגו'.

ט' י"ז. **נודע ה' משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה.** בפעל כפיו נוקש רשע ס"ת שועל. לשוע.

ט' י"ח. **ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלקים.** לשאולה כל גוים שכחי ס"ת מילה, היינו כל הרשעים והגוים שכביכול שכחו את ה' ומנעו מישראל את מצות המילה הם ישובו לעולם העליון לשאולה.

י' ב'. **בגאות רשע ידלק עני יתפשו במזמות זו חשבו.** בגאות רשע ידלק עני ר"ת ערבי. ס"ת יתקע.

**י' ד'. רשע כגבה אפו בל ידרש אין אלקים כל מזמותיו. אין אלקים כל מזמותיו
ס"ת מלון [ודי למבין].**

**י' י"א. אמר בלבו שכח אל הסתיו פניו בל ראה לנצח. אמר בלבו שכח אל ס"ת
רחלו, שהרשע אומר שהקב"ה שכח ח"ו את רחלו היינו כנסת ישראל שהיא
כבשה בין שבעים זאבים השי"ת יצילנו. פניו בל ראה לנצח ס"ת חולה.**

י' י"ב. קומה ה' אל נשא ידך אל תשכח ענוים. אל תשכח ענוים ס"ת לחם.

**י' ט"ו. שבר זרוע רשע ורע תדרוש רשעו בל תמצא. תדוש רשעו בל תמצא
ס"ת שאול, שעשה תשובה.**

**י"א ב'. כי הנה הרשעים ידרכון קשת כוננו חצם על יתר לירות במו אפל
לישרי לב. במו אפל לישרי לב ס"ת יובל.**

י"א ג'. כי השתות יהרסון צדיק מה פעל. צדיק מה פעל ס"ת קהל.

**י"א ה'. ה' צדיק יבחן ורע ואהב חמס שנאה נפשו. ה' צדיק יבחן ס"ת קנה, כמ"ש
סוף אבות חמשה קנינים קנה הקב"ה בעולמו אברהם קנין אחד כו', שהקב"ה בחן
את אברהם אע"ה ב" נסיונות וקנהו.**

**י"ב ב'. הושיעה ה' כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם. ה' כי גמר חסיד
ס"ת דירה.**

**י"ב ט'. סביב רשעים יתהלכון כרם זלות לבני אדם. כרם זלות לבני אדם ס"ת
תמים.**

**ט"ז א'. מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך. מכתם לדוד שמרני אל ס"ת
דלים.**

ט"ז ה'. ה' **מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי**. ה' מנת חלקי וכוסי ר"ת חמיו. כל ר"ת של הפסוק בגימטריא תסד, היינו סדת (פ" סודות התורה).

ט"ז ז'. **אברך את ה' אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי**. אברך את ה' אשר ס"ת הכתר, שכשמברך לה' עושה כתר למעלה כידוע, גם י"ל שמכתיר בזה כביכול את ה'. אף לילות יסרוני כליותי ר"ת אליך.

ט"ז י"א. **תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח**. תודיעני ארח חיים ר"ת אחת היינו 'אחת' שאלתי וגו' את זה תודיעני שזהו הארח חיים האמיתי. וס"ת חים.

י"ז א'. **תפלה לדוד שמעה ה' צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה**. בלא שפתי מרמה ס"ת איה.

י"ז ב'. **מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים**. מלפניך משפטי יצא ר"ת מים רמז למה שנידונין על המים.

י"ז ד'. **לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ**. לפעלות אדם בדבר ס"ת תמר. לפעלות אדם בדבר שפתיך ס"ת אמרתך.

י"ז ה'. **תמך אשרי במעגלותיך בל נמוטו פעמי**. תמך אשרי במעגלותיך ר"ת אבת (ע"י בעה"ט ר"פ בחקתי).

י"ז י"א. **אשרינו עתה סבבונו עיניהם ישיתו לנטות בארץ**. עיניהם ישיתו לנטות בארץ ר"ת יבלע.

י"ז ט"ו. **אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך**. אני בצדק אחזה ר"ת אבא. אשבעה בהקיץ תמונתך ר"ת אבת (כנ"ל).

י"ח א'. למנצח לעבד ה' לדוד וגו'. לעבד ה' לדוד ס"ת בגי' עה"כ דוד.

י"ח ב'. ויאמר ארחמך ה' חזקי. ר"ת אחיו. ס"ת כריה, יכרה.

י"ח ד'. מהלל אקרא ה' ומן איבי אושע. מהלל אקרא ה' ר"ת אמי היינו רב אמי, או היינו, אימי. וס"ת לאה, רמז ללאה שהתפללה לה' שיצילה מלהנשא לעשו הרשע וזהו ומן איבי אושע היינו מעשו הרשע. ומן איבי אושע ס"ת עין רמז למ"ד ועיני לאה רכות, שבכתה והתפללה להנצל מעשו.

י"ח ז'. בצר לי אקרא ה' ואל אלקי אושע ישמע מהיכלו קולי ושועתי תבוא לפניו באזניו. בצר לי אקרא ה' ר"ת אבלי. ס"ת אריה. ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו ר"ת מקולי. קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו ר"ת תקבלו (היינו את התפילה).

י"ח ח'. ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו. כי חרה לו עלה ס"ת בגימטריא מנין הוי"ה. וכן, הארץ ומוסדי הרים ירגזו ר"ת הוי"ה.

י"ח ט'. עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו. ואש מפיו תאכל גחלים ס"ת שלום.

י"ח י"ב. ישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים. חשכת מים עבי שחקים ס"ת תמים.

י"ח י"ג. מנגה נגדו עברו ברד וגחלי אש. ברד וגחלי אש ס"ת ש-ד-י.

י"ח ט"ז. ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך ה' מנשמת רוח אפך. ה' מנשמת רוח אפך ר"ת מאיר.

י"ח י"ז. **ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים.** ימשני ממים רבים ס"ת מים.

י"ח כ"ב. **כי שמרתי דרכי ה' ולא רשעתי מאלקי.** שמרתי דרכי ה' ר"ת ש-ד-י. ולא רשעתי מאלקי ר"ת רום, היינו גאווה, ור"ל שהתנהגתי בענווה שהשם ש-ד-י הוא להכניע כדאיתא לכוין כן בתיבת ה' בחתימת ברכת שבר איבים ומכניע זדים, ולא התנהגתי בגאווה שהיא רשע כמ"ש בגאות רשע וגו'.

י"ח כ"ז. **עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל.** עם נבר תתברר ס"ת מרר היינו מרור שהנבר ממרר. ועם עקש תתפתל ס"ת משל היינו מושל שיש מושלים עקשים.

[י"ח מ"ד. **תפלטני מריבי עם תשמני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני.** מה ענין דוקא בעם לא ידעתי יעבדוני, ובשלמא מ"ש חלילה שאנו עבדנו עם שלא ידענו בחורבן הבית שזה קללה קשה רחמנא ליצולן אבל עם לא ידעתי יעבדוני מה המיוחד בזה. ואולי הכוונה עם שאומר לא ידעתי הם יעבדוני וכמ"ש בפ' שמות אשר לא ידע את יוסף שעשה עצמו כלא ידע [וכן זהו שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך דכיון שלא ידעוך הם אנוסים ולמה לשפך עליהם אדרבה לשפך על מי שידע והכחיש אלא גם שם הכוונה אשר עושים עצמם כלא ידעוך היינו שמתעלמים ממצואות ה' ושיש דין ויש דיין בעולם והעולם אינו הפקר], והכא נמי תשמני לראש גוים שיודעים אותך ואומרים לא ידעתי את ה' ואת עמו ועשו צרות לעמו ישראל הם הם יעבדוני בעל כרחם שיכירו וידעו שיש ה' בעולם ואנחנו עמו ושומר עלינו ומגן בעדנו לעולמים שאנו עושים רצונו ית"ש].

י"ח מ"ה. **לשמע אזן ישמעו לי וגו'.** ס"ת עיון, שעיון צריך ללמוד עם להשמיע את הלימוד באוזן היינו ללמוד בפיו.

י"ח נ"א. **מגדיל ישועות מלכו וגו'.** עמש"כ בזה בברכת המזון.

י"ט ג'. **יום ליום יביע אמר.** ס"ת עמרם.

י"ט ו'. **והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח.** והוא כחתן יצא מחפתו ר"ת כיום. ישיש כגבור לרוץ ארח ר"ת כאיל.

י"ט ח'. **תורת ה' תמימה משיבת נפש עדות ה' נאמנה מחכימת פתי.** משיבת נפש עדות ה', וכן, עדות ה' נאמנה מחכימת ר"ת ענים, רמז שהתורה אצל בני עניים כמ"ש חז"ל. וכן בפסוק ט' מאירת עינים אותיות עניים.

י"ט י"א. **הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים.** ומתוקים מדבש ונפת צופים ס"ת תש"פ.

י"ט י"ג. **שגיאות מי יבין מנסתרות נקני.** שגיאות מי יבין מנסתרות ר"ת שמים.

כ' ג'. **ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדר.** מקדש ומציון יסעדר ר"ת יום, רמז לזה שהקרבת קרבנות היא רק ביום ולא בלילה, וזהו ישלח עזרך מקדש וגו' כי המזבח מזין כו'.

כ' ח'. **אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה' אלקינו נזכיר.** ואנחנו בשם ה' אלקינו נזכיר ר"ת אבינו, היינו שבשם ה"א שהוא אבינו נזכיר, וכן, אבני, אבניו.

כ"א ה'. **חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד.** חיים שאל ממך ס"ת מלך, דמיירי הכא גבי מלך המשיח. וכן חיים שאל ממך נתתה ס"ת המלך. וכן חיים שאל ממך נתתה לו ס"ת מלוכה.

כ"א ו'. **גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו.** הוד והדר תשוה עליו ס"ת הדור, כמ"ש הדור בלבשו.

כ"א ח'. **כי המלך בטח בה' ובחסד עליון בל ימוט.** כי המלך בטח בה' ס"ת יחכה.

כ"ב א'. **למנצח על אילת השחר מזמור לדוד.** למנצח על אילת השחר ר"ת אעלה.

כ"ב ז'. ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם. ואנכי תולעת ולא איש ס"ת אשתי. חרפת אדם ובזוי עם ס"ת תמים.

כ"ב ט'. גל אל ה' יפלטו יצילו כי חפץ בו. ה' יפלטו יצילו כי ס"ת הוי"ה.

כ"ב י"ב. אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר. אל תרחק ממני ר"ת אמת, שהאמת לא תרחק ממני אלא אדרבה תתקרב להודיע האמת בעת הצרה כי אין עוזר והאמת תגלה הכל ותסייע. וכן, אל תרחק ממני כי ר"ת אמתך והיינו אליהו הנביא שנקרא אמתך בפסוק כמ"ש רש"י תהילים מ"ג ג'.

כ"ב ט"ז. יבש כחרש כוחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות תשפתי. ולעפר מות תשפתי ר"ת מות.

כ"ב כ'. ואתה ה' אל תרחק אילותי לעזרתי חושה. ואתה ה' אל תרחק וגוי לעזרתי וגוי ר"ת אילות. (פ"י אילות).

כ"ב כ"א. הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי. הצילה מחרב נפשי ר"ת המן.

כ"ב כ"ח. יזכרו וישבו אל ה' כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים. לפניך כל משפחות גוים ס"ת תכלם. וכן, וישתחוו לפניך כל משפחות גוים ס"ת כלותם, תמלוך, מלכות.

כ"ב כ"ט. כי לה' המלוכה ומשל בגוים. ס"ת המילה.

כ"ג ו'. אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית ה' לארך ימים. ושבתי בבית ה' לארך ימים ס"ת תמיכה.

כ"ד ה'. ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאלקי ישעו. ה' וצדקה מאלקי ישעו ס"ת הוי"ה.

כ"ה א'. לדוד אליך הי נפשי אשא. אליך הי נפשי אשא ס"ת איכה.

כ"ה ה'. הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלקי ישעי אותך קויתי היום. אותך קויתי כל היום ס"ת מיכל. ימלך. כלים. ס"ת כל הפסוק בגימטריא קע"ה מנין שנות אברהם אבינו ע"ה.

כ"ה ו'. זכר רחמיך הי וחסדיך כי מעולם המה. זכר רחמיך הי וחסדיך כי ר"ת יזכור.

כ"ה י'. כל ארחות הי חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו. כל ארחות הי חסד ואמת ר"ת כאחיו.

כ"ה י"א. למען שמך הי וסלחת לעוני כי רב הוא. למען שמך הי וסלחת ר"ת שליו, אולי תפלת בקשת סליחה מהשי"ת על עסקי שליו בפ' בשלח.

כ"ה י"ב. מי זה האיש ירא הי יורנו בדרך יבחר. מי זה האיש ירא ס"ת האיש.

כ"ו ו'. ארחץ בנקיון כפי ואסבבה את מזבחך הי. ארחץ בנקיון כפי ר"ת אבך רמז לכהנים העומדים בין האולם למזבח ובוכים בתפילה לה'. ואסבבה את מזבחך הי ר"ת איום היינו להשי"ת שהוא איום ונורא.

כ"ז ד'. אחת שאלתי וגו' לחזות בנעם הי ולבקר בהיכלו. ר"ת יובל. ס"ת תרומה, תמורה.

כ"ז ו'. ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהל זבחי תרועה. ועתה ירום ראשי על ס"ת מילה, שבזכות המילה ירום ראשי על איבי. ואזבחה באהל זבחי תרועה ס"ת הוי"ה.

כ"ח ח'. ה' עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא. ומעוז ישועות משיחו הוא ר"ת היום.

כ"ח א'. לדוד אליך ה' אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור. אל תחרש ממני ר"ת אמת.

כ"ט ט א'. מזמור לדוד הבו לה' בני אלים הבו לה' כבוד ועז. הבו לה' בני אלים ס"ת היום.

כ"ט ג'. קול ה' על המים אל הכבוד הרעים ה' על מים רבים. ה' על מים רבים ר"ת ירעם, כמ"ש ירעם הים ומלואו וגו'.

כ"ט ז'. קול ה' חצב להבות אש. ה' חצב להבות אש ס"ת השבת, היינו קול השבת.

כ"ט ח'. קול ה' יחיל מדבר יחיל ה' מדבר קדש. ר"ת קלים, מקלי (ב' פעמים). ה' מדבר קדש ס"ת שרה.

ל' א'. מזמור שיר וגו'. בכל המזמור עי' באריכות בס"ד לעיל תפלת שחרית.

ל' י'. מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך. היודך עפר היגיד ס"ת דרך. וכן, עפר היגיד אמתך ס"ת דרך, רמז למ"ש דוד המלך ע"ה לבנו שלמה המלך ע"ה קודם פטירתו שהוא הולך מן העולם כדרך כל הארץ, עי' ריש ספר מלכים.

ל"א ב'. בך ה' חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני. חסיתי אל אבושה לעולם ס"ת מילה, עי' ספורנו דמדבר פה על צרותיו בהיותו בורח משאול, וא"י בגמי שכשהיה במרחץ נצטער עד שנזכר במילה יעו"ש וי"מ שהיה זה כשהיה בחו"ל [דאלי"כ מה נצטער הרי היה לו מצות ישוב א"י וכו'], ודו"ק.

ל"א ו'. **בידך אפקיד רוחי פדית אותי ה' אל אמת.** בידך אפקיד רוחי ס"ת ידך.
ור"ת באר, רמז למציאת הזיוג על הבאר כפי שמצינו ביעקב אבינו ומשה רבינו
בתורה.

פדית אותי ה' אל אמת ס"ת תהילת.

ל"א ז'. **שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל ה' בטחתי.** ואני אל ה' בטחתי ר"ת
אויב, כלומר נגד האויב.

ל"א ח'. **אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי.** אגילה
ואשמחה בחסדך אשר, ר"ת אבוא. עניי ידעת בצרות נפשי, ר"ת בעני.

ל"א כ"ה. **חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים לה'.** ר"ת כלה, היינו כלל ישראל שהם
הכלה של הקב"ה כביכול כידוע מיחלים לה' שכבר יושיענו בב"א.

ל"ב ב'. **אשרי אדם לא יחשב ה' לו עון ואין ברוחו רמיה.** יחשב ה' לו עון ס"ת
בונה.

ל"ב י'. **רבים מכאובים לרשע והבוטח בה' חסד יסובבנהו.** רבים מכאובים לרשע
ר"ת לרם, היינו למי שמתגאה. אבל והבוטח בה' חסד יסובבנהו ר"ת חבוי, היינו מי
שבוטח בה' ומתנהג בענווה חסד יסובבנהו, וס"ת חדוה היינו שהבוטח בה' יש לו
חדוה ושמח בחלקו, וכן שהמתנהג בענווה זוכה לשמחה ע"י שחסד יסובבנהו.

ל"ב י"א. **שמחו בה' וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב.** והרנינו כל ישרי לב ס"ת
יובל, רמז לשמחה שיש בשנת היובל.

ל"ד ג'. **בה' תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו.** ר"ת בעניות. נפשי ישמעו ענוים
וישמחו ר"ת עניו. תתהלל נפשי ישמעו ענוים ס"ת לויים. נללויים אין חלק ונחלה
בארץ וזהו 'בעניות', הלויים שרים בביהמ"ק וזהו הנרמז בתיבות תתהלל נפשי
ישמעו ענוים, משה רבינו היה לוי ועליו נאמר והאיש משה עניו מאד וגו' וזהו הנרמז

בר"ת עניו, ואפשר נמי דנפשי ישמעו ענוים וישמחו דקאי על אהרן שכתוב בו שמח וראך בלבבו היינו נפשי של משה רבינו שעלתה לגדולה שאין נביא כמשה אף שאהרן כבר ניבא לישראל פי' שנים קודם ביאת משה לגאלם, עם זה ישמעו ענוים היינו אהרן וישמחו כמ"ש וראך ושמח בלבבו].

ל"ג ד'. **כי ישר דבר ה' וכל מעשהו באמונה.** ס"ת הוי"ה, ר"ל מנין שנות ביהמ"ק ועל חורבן הבית קאמר כי ישר דבר ה' וכל מעשהו באמונה, ונרמז שם הוי"ה שזה היה ברחמים ששפך חמתו על עצים ואבנים כו'.

ל"ג ו'. **בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם.** וברוח פיו כל צבאם ס"ת חלום, מוחל.

ל"ג י"ב. **אשרי הגוי אשר ה' אלקיו העם בחר לנחלה לו.** העם בחר לנחלה לו ס"ת מרוה, שבמתן תורה הקב"ה הרוה אותם בטל.

ל"ג י"ג. **משמים הביט ה' ראה את כל בני האדם.** ראה את כל בני האדם ס"ת תהלים.

ל"ג י"ד. **ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ.** ממכון שבתו השגיח ר"ת משה. ס"ת נוח. אל כל יושבי הארץ ר"ת איכה. ס"ת צליל. [איתא באוה"ח הק' דמשה רבינו ע"ה היה גלגול של הבל, ובזה י"ל דזהו הרמז כאן ממכון שבתו השגיח ר"ת משה היינו על מה שנעשה להבל, אל כל יושבי הארץ ר"ת איכה כמ"ש הקב"ה לקין איכה].

ל"ג י"ח. **הנה עין ה' אל יראיו למיחלים לחסדו.** הנה עין ה' ס"ת הנה.

ל"ג כ"ב. **יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך.** יהי חסדך ה' עלינו ס"ת יוה"ך [שם קדוש, הנרמז בפסוק כי מלאכיו יצוה לך וגו'].

ל"ד ט'. **טעמו וראו כי טוב הי' אשרי הגבר יחסה בו.** אשרי הגבר יחסה בו ס"ת ר"ה (כמ"ש כוסי ר"ה, שמי שייטעם ויראה כי טוב הי', יזכה לשתות מכוסו של דוד המלך לע"ל שמחזיק כמנין רי"ה ע"י תשובות הגר"ח סוף פסחים יעו"ש).

ל"ד י"א. **כפירים רשו ורעבו ודרשי הי' לא יחסרו כל טוב.** ודרשי הי' לא יחסרו כל ס"ת אליהו, רמז לאליהו הנביא שהעורבים כללוהו.

ל"ד ט"ז. **עיני הי' אל צדיקים ואזניו אל שועתם.** עיני הי' אל צדיקים ס"ת מילה.

ל"ה י'. **כל עצמותי תאמרנה הי' מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו.** מציל עני מחזק ממנו ס"ת קולי.

ל"ה י"ג. **ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב.** ואני בחלותם לבושי שק ר"ת לבוש.

ל"ה י"ז. **הי' כמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירים יחידתי.** כמה תראה השיבה נפשי ס"ת בגי' עה"כ הוי"ה. השיבה נפשי משאיהם ר"ת המן.

ל"ה כ'. **כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבון.** כי לא שלום ידברו ר"ת בגי' ש"ס היינו התורה שבעל פה, ושלום הוא שמו של הקב"ה, והתורה כולה שמותיו של הקב"ה כמ"ש הרמב"ן בהקדמה לפירושו על התורה, וזהו כי לא שלום ידברו שאינם מאמינים בתורה שבעל פה רחמנא ליצילן, ועל רגעי ארץ שהעולם הזה הוא רק שית אלפי שנים דברי מרמות יחשבון כי אינם מאמינים כנ"ל, וס"ת יומא, איום, רמז שהקב"ה ישפוט אותם ביום הדין הגדול והנורא ה"י.

ל"ה כ"ג. **העירה והקיצה למשפטי אלקי והי' לריבי.** העירה והקיצה למשפטי אלקי ר"ת אלו-ה.

ל"ה כ"ז. **ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל ה' החפץ שלום עבדו.**
ויאמרו תמיד יגדל ה' ס"ת דולה. ה' החפץ שלום עבדו ס"ת מצוה. החפץ שלום
עבדו ר"ת שעה.

ל"ה כ"ח. **ולשוני תהגה צדקך כל היום תהלתך.** ולשוני תהגה צדקך כל ס"ת
כליה, על שהצילנו ה' מכליה ח"ו. כל היום תהלתך ס"ת מלך.

ל"ו ד'. **דברי פיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב.** דברי פיו און ומרמה ר"ת
אפוד וס"ת יונה [בענין שומרון].

ל"ו ט'. **ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם.** ירוין מדשן ביתך ונחל ר"ת ביום, היינו
ביום שכולו טוב. ביתך ונחל עדניך תשקם ר"ת עבות, רמז לעבות שנוטלים ביום
שנידונים בו על המים. ונחל עדניך תשקם ס"ת מלך.

ל"ו י"ב. **אל תבואני רגל גאווה ויד רשעים אל תנדני.** אל תבואני רגל גאווה ס"ת
לילה. ויד רשעים אל תנדני ס"ת דלים, שהקב"ה יציל את הדלים מהרשעים.

ל"ז ב'. **כי כחציר מהרה ימלו.** ס"ת יורה, היינו סיר שמבשלים בה, וכמו שהיא
שורפת כך מהרה ימלו.

ל"ז ד'. **והתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך.** ויתן לך משאלות לבך ר"ת למול,
שרק מי שמל יכול ללמוד תורה כדאי' במדרש מגיד דבריו ליעקב למי שמל
כיעקב, ואז יוכל להתענג על ה' בד"ת.

ל"ז ט'. **כי מרעים יכרתון וקוי ה' המה ירשו ארץ.** וקוי ה' המה ירשו ס"ת שם הוי"ה
הק'.

ל"ז י"א. **וענוים ירשו ארץ והתענגו על רב שלום.** והתענגו על רב שלום ר"ת
עושר וס"ת בלום (אוצר בלום).

ל"ז כ'. כי רשעים יאבדו ואיבי ה' כיקר כרים כלו בעשן כלו. ואיבי ה' כיקר כרים ס"ת רמיה.

ל"ז כ"ג. מה' מצעדי גבר כוננו. ס"ת יורה, היינו כמו יורה ומלקוש שיורה הוא הזמן הראשון כמו כן כוננו מצעדי גבר כל צעד בזמנו המדויק לו.

ל"ז כ"ח. כי ה' אהב משפט ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו וגו'. ולא יעזב את חסידיו ר"ת אחיו, היינו את חסידיו שמתנהגים כאחים [ולא כעשיו שלא התנהג עם יעקב כאח כמ"ש רש"י וישלח ל"ב י"ב]. ולא יעזב את חסידיו ס"ת אבות. חסידיו לעולם נשמרו ר"ת נחל.

ל"ז ל"א. תורת אלקיו בלבו לא תמעד אשריו. תורת אלקיו בלבו ר"ת אבת, ע"י בעה"ט ר"פ בחוקותי. תורת אלקיו בלבו לא, כל אות שניה ר"ת אלול.

ל"ז ל"ז. שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום. שמר תם וראה ישר ס"ת התמר, תמרה, רמז לצדיק כמ"ש צדיק כתמר יפרח.

ל"ח ב'. ה' אל בקצפך תוכיחני ובחמתך תיסרני. ה' אל בקצפך תוכיחני ר"ת אבתי.

ל"ח ט'. נפוגתי ונדכיתי עד מאד שאגתי מנהמת לבי. נפוגתי ונדכיתי עד מאד ר"ת מעון, כמ"ש להלן צ' א' מעון אתה היית לנו. שאגתי מנהמת לבי ר"ת שלם, שע"י שישאג מנהמת לבו להשי"ת יהיה שלם [ע"י לעיל פסו' ד']. ועוד, היינו שלום [חסר ו'] שע"י כך יהיה לו שלום [ע"י לעיל שם].

ל"ח י'. ה' נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה. ואנחתי ממך לא נסתרה ס"ת איכה.

ל"ח י"א. אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחק עמדו. אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו ר"ת יאמנו, היינו אותם שיאמנו עלי תמיד עתה מנגד נגעי יעמדו כו'. וקרבי מרחוק עמדו ר"ת עמו, היינו עתה עומדים עם מי שהוא נגדי.

ל"ח ט"ו. ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות. ואהי כאיש אשר לא שמע ר"ת כשאל, היינו כמו מת בקבר שאינו שומע [שקודם שנקבר שומע] ואין בפיו תוכחות שאף ששומע מ"מ אינו יכול לענות על מה ששומע שאומרים עליו.

ל"ח כ"ב. אל תעזבני ה' אלקי אל תרחק ממני. אל תרחק ממני ר"ת אמת, כמ"ש מדבר שקר תרחק.

ל"ט ה'. הודיעני ה' קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני. ומדת ימי מה היא ר"ת היום, היינו לדעת באיזה יום יפטר מן העולם הזה.

ל"ט ז'. אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יצבר ולא ידע מי אספם. יצבר ולא ידע מי אספם ר"ת יומא, שזה נגזר ביוה"כ.

ל"ט י"ג. שמעה תפלתי ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי. האזינה אל דמעתי אל ס"ת לילה, שזה זמן תפלה גדול.

מ' ד'. ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלקינו יראו רבים ויראו ויבטחו בה'. בפי שיר חדש ר"ת שבח, וס"ת שיר. ויתן בפי שיר חדש תהלה ר"ת שבחות.

מ' ה'. אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב. אשר שם ה' מבטחו ס"ת מרוה. ולא פנה אל רהבים ושטי ס"ת אלהים היינו שלא פנה אל אלהים אחרים שהם רהבים וכזב.

מ' ח'. אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי. במגלת ספר כתוב עלי ס"ת ברית.

מ' י"ד. **רצה ה' להצילני ה' לעזרתי חושה.** רצה ה' להצילני ס"ת ה'ה, רצה ה' להצילני ה' ס"ת יהיה, היינו הי"ת שהוא היה הוה ויהיה רצה להצילני וכו'. ה' לעזרתי חושה ר"ת חלי, היינו רצה להצילני מהחולי ולעזרתי חושה. רצה ה' להצילני ה' ס"ת בגי' עה"כ הוי"ה.

מ' י"ז. **יאמרו תמיד יגדל ה'.** ס"ת דולה [כמ"ש דולה ומשקה שע"י שידלו מתורת הרב יאמרו, תמיד יגדל ה'].

מ"א ג'. **ה' ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו.** ואל תתנהו בנפש איביו ר"ת אבות, היינו בזכות האבות.

מ"א ה'. **אני אמרתי ה' חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך.** ס"ת מנין צ', שאחר שנסלח ונמחל העוונות הרי הוא צדיק.

מ"א ז'. **ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר.** ואם בא לראות ס"ת אמת.

מ"ב ב'. **כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלקים.** כאיל תערג על אפיקי ס"ת גליל, אולי לכך הגליל נקרא גליל כי הוא מלא באפיקי מים. תערג על אפיקי מים ס"ת גלים.

מ"ב ג'. **צמאה נפשי לאלקים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלקים.** צמאה נפשי לאלקים לאל ס"ת מילה, שבמילה יש האפשרות לראות פני אלקים והיינו את אליהו הנביא שהוא מלאך הברית שמלאך נקרא פני אלקים כמ"ש יעקב אבינו ע"ה.

מ"ב ט'. **יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי.** חסדו ובלילה שירה עמי ס"ת שם הוי"ה הק'.

מ"ב ד'. היתה לי דמעת לי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלקיך. באמר אלי כל הים ר"ת אבכה. (ס"ת מילר). אלי כל היום איה ס"ת מילה.

מ"ב ה'. אלה אזכרה ואשפכה עלי וגו'. ס"ת בגי' עה"כ הוי"ה.

מ"ב ז'. ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלקיך. באמרם אלי כל היום ר"ת אבכה, ואלי כל היום איה ס"ת מילה, רמז לתפלה בעת המילה.

מ"ג א'. שפטני אלקים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני. שפטני אלקים וריבה ריבי ר"ת שאור, היינו ריבה ריבי ביצה"ר הנקרא שאור כמ"ש גבי פסח.

מגוי לא חסיד ר"ת מלח, רמז לאשת לוט שלא נתנה מלח לאורחים במאכלים.

מאיש מרמה ועולה תפלטני ר"ת ממות.

מ"ג ד'. ואבואה אל מזבח אלקים אל אל שמחת גילי ואודך בכנור אלקים אלקי. ואבואה אל מזבח אלקים ס"ת מחל ה', רמז למזבח שמכפר. ס"ת מחלה, ל' מחול (כמ"ש מרן שליט"א בטעמא דקרא), שמסתובבים סביב למזבח בסוכות. ואבואה אל מזבח ס"ת חלה. ואודך בכנור אלקים אלקי ר"ת אבוא, כמ"ש (לעיל ה' ח') ואני ברב חסדך אבוא ביתך וגו'. ס"ת כרים כמ"ש (להלן ס"ה י"ד) לבשו כרים הצאן וגו' יתרועעו אף ישירו. וס"ת מכיר.

מ"ג ה'. מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי. מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי ר"ת מתנות.

מ"ד ב'. אלקים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם. פעלת בימיהם בימי קדם ס"ת תמים.

מ"ד ט"ו. תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים. מנוד ראש בלאמים ס"ת שמד, ח"ו רח"ל.

מ"ה א'. למנצח על ששנים וגו'. ס"ת לחם.

מ"ה ב'. רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר. רחש לבי דבר ס"ת שיר. וכן, רחש לבי דבר טוב ס"ת בשיר וס"ת בשרי, כמ"ש לבי ובשרי ירננו וגו'. וכן שיהיה לב בשר ולא אבן ואז רחש לבי דבר טוב כו'.

מ"ה ח'. אהבת צדק ותשנא רשע וגו'. ר"ת אוצר.

מ"ה י"ב. ויתאו המלך יפ"ך כי הוא אדניך והשתחוי לו. ויתאו המלך יפ"ך וגו' הוא וגו' ר"ת הוי"ה.

מ"ה ט"ז. תובלנה בשמחת וגיל תבאינה בהיכל מלך. תבאינה בהיכל מלך ס"ת כלה. ס"ת (ב' פעמים) תהלה (ואם כותבים תהלה ב' הרי שיש כ' בסוף שהוא פעמיים י').

מ"ה י"ז. תחת אבתיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ. תחת אבתיך יהיו בניך ר"ת אבתי.

מ"ו ג'. על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים. נירא בהמיר ארץ ס"ת ארץ. בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים ר"ת בגי' הוי"ה.

מ"ו ה'. נהר פלגיו ישמחו עיר אלקים קדש משני עליון. קדש משכני עליון ס"ת שי"ן, רמז לשי"ן שבתפילין הנמצא בראש על משכנו של המח וגורם למוח קדוש כמ"ש.

מ"ו ו'. אלקים בקרבה בל תמוט יעזרה אלקים לפנות בקר. יעזרה אלקים לפנות בקר ר"ת ליבא, כמ"ש איזוהי עבודה שבלב הוי אומר זו היא תפילה, רמז לתפילה באשמורת הבוקר שנענית כי היא עת רצון כמ"ש במשנ"ב גבי סליחות. אלקים לפנות בקר ס"ת תמר.

מ"ו ט'. **לכו חזו מפעלות ה' אשר שם שמות בארץ.** לכו חזו מפעלות ה' ר"ת לחמי, רמז לתורה כמ"ש לכו לחמו בלחמי, וז"ש לכו חזו פ"י ראו מפעלות ה' היינו את התורה שהיא מפעלות ה' אשר שם שמות בארץ שהתורה עושה שמות בארץ שבכח התורה נעשה דברים מופלאים בעולם כולו שכל הבריאה כולה תלויה בכח עסק התורה.

מ"ו י'. **משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף באש.** עגלות ישרף באש ס"ת תש"פ, שאנו מיחלים לרחמי השי"ת ויושיענו ברחמיו ויגאלנו שנית שנה זו שנת תש"פ עתה אכי"ר. [כמ"ש בנביא שיותר לא יהיו מלחמות, וכל כלי המלחמה ישמשונו לבשל בהם באש ז' שנים].

מ"ז י'. **כי לאלקים מגיני ארץ מאד נעלה.** כי לאלקים מגיני ארץ ר"ת מלאך. מגיני ארץ מאד נעלה ס"ת דיצה.

מ"ח ד'. **אלקים בארמנותיה נודע למשגב.** אלקים בארמנותיה נודע ר"ת אבן, היינו אבן השתיה שממנה הושתת העולם נמצאת במקום המקדש כמ"ש אבן מאסו הבונים, והיא נודעה למשגב כמ"ש היתה לראש פנה.

מ"ח ה'. **כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו.** כי הנה המלכים נועדו ס"ת היום.

מ"ט ג'. **גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון.** גם בני אדם ס"ת מים. אדם גם בני איש ס"ת שמים. יחד עשיר ואביון ס"ת נדר.

מ"ט י"ב. **קרבת בתימו לעולם משכנתם לדור ודור קראו בשמותם עלי אדמות.** קראו בשמותם עלי אדמות ס"ת יתום. וכן, ימות.

מ"ט ט"ו. **כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו במ ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל לו.** כצאן לשאול שתו מות ירעם ר"ת שלמ"ך, ישלם. שתו מות ירעם ס"ת מות. וירדו במ ישרים לבקר ר"ת יובל, ס"ת מומר, מרום. וצורם לבלות שאול מזבול לו ר"ת לשלום.

מ"ט י"ז. **אל תירא כי יעשיר איש כי ירבה כבוד ביתו.** תירא כי יעשיר איש ס"ת אשרי, שהוא חושב שאשריו שיכול לעשות כל דבעי וכמ"ש להלן נ"ב ויבטח ברוב עשרו, אבל אל תירא מזה כי סופו מר כמ"ש שם לפני כן. וכן אל תירא מזה כי מרבה נכסים מרבה דאגה ולא עוד אלא שבסוף אינו יודע למי מניח נכסיו אם יעשה בזה בחכמה או לא כמ"ש בקהלת וזהו כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו כי אם ההמשך לא נעשה בחכמה הרי שאי"ז כבוד לו.

מ"ט כ'. **תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור.** תבוא עד דור ס"ת אדר. עד דור אבותיו ס"ת אור. לא יראו אור ס"ת אור.

נ' א'. **מזמור לאסף אל אלקים ה' דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבואו.** דבר ויקרא ארץ ס"ת ארץ. ממזרח שמש עד וכן שמש עד מבואו ר"ת שמע, רמז לאמירת שמע ישראל בבוקר [ממזרח שמש] ובערב [עד מבואו].

נ' ב'. **מציון מכלל יפי אלקים הופיע.** ס"ת נעלים, כמ"ש בשיר השירים מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב דקאי אעלייה לרגל.

נ' ג'. **יבא אלקינו ואל יחרש אש לפניו תאכל וסביביו נשערה מאד.** יבא אלקינו ואל יחרש ס"ת שאול. ואל יחרש אש לפניו ר"ת יואל. תאכל וסביביו נשערה מאד ר"ת מנות, ס"ת דולה.

נ' ד'. **יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו.** ואל הארץ לדין עמו ר"ת עולה, רמז לעולת התמיד שמקריבין אותה בבוקר וזהו יקרא אל השמים מעל שבודקין בשמים מתי הגיע הבוקר ומתחילין להתעסק בעולת התמיד.

נ' ט"ז. **ולרשע אמר אלקים מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך.** מה לך לספר חקי ר"ת למלח, רמז למלח שנותנים בלחם ובחלה, ומלח היא ברית, וז"ש ותשא בריתי עלי פיך שנותנים מעט מלח בלחם ובחלה ולכן זה רק עלי פיך. ואמר כן לרשע כי ע"י ד"ת שעל השולחן אי"ז זבחי מתים ומלח שעל השולחן הוא כדי שלא יהיו בלי מצוות בין נט"י לאכילה שאסור לדבר אף בד"ת ולכן אמר לרשע אי מה לך

לספר חוקי בשולחן ב' מה לך ליתן מלח בשולחן כדי שלא יהיה בלי מצוות, מאחר שואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך כו'.

נ' כ'. **תשב באחריך תדבר בבן אמך תתן דפי**. תשב באחריך תדבר ר"ת אבת. ס"ת בכר. בבן אמך תתן דפי ר"ת אבדת.

נ' כ"ב. **בינו נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל**. בינו נא זאת שכחי אלוה ס"ת האותי, כמ"ש האותי עזבו וגו'.

נ' כ"ג. **זבח תודה יכבדנני ושם דרך אראנו בישע אלקים**. זבח תודה יכבדנני ס"ת חיה. ושם דרך אראנו בישע ס"ת עכו"ם. וזהו אלקים המורה על מדת הדין, שהקב"ה מושיע ומחיה בדין מהעכו"ם את מי שהוא זובח תודה ומכבד בזה את הקב"ה.

נ"א ב'. **בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע**. בבוא אליו נתן הנביא ר"ת הנבא.

נ"א ג'. **חנני אלקים כחסדך כרב רחמין מחה פשעי**. כרב רחמין מחה פשעי ס"ת בכיה.

נ"א י"ב. **לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי**. לב טהור ברא ס"ת ברא. טהור ברא לי אלקים ס"ת מאיר. ורוח נכון חדש בקרבי ר"ת בחון.

נ"א י"ג. **אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני**. אל תשליכני מלפניך ר"ת אמת. אל תשליכני מלפניך ורוח ס"ת חילך. ורוח קדשך אל תקח ממני ס"ת חילך.

נ"א ט'. **תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין**. תכבסני ומשלג אלבין ר"ת אות, רמז ללשון של זהורית שהלבין וה"ז זה אות לכפרה.

נ"א י"ב. **לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי.** לב טהור ברא לי ס"ת אביר, היינו שיהיה לי לב אביר וחזק בטהרה לעבודת השי"ת. ורוח נכון חדש בקרבי ר"ת בחון, היינו בחון אותי ותראה שהנני אכן צריך ללב טהור ולרוח נכון.

נ"א י"ג. **אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני.** אל תשליכני מלפניך ר"ת אמת. אל תקח ממני ר"ת אמת.

נ"א ט"ז. **הצילני מדמים אלקים אלקי תשועתי תרנן לשוני צדקתך.** הצילני מדמים אלקים ר"ת מאה, רמז למאה ברכות כמ"ש תרנן לשוני צדקתך ועי"ז הצילני מדמים שלא ימותו.

נ"א י"ח. **כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה.** ואתנה עולה לא תרצה ר"ת עולת.

נ"ב ב'. **בבוא דואג האדומי ויגד לשאול.** דואג האדומי ויגד ס"ת יגד.

נ"ג ג'. **אלקים משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלקים.** משמים השקיף על בני אדם ס"ת מפליא.

נ"ד ד'. **בבוא הזיפים ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו.** הלא דוד מסתתר עמנו ר"ת דמעה, הלא דוד מסתתר ס"ת אדר, דמעה רמז לתפלות ואדר רמז לזה שמתקבלות בתענית אסתר כמ"ש הספה"ק ונרמז במסתתר שע"ש זה נקראת שם אסתר כידוע.

נ"ה ה'. **לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי.** לבי יחיל בקרבי ר"ת לבי. ואימות מות נפלו עלי ר"ת עמון, רמז לעמון שבאו על ירושלים.

נ"ו ט"ז. **ישיא מות עלימו ירדו שאול חיים כי רעות במגורם בקרבם.** כי רעות במגורם בקרבם ס"ת מתים.

נ"ה י"ז. **אני אל אלקים אקרא והי יושיעני.** אני אל אלקים אקרא והי ס"ת אלקים.

נ"ה כ"ג. **השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק.** השלך על ה' ס"ת הכל, היינו השלך על ה' את הכל. וס"ת כלה, היינו כנסת ישראל שהם בוטחים בהשי"ת וזוכים. לא יתן לעולם ס"ת אמן.

נ"ו א'. **למנצח על יונת אלם רחקים לדוד מכתם באחז אותו פלשתים בגת.** באחז אותו פלשתים בגת ס"ת תמוז, רמז ליונה שעשאוה בשומרון לע"ז, כי תמוז הוא ע"ז (כמ"ש מר"ש), וזהו על יונת אלם מל' אלם היינו דומם שאינו כלום רחוקים שאנשים העובדים אותה רחוקים מהשי"ת.

נ"ו ב'. **חנני אלקים כי שאפני אנוש כל היום לחם ילחצני.** כל היום לחם ילחצני ר"ת כליה.

נ"ו ו'. **כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרע.** כל היום דברי יעצבו ס"ת ימול. עלי כח מחשבתם לרע ר"ת עמלך. ס"ת עמלי, יעמל, מעיל.

נ"ו ט'. **נדי ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך.** נדי ספרתה אתה שימה ס"ת בגי' עה"כ הוי"ה. ספרתה אתה שימה דמעתי ס"ת בגי' עה"כ הוי"ה.

נ"ו י'. **אז ישובו אויבי אחור ביום אקרא זה ידעתי כי אלקים לי.** אויבי אחור ביום אקרא ס"ת מאיר.

נ"ו י"ד. **כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלקים באור החיים.** לפני אלקים באור החיים ס"ת מרים, רמז שנפטרה במיתת נשיקה וזהו נמי כי הצלת נפשי ממות וגו'. להתהלך לפני אלקים באור ס"ת מכיר.

נ"ז ג'. **אקרא לאלקים עליון גמר עלי.** אקרא לאלקים עליון ס"ת אמן. עליון גמר עלי ס"ת נרי.

נ"ז ז'. רשת הכינו לפעמי כפף נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה. לפני שיחה נפלו בתוכה ס"ת שם הוי"ה, שברחמי ה' הם נפלו.

נ"ח ב'. האמנם אלם צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם. מישרים תשפטו בני אדם ר"ת באמת. ס"ת מיום.

נ"ח י"א. ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע. פעמיו ירחץ בדם הרשע ס"ת עוצם, רמז למ"ש ועוצם עיניו מראות ברע, שהשומר את עיניו בקדושה יכול לזכות לחזות הנקם ברשע.

נ"ט א'. למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו. שאול וישמרו את הבית להמיתו ר"ת השאול, שאולה, שביקש להורידו שאולה ח"ו.

נ"ט ה'. בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה. ויכוננו עורה לקראתי וראה ס"ת הוי"ה.

נ"ט ו'. ואתה הי אלקים צבקות אלקי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה. הקיצה לפקד כל הגוים ר"ת הלכה, רמז למ"ש הלכה עשו שונא ליעקב, הי יצילנו מהם. כל בגדי און סלה ס"ת לינה.

נ"ט י"ז. ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי. כי היית משגב לי ר"ת מהלך. ומנוס ביום צר ס"ת סמר, כמ"ש סמר מפחדך בשרי וגו' והיינו כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי היינו ביום הדין.

ס' א'. למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד. למנצח על שושן עדות ס"ת נחלת.

ס' א'-ב'. לדוד ללמד בהצותו. ס"ת דוד.

ס' ד'. **הרעשתה ארץ פצמתה שבריה כי מטה**. רפה שבריה כי מטה בגי' עה"כ הוי"ה.

ס' ח'. **אלקים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד**. אלקים דברר בקדשו אעלזה ס"ת מרוה, רמז לטל שהיה יורד בדברות מתן תורה.

ס' י"ג. **הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם**. הבה לנו עזרת מצר ס"ת תורה. ושוא תשועת אדם ס"ת אמת, שכך היא האמת ששוא תשועת אדם ולכן אנא הבה לנו אתה יתברך עזרת מפני הצרים עלינו והושיענו.

ס"א ח'. **חסד ואמת מן ינצרהו**. ר"ת חמיו, כדא"י במדרש שאדם יוצא מחמיו עם מזון ולא כן משה רבינו ע"ה שלא נטל מיתרו חמיו כלום, וזהו חסד ואמת שחמיו נותן לו מן ינצרהו.

ס"א ט'. **כן אזמרה שמך לעד לשלמי נדרי יום יום**. לשלמי נדרי יום יום ס"ת ימים.

ס"ב ב'. **אך אל אלקים דומיה נפשי ממנו ישועתי**. אך אל אלקים דומיה נפשי ס"ת מלכיה. אל אלקים דומיה נפשי ס"ת מילה. אלקים דומיה נפשי ממנו ס"ת היום.

ס"ב י"ב. **אחת דבר אלקים שתיים זו שמעתי כי עז לאלקים**. אחת דבר אלקים ס"ת תמר.

ס"ב י"ג. **ולך ה' חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו**. אתה תשלם לאיש ס"ת משה.

ס"ג ב'. **אלקים אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים**. אלקים אלי אתה אשחרך ס"ת כמיה. ציה ועיף בלי מים ר"ת בצום.

ס"ג ה'. **כן אברכך בחיי בשמך אשא כפי.** ר"ת אברך (ב' פעמים).

ס"ג ז'. **אם זכרתיך על יצועי באשמרות אהגה בך.** אם זכרתיך על יצועי ס"ת כלים, כלים היינו יצועי. באשמרות אהגה בך ר"ת אברך, כמ"ש שפכי כמים לברך נכח פני ה' דקאי על העוסק בתורה בלילה כדאיתא במסכתא תמיד.

ס"ג י'. **והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו בתחתיות ארץ.** והמה לשואה יבקשו נפשי ס"ת הוי"ה.

ס"ג י"ב. **והמלך ישמח באלקים וגו'.** ס"ת חכם.

ס"ד ב'. **שמע אלקים קולי בשיחי מפחד אויב תצר חיי.** שמע אלקים קולי בשיחי ר"ת אבקש.

ס"ד ג'. **תסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי און.** תסתירני מסוד מרעים מרגשת ס"ת תמיד. מרעים מרגשת פעלי און ס"ת תימן.

ס"ד י"א. **ישמח צדיק בה' וחסה בו ויתהללו כל ישרי לב.** ישמח צדיק בה' ר"ת צבי. ויתהללו כל ישרי לב ר"ת יכול וס"ת יובל. ס"ת כל הפסוק בגי' 'עקב'.

ס"ה ב'. **לך דמיה תהלה אלקים בציון ולך ישלם נדר.** תהלה אלקים בציון ולך ר"ת אבות. ולך ישלם נדר ר"ת נוי. שהאבות הקדושים התפללו במקום המקדש שהוא כלילת יופי כמ"ש.

ס"ה ה'. **אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך.** אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך ר"ת אחותי, כמ"ש אחותי רעיתי.

ס"ה ז'. **מכין הרים בכחו נאזר בגבורה.** ס"ת המרון, מרונה, רמז לאתריה דרשב"י שמגיעים אליו בהרים והוא עצמו נמצא בהרים ורואים שם בזה גבורות

ה'. וס"ת מנורה, שמדליקים שם אש לכבודו של רשב"י. וכן רמז לאש שעשו בהרים להודיע על קידוש החודש במס' ר"ה.

ס"ה י"א י"ב. תלמיה רזה נחת גדודה ברביבים תמגננה צמחה תברך. עטרת שנת טובתך ומעגליך ירעפון דשן. תברך עטרת שנת טובתך ר"ת תשע"ט, רמז לשנה דידן שהקב"ה בירך אותה בגשמים רבים יתברך שמו ויתעלה זכרו לעונ"ב.

ס"ה י"ד. לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישירו. לבשו כרים הצאן ר"ת כלה.

ס"ו א'. למנצח מזמור לדוד שיר הריעו לאלקים כל הארץ. מזמור לדוד שיר הריעו ר"ת שלמה. הריעו לאלקים כל הארץ ר"ת הלכה, וס"ת צלמו כמ"ש (בראשית א' כ"ז) ויברא אלקים את האדם 'בצלמו' בצלם אלקים ברא אתו וגו'. לאלקים כל הארץ ר"ת כלה היינו כנסת ישראל [עיי' שיר השירים].

ס"ו ד'. כל הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך יזמרו שמך סלה. כל הארץ ישתחוו לך ר"ת כליה.

ס"ו ה'. לכו וראו מפעלות אלקים נורא עלילה על בני אדם. מפעלות אלקים נורא ר"ת אמן היינו שדבר זה שאמן סגולתו נורא זהו ממפעלות אלקים ית"ש. נורא עלילה על בני אדם ס"ת אלקים.

ס"ו י'. כי בחנתנו אלקים צרפתנו כצרף כסף. כי בחנתנו אלקים ר"ת אבך, רמז לבכי שמתעורר לאדם בראש השנה בשעה שדנים אותו כידוע מהאר"י הקדוש ז"ל.

ס"ו ט"ז. לכו שמעו ואספרה כל יראי אלקים אשר עשה לנפשי. שמעו ואספרה כל יראי אלקים ס"ת הלויים, כמ"ש להלן (ק"ד י"ג) יראי ה' ופרש"י שם אלו הלויים, ואומר כן ללויים שישירו לה' בהבאת הקרבן תודה, שהם שרים בהבאת הקרבנות. אלקים אשר עשה לנפשי ס"ת הרים, כדמצינו שנקראו האבות הק' הרים, והיינו כמ"ש מעשה אבות סימן לבנים. ואספרה כל יראי אלקים ס"ת מילה.

ס"ז ה'. ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר ולאמים בארץ תנחם סלה. תשפט עמים מישר ס"ת מטר, שלעתיד הקב"ה ישפט את הגוים במטר של אבני אלגביש במישר היינו בצדק. בארץ תנחם סלה ס"ת מצה.

ס"ח ג' ד'. כהנדף עשן תנדף כהמס דנג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלקים. וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלקים וישישו בשמחה. מפני אש יאבדו רשעים ר"ת מאיר, רמז למ"ש חז"ל שהקב"ה גנז אור שבעת הימים לצדיקים לעת"ל, והקב"ה יוציא חמה מנרתיקה והצדיקים יהנו ויתענגו מזה והרשעים ימותו מזה, וזהו הרמז 'מאיר' בתיבות מפני אש יאבדו רשעים, ואמר מפני אלקים כי זה דין ברשעים, ואמר 'אח"כ וצדיקים וגו' כי הצדיקים יתענגו מזה. ויאבדו רשעים מפני ס"ת יום, כמ"ש הנה יום בא בער כתנור וגו'. יעלצו לפני אלקים וישישו ר"ת יואל.

ס"ח ה'. שירו לאלקים זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו. ביה שמו ועלזו לפניו ר"ת לבוש, רמז שצריך ללבוש בגד עליון בתפילות.

ס"ח ו'. אבי יתומים ודין אלמנות אלקים במעון קדשו. אבי יתומים ודין אלמנות ס"ת תימן, רמז למה שהרשעים עשו להורי וילדי תימן והקב"ה עתיד לשפוט אותם על זה.

ס"ח ז'. אלקים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בכושרות אך סוררים שכנו צחיחה. מוציא אסירים בכושרות ס"ת אמת.

ס"ח י'. גשם נדבות תניף אלקים נחלתך ונלאה אתה כוננתה. תניף ר"ת נצר תאנה יאכל פרו.

ס"ח י"א. חיתך ישבו בה תכין בטובתך לעני אלקים. תכין בטובתך לעני אלקים, ר"ת לאבת, היינו בזכות האבות.

ס"ח י"ב. ה' יתן אמר המבשרות צבא רב. המבשרות צבא רב ר"ת צרה וס"ת אבת, שבזכות האבות הקדושים הקב"ה יאמר ויגזור לבשרנו ולפדותינו מכל הצרות בב"א.

ס"ח ט"ו. בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון. ס"ת גשמיה. משה יגן, היינו על ישראל.

ס"ח י"ז. למה תרצדון הרים גבננים ההר חמד אלקים לשבתנו אף ה' ישכן לנצח. ההר חמד אלקים לשבתנו ס"ת דרום. ה' ישכן לנצח ס"ת חנה.

ס"ח כ"א. האל לנו אל למושעות ולאלקים ה' למות תוצאות. האל לנו אל ר"ת האל. לנו אל למושעות ולאלקים, וכן, למושעות ולאלקים ה' למות ר"ת אלול.

ס"ח כ"ו. קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות תופפות. קדמו שרים אחר נגנים ס"ת מרום, היינו מלאכי מרום, עי' מפרשים.

ס"ח כ"ח. שם בנימן צעיר רדם שרי יהודה רגמתם שרי זבלון שרי נפתלי. שרי יהודה רגמתם ר"ת שרי.

ס"ח ל'. מהיכלך על ירושלים לך יובילו מלכים שי. מהיכלך על ירושלים ס"ת מלך. מהיכלך על ירושלים לך ס"ת מלכך. לך יובילו מלכים שי ר"ת כיום, יומך.

ס"ח ל"ב. יאתיו חשמנים מני מצרים כוש תריץ ידיו לאלקים. יאתיו חשמנים מני מצרים ס"ת מיום. תריץ ידיו לאלקים ס"ת צום.

ס"ח ל"ג. ממלכות הארץ שירו לאלקים זמרו ה' סלה. ממלכות הארץ שירו לאלקים ר"ת שלמה, רמז לנאמר במזמור ע"ב [יעו"ש] שבזמן שלמה המלך ע"ה כל האומות היו כפופים לו ונתגדל ונתקדש שם ה' בכל הגוים וכולם שרו לה'.

ס"ח ל"ה. **תנו עז לאלקים על ישראל גאותו ועזו בשחקים.** עז לאלקים על ס"ת
מזל, שישראל הם מעל המזל כדאיתא בסוף שבת.

ס"ח ל"ו. **נורא אלקים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך
אלקים.** נורא אלקים ממקדשיך ר"ת אמן. ישראל הוא נתן עז ר"ת עניה.

ס"ט ב'. **הושיעני אלקים כי באו מים עד נפש.** מים עד נפש ס"ת שמד. ובג'י'
עה"כ ס"ת משה.

ס"ט ד'. **יגעתי בקראי נחר גרני כלו עיני מיחל לאלקי.** עיני מיחל לאלקי ר"ת עמל
כמ"ש יגעתי בקראי.

ס"ט ו'. **אלקים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו.** אלקים אתה
ידעת לאולתי ס"ת מיתה.

ס"ט ח'. **כי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני.** נשאתי חרפה כסתה כלמה,
חרפה כסתה כלמה פני ס"ת בג'י' עה"כ הוי"ה.

ס"ט ט"ז. **אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר
פיה.** אל תשטפני שבלת מים ס"ת תלים. ואל תבלעני מצולה ואל ס"ת לילה.

ס"ט י"ז. **ענני ה' כי טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי.** כרב רחמיך פנה אלי ס"ת
בכיה.

ס"ט כ"א. **חרפה שברה לבי ואנושה וגו'.** ר"ת חלוש, כמ"ש שאנחה שוברת חצי
גופו של אדם, שעיי"כ נחלש גופו.

ס"ט כ"ז. **כי אתה אשר הכית רדפו ואל מכאוב חלליך יספרו.** אתה אשר הכית
רדפו ס"ת תורה.

ס"ט כ"ט. **ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו.** ימחו מספר חיים ר"ת חים
(והוא חסר כי ימחו מספר חיים, ודו"ק).

ס"ט ל"ה. **יהללוהו שמים וארץ ימים וכל רמש במ.** ימים וכל רמש במ ס"ת
משלם.

ס"ט ל"ו. **כי אלקים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה.** כי אלקים
יושיע ציון ס"ת ענים, שהקב"ה יושיע את הענוים ואת העניים ואת הענוים יהא
שמיה רבה כמ"ש חז"ל וזה יגרום שהשי"ת יבנה ערי יהודה במחיית עמלק
בב"א. ויבנה ערי יהודה וישבו ס"ת שם הוי"ה, שאז יהיה ה' שלם והכסא שלם.

ע' א'- ב'. **אלקים להצילני ה' לעזרתי חושה.** יבשו ויחפרו מבקשי נפשי וגו'.
ה' לעזרתי חושה, יבשו ס"ת הוי"ה.

ע"א א'. **בך ה' חסיתי אל אבושה לעולם.** בך ה' חסיתי אל ס"ת כליה. חסיתי
אל אבושה לעולם ס"ת מילה.

ע"א ג'. **היה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה.**
היה לי לצור מעון ס"ת נריה.

ע"א ח'. **ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך.** ימלא פי תהלתך כל ס"ת אליך. פי
תהלתך כל היום ס"ת כלים. כל היום תפארתך ס"ת מלך. תהלתך כל היום
תפארתך ס"ת מלכך.

ע"א י"ג. **יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי.** ס"ת שם הוי"ה הק'.

ע"א ט"ו. **פי יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא ידעתי ספרות.** צדקתך כל
היום, כל היום תשועתך ס"ת מלך.

ע"א ט"ז. **אבוא בגברות ה' אלקים אזכיר צדקתך לבדך.** אבוא בגברות ה' ר"ת
אבא.

ע"א י"ח. **וגם עד זקנה ושיבה אלקים אל תעזבני עד אגיד זרועך לדור לכל
יבא גבורתך.** זקנה ושיבה אלקים אל תעזבני ס"ת בגי' מלך.

ע"א כ"ד. **גם לשוני כל היום תהגה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי.
לשוני כל היום תהגה ר"ת מילה.**

ע"ב א'. **לשלמה אלקים משפטיך למלך תן וצדקתך לבן מלך.** אלקים משפטיך
למלך תן ר"ת לאמת, תמלא.

ע"ב ד'. **ישפט עניי עם יושיע לבני אביו וידכא עושק.** יושיע לבני אביו ס"ת
עין, כמ"ש הנה עין ה' אל יראיו למיחלים לחסדו להציל ממות נפשם ולחיותם
ברעב ויש מפרשים הנה 'עין' ה' היינו אות עין שנותנים צדקה וממות נהיה מעות
ע"י אות עין היינו ע"י העין הטובה שראו בצרת העני.

ע"ב ה'. **ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים.** ייראוך עם שמש ס"ת שמך, כמ"ש
ממזרח שמש עד מבואו מהולל שם ה'. ולפני ירח דור דורים ר"ת דודי, וכן, דויד
(כמו שהוא כתוב בספר דברי הימים).

ע"ב ז'. **יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד בלי ירח.** יפרח בימיו צדיק ר"ת צבי. ס"ת
חוק.

ע"ב י"א. **וישתחוו לו כל מלכים כל גוים יעבדוהו.** לו כל מלכים ר"ת מלך. וישתחוו
לו כל מלכים ר"ת כולם היינו גם כל מלכים וגם כל גוים וזהו כולם.

ע"ב ט"ו. **ויחי ויתן לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד כל היום יברכנהו.** ויתן לו
מזהב שבא ר"ת שלום.

ויחי ויתן לו מזהב שבא ס"ת אביון, היינו שיעשירו מאביונות לעושר.

ע"ג י"א. **ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון.** ואמרו איכה ידע אל ס"ת עולה, רמז לעולה שמכפרת על הרהורי הלב. ויש דעה בעליון ר"ת דוב, ס"ת שנה.

ע"ג כ'. **כחלום מהקיץ ה' בעיר צלמם תבזה.** בעיר צלמם תבזה ס"ת מהר, היינו כמו חלום שהוא עובר מהר שהוא רק כג' עד ח' שניות כך במהירות ה' בעיר צלמם תבזה. ה' בעיר צלמם תבזה ס"ת רמיה, שהצלם הוא שקר אחד גדול ולכן תבזה אותו שיתברר האמת לעין כל.

ע"ג כ"ו. **כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלקים לעולם.** לבבי וחלקי אלקים לעולם ר"ת אלול.

ע"ג כ"ח. **ואני קרבת אלקים לי טוב שתי בה' אלקים מחסי לספר כל מלאכותיך.** שתי בה' אלקים מחסי ר"ת שבים, לספר כל מלאכותיך ר"ת מלך, היינו שעושים תשובה לפני ממ"ה הקב"ה ועי"ז זוכים לקרבת אלקים.

ע"ד ח'. **אמרו בלבם נינם יחד שרפו כל מועדי אל בארץ.** אמרו בלבם נינם יחד ר"ת אבני, ע"י איכה ובתשובות הגר"ח שכתב מרן שליט"א שם שאבני נקרא מה שיוצא ממנו דם יעו"ש.

ע"ד י"ח. **זכר זאת אויב חרף ה' ועם נבל נאצו שמך.** ה' ועם נבל נאצו שמך ס"ת מלוכה, היינו את מלכות ה'. ועם נבל נאצו שמך ס"ת כולם.

ע"ד כ"א. **אל ישב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך.** אל ישב דך נכלם ר"ת שם אדנו"ת. עני ואביון יהללו שמך ס"ת יונך, היינו כמ"ש יונתי תמתי.

ע"ה ב'. **הודינו לך אלקים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך.** הודינו לך אלקים ר"ת לאה. לך אלקים הודינו וקרוב ר"ת אלו-ה.

ע"ה ג'. **כי אקח מועד אני מישרים אשפט.** כי אקח מועד ר"ת כאם, אמך. אני מישרים אשפט ר"ת אמא. ס"ת בגימטריא מנין פ"א, רמז למזמור פ"א הנאמר במועד יום המשפט [ר"ה] בבית המקדש.

ע"ה ה'. **אמרתי להוללים אל תהללו ולרשעים אל תרימו קרן.** ולרשעים אל תרימו קרן ס"ת מלון.

ע"ו ה'. **נאור אתה אדיר מהררי טרף.** נאור אתה אדיר מהררי ס"ת הררי.

ע"ה י"א. **וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק.** וכל קרני רשעים אגדע ס"ת מעיל.

ע"ו ט'. **משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה.** ר"ת בגי' עה"כ יונה, שאף עופות שקטו.

ע"ו י'. **בקום למשפט אלקים להושיע כל ענוי ארץ סלה.** להושיע כל ענוי ארץ סלה ס"ת עליצה, לי שמחה שהקב"ה ישפוט את העולם ויושיע את כל ענוי ארץ סלה פי' לנצח [כמ"ש בגמ' עירובין], היינו לע"ל כשהקב"ה ישפוט את כל העולם וזהו בקום למשפט אלקים דייקא.

ע"ו י"ב. **נדרו ושלמו לה' אלקיכם כל סביביו יבילו שי למורא.** נדרו ושלמו לה' אלקיכם ר"ת אלון, רמז למ"ש (וישלח ל"ה ח') ויקרא שמו אלון בכות, דאיתא במדרש תנחומא שהשי"ת אמר ליעקב אע"ה שכל הצרות שהיו לו ליעקב אע"ה שם ה"י משום שנדר ולא קיים נדרו וזה מ"ש אח"כ (שם ל"ה י"ג י"ד) ויעל מעליו אלקים במקום אשר דבר אתו ויצב יעקב מצבה וגו' יעו"ש, וזה נרמז במקרא נדרו ושלמו לה"א כל סביביו כמ"ש שהקב"ה מדקדק עם הצדיקים.

ע"ו י"ד. **אלקים בקדש דרכך מי א-ל גדול כאלקים.** מי א-ל גדול כאלקים ס"ת ימלל, כמ"ש מי ימלל גבורות ה' וגו'.

ע"ז ב'. **קולי אל אלקים ואצעקה קולי אל ה' והאזין אלי**. קולי אל אלקים ואצעקה
ס"ת מילה.

ע"ז ו'. **חשבתי ימים מקדם שנות עולמים**. חשבתי ימים מקדם ס"ת מים. ימים
מקדם שנות עולמים ר"ת ישמע. מקדם שנות עולמים ר"ת שמע. ס"ת תמימים.
ע"ז ט'. **האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר**. גמר אמר לדר ודר ר"ת גואל.
האפס לנצח חסדו ר"ת חלה.

ע"ז י"ז. **ראוך מים אלקים ראוך מים יחילו אף ירגזו תהמות**. ראוך מים יחילו אף
ר"ת מאיר.

ע"ז י"ט. **קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ**. קול רעמך
בגלגל ר"ת ברק, רמז שיש ברק קודם הרעם, וכמ"ש בפנים הפסוק מיד אח"כ
האירו ברקים תבל.

ע"ז כ"א. **נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן**. נחית כצאן עמך ס"ת תנ"ך [תורה
נביאים כתובים].

ע"ח ב'. **אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם**. אפתחה במשל פי אביעה
חידות ס"ת תהילה. אביעה חידות מני קדם ס"ת מיתה.

ע"ח ז'. **וישימו באלקים כסלם ולא ישכחו מעללי אל ומצותיו ינצרו**. ולא ישכחו
מעללי אל ר"ת יומא. ס"ת יואל.

ע"ח ד'. **לא נכחד מבניהם וגו'**. ס"ת אדם. ר"ת נמל.

ע"ח ה'. **ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו
להודיעם לבניהם**. אשר צוה את אבותינו ס"ת תורה.

ע"ח י'. לא שמרו ברית אלקים ובתורתו מאנו ללכת. לא שמרו ברית אלקים ובתורתו מאנו ללכת. לא שמרו ברית אלקים ס"ת אמתו.

ע"ח י"ד. וינחם בענן יומם וכל הלילה באור אש. הלילה באור אש ס"ת שרה.

ע"ח כ"ב. כי לא האמינו באלקים ולא בטחו בישועתו. כי לא האמינו באלקים ס"ת איום.

ע"ח ל"ח. והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו. והרבה להשיב אפו ולא יעיר, ר"ת בגימטריא עה"כ אליהו.

ע"ח מ"ב. לא זכרו את ידו אשר פדם מני מצרים. אשר פדם מני מצרים ס"ת מרים, בזכות מרים הנביאה.

ע"ח נ'. יפלס נתיב לאפו לא חשך ממות נפשם וחיתם לדבר הסגיר. לא חשך ממות ר"ת לחם, לא חשך ממות נפשם נלחם.

ע"ח נ"א. ויך כל בכור במצרים ראשית אונים באהלי חם. ויך כל בכור במצרים ראשית ר"ת בבכור. ראשית אונים באהלי חם ר"ת אבחר. ס"ת תמים.

ע"ט ד'. היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו. היינו חרפה לשכנינו ס"ת חלה, אולי רמז למ"ש בפ"ה דאבות.

ע"ט ה'. עד מה ה' תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך. תבער כמו אש קנאתך ס"ת כשור.

ע"ט ו'. שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו. הגוים אשר לא ידעוך ועל ר"ת אליהו, רמז לאמירת שפך חמתך בכוס של אליהו בליל הסדר.

ע"ט ז'. כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו. ואת נוהו השמו ר"ת נוה.

ע"ט י'. למה יאמרו הגוים איה אלקיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך. יאמרו הגוים איה ר"ת איה. למה יאמרו הגוים איה ר"ת אליה רמז לאליהו הנביא שיבוא לבשרנו על הגאולה השלימה בב"א [והוא חסר ו' כמ"ש שלקחו יעקב אבינו משכון על דבר זה].

ע"ט י"ב. והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך ה'. והשב לשכנינו שבעתים אל ר"ת שאול.

ע"א כ'. אשר הראיתני צרות רבות ורעות תשוב תחיני וגו'. צרות רבות ורעות תשוב ר"ת צרות.

פ' ז'. תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו לנו. תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ר"ת למות.

פ' ט'. גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה. תגרש גוים ותטעה ס"ת משה, היינו משה רבינו.

פ' י"ג. למה פרצת גדריה וארוה כל עברי דרך. וארוה כל עברי דרך ס"ת כליה [ח"ו].

פ"א ד' ה'. תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו. כי חק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב. הוא משפט לאלקי יעקב ר"ת מילה, רמז לתקיעת שופר עם דם המילה ע"י משנ"ב ה' ר"ה. תקעו בחדש שופר ר"ת שבת. ס"ת שור. בכסה ליום חגנו ר"ת חלב.

פ"א ט'. **שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי.** ישראל אם תשמע לי ס"ת
עמלי, יעמל, [מעיל], רמז למ"ש והיה אם בחקתי תלכו וגו' ופרש"י שתהיו עמלים
בתורה.

פ"א י"ב. י"ג. **ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי.** ואשלח וגו'. וישראל
לא אבה לי ואשלח ס"ת אליהו, רמז לאליהו הנביא שהוכיח את עובדי הבעל,
דהא מיירי הכא בע"ז כדלעיל פסו' י' לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר.

פ"א י"ז. **ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך.** ומצור דבש אשביעך ס"ת
שכר. כשר.

פ"ב ב'. **עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה.** ופני רשעים תשאו סלה
ס"ת היום.

פ"ב ג'. **שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו.** ס"ת ימשולו.

פ"ב ו'. **אני אמרתי אלקים אתם ובני עליון כלכם.** אני אמרתי אלקים אתם ס"ת
ימים.

פ"ב ז'. **אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו.** וכאחד השרים תפלו ס"ת
דום.

פ"ב ח'. **קומה אלקים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים.** כי אתה תנחל בכל
הגוים ס"ת מלילה, שהקב"ה יהפוך לנו הגלות מלילה ליום.

פ"ג י'. **עשה להם כמדין וגו'.** ס"ת המן.

פ"ג י"א. **נשמדו בעין דאר היו דמן לאדמה.** נשמדו בעין דאר ר"ת בדם.

פ"ג י"ד. אלקי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח. כקש לפני רוח ס"ת שיח, כמו שיח שמתכלה באש.

פ"ג י"ז. מלא פניהם קלון ויבקשו שמך ה'. מלא פניהם קלון ס"ת אמון, שבזכות אמון שאנו עונים ממלא ה' פניהם קלון. [שבעניית אישה"ר יש מ"ע של מחיית עמלק].

פ"ד א'. למנצח על הגתית לבני קרח מזמור. ר"ת עלה, מקל. ס"ת חלת, ירח.

פ"ד ג'. נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה' לבי ובשרי ירננו אל אל חי. נכספה וגם כלתה נפשי ר"ת נכון, פ"י מזומן היינו מזומנת נפשי לכך. לבי ובשרי ירננו אל ר"ת אליו. יואל.

פ"ד ח'. ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלקים בציון. יראה אל אלקים בציון ס"ת נמלה, היינו כמ"ש לך עצל אצל נמלה כו', כמ"ש חז"ל דקרא זה קאי על הליכה מבית הכנסת לבית המדרש ומרמז הכא לילך בזריזות כדי שאכן ילך מביהכ"נ לביהמ"ד.

ילכו מחיל אל חיל ר"ת אחים.

פ"ד י"ב. כי שמש ומגן ה' אלקים וגו'. שמש ומגן ה' אלקים ס"ת נשמה. כי שמש ומגן ה' אלקים ס"ת נשימה.

פ"ד י"ג. ה' צבקות אשרי אדם בוטח בך. ר"ת צבי, אבא, היינו צבי פ"י רוצה (כמו, צבי וחמיד, באקדמות בשבועות) היינו את אבא שבשמים. אשרי אדם בטח בך ס"ת חכים. (ה' צבקות אשרי אדם ס"ת מיתה. בוטח בך ס"ת כח).

פ"ה י"ב. אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף. אמת מארץ תצמח ר"ת אמת. אמת מארץ תצמח וגו' משמים ס"ת נוטריקון תצמח.

פ"ו ג'. חנני ה' כי אליך אקרא כל היום. כי אליך אקרא כל ס"ת אליך.

פ"ו ד'. שמח נפש עבדך כי אליך נפשי אשא. שמח נפש עבדך ס"ת חשך, היינו שמח נפש עבדך להוציאה מהחושך שהיא שרויה בה. עבדך כי אליך בגי' מנין צ"א כמנין שם הוי"ה ואדנו"ת.

פ"ו ו'. האזינה ה' תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי. האזינה ה' תפלתי והקשיבה ס"ת בגי' עה"כ הוי"ה.

פ"ו ט'. כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך ה' ויכבדו לשמך. יבואו וישתחוו לפניך ה' ר"ת אליו. יואל רמז למ"ש (שמות ב' כ"א) ויואל משה לשבת וגו' שעיי"ז נסבב שיתרו נתגייר.

פ"ו י"ג. כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה ס"ת בגי' המת. כי חסדך גדול עלי בגימטריא שבעים כמ"ש ימי שנותינו בהם שבעים שנה וגו', שחסדך גדול עלי כל החיים.

פ"ו י"ד. אלקים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם. ועדת עריצים בקשו נפשי ס"ת יתום.

פ"ו ט"ו. ואתה ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת. ואתה ה' אל רחום ס"ת מילה. (רמז למנהג שאומרים בברית מילה י"ג מדות של רחמים).

פ"ו ט"ז. פנה אלי וחנוני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך. לעבדך והושיעה לבן אמתך ר"ת אלול.

פ"ו י"ז. עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו כי אתה ה' עזרתני ונחמתני. ויבשו כי אתה ה' ס"ת הוי"ה.

פ"ז א'. לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהררי קדש. שיר יסודתו בהררי קדש ס"ת שירו. ר"ת יבקש, ביקש. מזמור וגו' ר"ת יבקשם, ביקשם.

פ"ז ב'. **אהב ה' שערי ציון מכל משכנות יעקב.** אהב ה' שערי ציון ס"ת בניה. מכל משכנות יעקב ר"ת מים שאין מים אלא תורה ע"י ברכות ח' א', וס"ת תבל שרק בזכות התורה יש קיום לתבל.

פ"ח ט'. **הרחקת מידעי ממני שתני תועבות למו כלא ולא אצא.** למו כלא ולא אצא ר"ת כלוא.

פ"ח י'. **עיני דאבה מני עני קראתיך ה' בכל יום שטחתי אליך כפי.** עני קראתיך ה' בכל ס"ת כליה, קראתיך שתצילנו מכליה ח"ו. קראתיך ה' בכל יום ס"ת המלך, מלכה. ה' בכל יום שטחתי ס"ת מילה.

פ"ט ח'. **אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו.** ונורא על כל סביביו ס"ת אלול.

פ"ט ט' ה'. **אלקי צבאות מי כמוך חסין י-ה ואמונתך סביבותיך.** מי כמוך חסין י-ה, ר"ת חכמי, חכים.

פ"ט י"ז. **בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו.** בשמך יגילון כל היום ר"ת בכיה.

פ"ט י"ט. **כי לה' מגננו ולקדוש ישראל מלכנו.** לה' מגננו ולקדוש ישראל ס"ת שלוח, שע"י שה' מגננו יש לנו שלוח בס"ד.

פ"ט כ"ב. **אשר ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו.** אשר ידי תכון עמו ס"ת ירון. אף זרועי תאמצנו ס"ת פיו. היינו שבפיו ירון להשי"ת, שדוד המלך ע"ה שר בפיו להשי"ת זמירות שירות ותשבחות ובזכות זה זכה שהקב"ה יאמר עליו אשר ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו.

פ"ט ל"ב. **אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון.** אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי ר"ת אבותי, היינו אם הבנים לא ילכו בדרך אבות.

פ"ט ל"ו. **אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב.** ר"ת בגימטריא עה"כ מנין פ"ו כמנין שם אלקי"ם.

פ"ט מ"ז. **עד מה ה' תסתר לנצח תבער כמו אש חמתך.** תבער כמו אש ס"ת שור.

צ' א'. **תפלה למשה איש האלקים.** למשה איש האלקים ס"ת משה, כמ"ש וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלקים. למשה איש האלקים ר"ת לאה.

צ' ג'. **תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם.** ותאמר שובו בני ר"ת שוב. ותאמר שובו בני אדם ר"ת שובא, אשוב.

צ' י"ג. **שובה ה' עד מתי והנחם על עבדיך.** והנחם על עבדיך ס"ת מלך, שהמלך ינחם על עבדיו.

צ' י"ד. **שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו.** שבענו בבקר חסדך ר"ת שבח. ונרננה ונשמחה בכל ימינו ר"ת בגי' כ"ד רמז לכ"ד רננות.

צ' ט"ז. **יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם.** והדרך על בניהם ס"ת מלך.

צ"א ב'. **אמר לה' מחסי ומצודתי אלקי אבטח בו.** אלקי אבטח בו ר"ת אבא, ר"ל כבן הבוטח באביו.

צ"א ג'. **כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות.** יצילך מפח יקוש ס"ת חשך.

צ"א י"ב. **על כפים ישאונך פן תגוף באבן רגלך.** על כפים ישאונך ס"ת מלך, היינו ישאונך על כפים מבלי שתטרח וכמו שדואגים למלך.

צ"ב א'. **מזמור שיר ליום השבת.** ר"ת למשה, שלמה. שיר ליום השבת ס"ת תמר.

צ"ב ב'. **טוב להדות לה' ולזמר לשמך עליון.** טוב להדות לה' ס"ת תרה (היינו תורה) בנ"ך.

צ"ב ג'. **להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות.** להגיד בבקר חסדך ר"ת חלב וס"ת דרך, רמז למובא במשנה ברורה מה שיש שנהוג לשתות קווע [קפה] בבוקר ששותים אותו עם חלב, שע"ז מתפללין יותר בכוונה ולכן זה נרמז בתיבות להגיד בבקר חסדך.

צ"ב ח'. **בפרח רשעים כמו עשב וגו'.** ס"ת בחום, כמ"ש שיהיה לע"ל.

צ"ג א'. **ה' מלך גאות לבש לבש ה' עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט.** ה' מלך גאות לבש ר"ת גלים, כמ"ש להלן פסו' ד' מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום ה'.

צ"ד ז'. **ויאמרו לא יראה י-ה ולא יבין אלקי יעקב.** ולא יבין אלקי יעקב ס"ת אבין, היינו הם אומרים ולא יבין אלקי יעקב והקב"ה אומר אבין ואבין, וקאמר בינו בערים בעם וגו' הנטע אמן הלא ישמע וגו', דמכך תבינו שאתם בערים וכסילים במה שאתם אומרים ולא יבין אלקי יעקב. ס"ת אבני רמז לאבני יעקב ר"פ ויצא.

צ"ה ג'. **כי אל גדול ה' ומלך גדול על כל אלקים.** כי אל גדול ה' ס"ת לילה.

צ"ה ו'. **באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עשנו.** נברכה לפני ה' עשנו ס"ת הו"ה.

צ"ה ז'. כי הוא אלקינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו. היום אם בקולו תשמעו ר"ת בגימטריא עם הכולל 'אבות', היינו היום אם בקולו תשמעו שתלכו בדרכי האבות הקדושים [כמ"ש בבעל הטורים ריש פרשת בחוקותי יעו"ש].

צ"ו ח'. הבו לה' כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו. שאו מנחה ובאו לחצרותיו ר"ת שלום.

צ"ו ט'. השתחוו לה' בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ. השתחוו לה' בהדרת קדש ר"ת קבלה, שצריך ללמוד הקבלה בקדושה. ר"ת שותה, כמ"ש הוי שותה בצמא את דבריהם כמ"ש הוי כל צמא לכו למים ואין מים אלא תורה. חילו מפניו כל הארץ ר"ת חכמה, שהקבלה היא חכמת התורה.

צ"ז א'. ה' מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים. ה' מלך תגל ס"ת כלה, שכשהקב"ה יושיע ברחמיו את הכלה היינו את כלל ישראל מהגלות במלכותו השלימה האמיתית בב"א אז תגל הארץ וישמחו איים רבים.

צ"ז ה'. הרים כדונג נמסו מלפני ה' מלפני אדון כל הארץ. הרים כדונג נמסו מלפני ה' ס"ת הגוים.

צ"ז ח'. שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה. שמעה ותשמח ציון ס"ת חנה, על שזכתה ונפקדה ולא עוד אלא בשמואל הנביא וזהו הכפילות ותשמח ותגלנה היינו ותגלנה בנות יהודה על שנפקדה ותשמח ציון על ששמואל הנביא היה מקטנותו כבר בציון במשכן, ונזכר קודם ותשמח ציון כי זהו חשוב יותר וגם שלשם זה היא נפקדה.

צ"ז י'. אהבי ה' שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילים. אהבי ה' שנאו רע ר"ת אשרי, שמי שאהב ה' ושונא רע אשריו לו. שמר נפשות חסידיו ר"ת נחש, וס"ת דמם, כמ"ש בישי אבי דוד שמת בעטיו של נחש וע"ש זה נקרא בנביאים נחש [עי' תשובות הגר"ח ח"א] ובדם מת כדאיתא הכל בנביאים יעו"ש). שמר נפשות חסידיו מיד ס"ת בגי' עה"כ תורה, שתורה מגנא ומצלא.

צ"ח ב'. הודיע ה' ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו. ה' ישועתו לעיני הגוים ס"ת היום. ה' ישועתו לעיני וגו' גלה ס"ת נוטריקון הוי"ה.

צ"ח ד'. הריעו לה' כל הארץ פצחו ורננו וזמרו. הריעו לה' כל הארץ ר"ת הלכה.

צ"ח ו'. בחצצרת וקול שופר הריעו לפני המלך ה'. ר"ת שובה לי-ה.

צ"ט א'. ה' מלך ירגזו עמים יושב כרובים תנוט ארץ. ה' מלך ירגזו עמים יושב כרובים ר"ת בגימטריא עמים.

ק' ג'. דעו כי ה' הוא אלקים וגו'. ס"ת האיום.

ק' ה'. כי טוב ה' לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו. ועד דר ודר אמונתו ר"ת דרור.

ק"א א'. לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך ה' אזמרה. לך ה' אזמרה ר"ת אלי, כמ"ש אלי אתה ואודך אלקי ארוממך.

ק"א ה'. מלשני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אתו לא אוכל. ורחב לבב אתו לא ר"ת אלול.

ק"א ז'. לא יושב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים לא יכון לנגד עיני. לא יכון לנגד עיני ס"ת א-ד-נ-י.

ק"א ח'. לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר ה' כל פעלי און. להכרית מעיר ה' כל ר"ת מלכי, היינו את מלכי האומות והערב רב כמ"ש ה' מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו.

ק"ב ג'. אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני. ביום אקרא מהר ענני ס"ת מאיר.

ק"ב ה'. הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי. הוכה כעשב ויבש לבי
ס"ת יבשה. שכחתי מאכל לחמי ר"ת שלם.

ק"ב ח'. הוכה כעשב ויבש לבי. ר"ת כולה. כי שכחתי מאכל לחמי. ר"ת
כשלם, משלך.

ק"ב ט'. כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו. כל היום חרפוני אויבי ר"ת
אחכה, היינו לישועת ה'. ס"ת מילים היינו חרפוני במילים.

ק"ב י"ב. ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש. ואני כעשב איבש ס"ת יבש.

ק"ב י"ד. אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד. אתה תקום תרחם
ציון ס"ת בגי' צ"ה כמנין שנותיו של מרדכי הצדיק בנס פורים כמ"ש מר"ש
בטעמא דקרא.

ק"ב י"ז. כי בנה ה' ציון נראה בכבודו. אם נקח כ' של כי לגימריא קטנה ה"ז
ב', והר"ת של כל הפסוק [אם נעשה הכ' לב' כנ"ל], נמצא שהר"ת של כל הפסוק
הוא 'ציון'.

ק"ב י"ח. פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם. ולא בזה את תפלתם
ר"ת אבות, היינו בזכות האבות.

ק"ב י"ט. תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה. נברא יהלל יה ר"ת יין.
ס"ת לאה.

ק"ב כ"א. לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה. לפתח בני תמותה ס"ת חיה,
רמז לילודת שהקב"ת פותח לה כמ"ש ריש תענית.

ק"ב כ"ב. לספר בציון שם ה' ותהלתו בירושלים. לספר בציון שם ה' ר"ת
ילבש, לבשי. ס"ת מנורה.

ק"ב כ"ג. **בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבוד את ה'.** וממלכות לעבוד את ה' ר"ת יואל, אליו.

ק"ב כ"ה. **אמר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך.** אל תעלני בחצי ימי ר"ת אבתי.

ק"ב כ"ח. **ואתה הוא ושנותיך לא יתמו.** הוא ושנותיך לא יתמו ר"ת הלוי (עם פסוק זה התעוררתי בבוקר אחד (סוף תשרי תש"פ) עם הראשי תבות הזה בס"ד).

ק"ג ג'. **הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלואיכי.** הרפא לכל תחלואיכי ס"ת אלי.

ק"ג ד'. **הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים.** הגואל משחת חייכי ר"ת חמה. המעטרכי חסד ורחמים ר"ת חוה.

ק"ג ה'. **המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעורייכי.** תתחדש כנשר נעורייכי ס"ת שרי, רמז לשרה אמנו ע"ה שהקב"ה חידש לה את נעוריה, [עד שהקב"ה חידש לה קראוה שרי].

ק"ג ט'. **לא לנצח יריב ולא לעולם יטור.** לא לנצח יריב ולא ס"ת אחאב, רמז שבסוף נכנע כמ"ש יען וגו'.

ק"ג י"א. **כי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו.** כי כגבה שמים על ס"ת מילה.

ק"ג י"ג. **כרחם אב על בנים רחם ה' על יראיו.** רחם ה' על יראיו ס"ת מלוה.

ק"ג כ"ה. **אל תעלני בחצי ימי.** ר"ת אבתי, היינו להגיע לימי אבתי.

ק"ג ק"ד. **ברכי נפשי את ה'.** ר"ת אבני (א'הרן ב"ן רבי י'עקב).

ק"ד א'. **ה' אלקי גדלת מאד.** ר"ת גאים, היינו על גאים, וכן ממצרים גאלתנו
ה"א ר"ת גאים כמ"ש להלן מיניה משפיל גאים.

ק"ד ו'. **תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים.** תהום כלבוש כסיתו על, וכן,
כלבוש כסיתו על הרים ס"ת שלום.

ק"ד ז'. **מן קול רעמך יחפזון.** ר"ת קרים.

ק"ד ט'. **בל ישובן לכסות הארץ.** ר"ת יבלה, שאם היה מכסה היה נבלה.

ק"ד י"ב. **עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים יתנו קול.** מבין עפאים יתנו
קול ס"ת מלון.

ק"ד י"ג. **משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ.** מפרי מעשיך תשבע
הארץ ס"ת עציך, היינו מהפירות שגדלים על העצים. (ע"י כתובות ה' א' ולפ"ז
אפשר דה"פ מפרי מעשיך היינו הצדיקים תשבע הארץ כמ"ש גבי רבי חנינא בן
דוסא כל העולם כולו ניזון בשביל חנינא בני כו').

ק"ד י"ד. **מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ.**
מצמיח חציר לבהמה ועשב ר"ת לחמו. לעבדת האדם להוציא לחם ר"ת להלל.
להוציא לחם מן ס"ת אמן.

ק"ד ט"ו. **ויין ישמח לבב אנוש וגו'.** ס"ת נשבח.

ק"ד כ"ה. **זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם
גדלות.** שם רמש ואין מספר ס"ת נרמש.

ק"ד ל'. **תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה.** יבראון ותחדש פני אדמה ר"ת אפיו, כמ"ש פני אדמה.

ק"ד ל"ב. **המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו.** ותרעד יגע בהרים ויעשנוס"ת עומד, שאף שמרעיד הארץ ומעשין ההרים עכ"ז מרחם והארץ נשאר עומד על תילו.

ק"ד ל"ג. **אשירה לה' בחיי אדמרה לאלקי בעודי.** אדמרה לאלקי בעודי ס"ת בגימטריא עה"כ שם הוי"ה.

ק"ד ל"ד. **יערב עליו שיחיאנכי אשמח בה'.** ר"ת בגימטריא עה"כ שפה, שעם השפה היינו שפתיים ישמח בה'. אנכי אשמח בה' ר"ת אבא, היינו אשמח באבא שבשמים. ס"ת חיה.

ק"ד ל"ה. **ברכי נפשי את הללוי-ה.** ר"ת אבניה, שבזמן ההוא יתמלא בקשתם של ישראל כי רצו עבדיך את אבני"ה במהרה בימינו אמן.

ק"ה ג'. **התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי ה'.** ישמח לב מבקשי ה' ס"ת חיבה, כמ"ש באבות פ"ד חיבה יתירה נודעת להם לישראל שניתן להם כלי חמדה כו' שנקראו בנים למקום יעו"ש.

ק"ה ח'. **זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור.** ס"ת מרור, פרה.

ק"ה י"ז. **שלח לפניכם איש לעבד נמכר יוסף.** ר"ת אש"ל, רמז למה ששלח השי"ת את יוסף לאוכל ליעקב אבינו ושתיה ולינה בארץ גושן. שלח לפניכם איש ס"ת חמש שאח"כ יוסף שלח לבנימין חמש חליפות (ויגש מ"ה כ"ב), וכן, שאמר יוסף (שם מ"ה ו') ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר.

ק"ה כ"א. **שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו.** שמו אדון לביתו ומשל ר"ת שאול.

ק"ה כ"ג. **ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם.** ויבא ישראל מצרים ר"ת יום, שהגיע כשהתחיל היום שקרא אז ק"ש, וכמ"ש רפ"ק דפסחים לעולם יכנס בכי טוב יעו"ש.

ק"ה כ"ו. **שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו.** שלח משה עבדו. ר"ת שמע, שהשי"ת שמע לצעקת בני"י ושלח להם את משה רבינו לגואלם. ס"ת חוה כמ"ש שמרע"ה היה גלגול של הבל בנו של חוה. אהרן אשר בחר בו ר"ת באבא.

ק"ה ל"ג. **ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם.** וישבר עץ גבולם ס"ת רמץ, ששבר כ"כ עד שנעשו כמו רמץ.

ק"ה ל"ד. **אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר.** ס"ת רק אהרן, שאהרן מדתו אוהב שלום ורודף שלום וכשארין אוכל אין שלום כמ"ש השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך כמ"ש בגמ'.

ק"ה ל"ח. **שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם.** כי נפל פחדם עליהם ס"ת למים, רמז לזה שנפלו מצרים למים בקריעת ים סוף.

ק"ה ל"ט. **פרש ענן למסך ואש להאיר לילה.** פרש ענן למסך ס"ת שכן. ואש להאיר לילה ס"ת שרה רמז לנר דלוק באהל של שרה.

ק"ו ג'. **אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת.** עשה צדקה בכל עת ס"ת תהלה.

ק"ו ה'. **לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך.** להתהלל עם נחלתך ס"ת מלך.

ק"ו ט'. **ויגער בים סוף ויחרב ויוליכם בתהמות כמדבר.** ויוליכם בתהמות כמדבר ס"ת תמר, שהיו להם שם אילנות טעונים פירות.

ק"ו כ"ג. ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ להשיב חמתו מהשחית. להשיב חמתו מהשחית ר"ת לחם, שעלה שוב למ' יום ולא אכל כמ"ש לחם לא אכלתי וגו'. ור"ת מלח, כמ"ש גפרית ומלח וגו'.

ק"ו כ"ה. וירגנו באהליהם לא שמעו בקול ה'. לא שמעו בקול ה' ס"ת אלו-ה. וס"ת אוהל, שמשה רבינו הרחיק אהלו.

ק"ו מ'. ויחר אף ה' בעמו. ר"ת אויב (כמ"ש באיכה).

ק"ו מ"ו. ויתן אותם לרחמים לפני כל שוביהם. ויתן אותם לרחמים לפני ר"ת אלול, ויתן אותם לרחמים לפני כל ר"ת כאלול.

ק"ז ג'. ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים. ממזרח וממערב מצפון ומים ס"ת בחנם, שה' בחן אותם בנסיון גדול זה [של א' מארבעת הניסים המנויים במזמור זה]. (צ"ב דלא נ' דרום ונ' מערב וים ששניהם זה מערב).

ק"ז ד'. תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו. עיר מושב לא מצאו ר"ת עמלם, שעמלו ולא מצאו.

ק"ז י"ב. ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר. ויכנע בעמל לבם ס"ת עמל.

ק"ז כ'. ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם. ס"ת חוטמם, עי' יבמות פט"ז מ"ג.

ק"ז כ"ד. המה ראו מעשי ה' ונפלאותיו במצולה. המה ראו מעשי ה' ר"ת הרים [רמז גם לאבות הקדושים], וס"ת שם הוי"ה הק'. וכן מעשי ה' ונפלאותיו במצולה ס"ת שם הוי"ה הק'.

ק"ז כ"ה. **ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו.** ויאמר ויעמד רוח סערה ס"ת חרדה.

ק"ז ל"ג. **ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון.** ישם נהרות למדבר ס"ת תמר.

ק"ז ל"ה. **ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי מים.** ישם מדבר לאגם מים ר"ת למים. וארץ ציה למצאי ס"ת ציה. וכן לעיל פסו' ל"ד ארץ פרי למלחה ס"ת ציה. וארץ ציה למצאי מים ר"ת לצום.

ק"ז מ'. **שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך.** שפך בוז על נדיבים ס"ת מזלך. בוז על נדיבים ס"ת מזל.

ק"ז מ"א. **וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות.** מעוני וישם כצאן משפחות ס"ת תימן. ס"ת תן בנים.

ק"ז מ"ג. **מי חכם וישמר אלה ויתבנו חסדי ה'.** ס"ת ירמיהו. מי חכם וישמר אלה ס"ת הרים, מי חכם וישמר דרך ההרים שהם האבות הקדושים כמ"ש. אלה ויתבנו חסדי ה' ס"ת שם הוי"ה.

ק"ח ד'. **אודך בעמים ה' ואזמרך בלאמים.** אודך בעמים ה' ר"ת אבי. אביו. איוב היינו איוב בלאמים שהיה גוי.

ק"ח ח'. **אלקים דבר בקדשו אחלקה שכם ועמק סכות אמדד.** אלקים דבר בקדשו אחלקה ס"ת מרוה, שבדברות ה' במתן תורה ירד טל והחיה את ישראל.

ק"ח ט'. **לי גלעד לי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי.** מעוז ראשי יהודה מחקקי ס"ת מרים.

ק"ח י"א. **מי יבלני עיר מבצר מי נחני עד אדום.** מי יבלני עיר מבצר ר"ת עמים.

ק"ח י"ב. **הלא אלקים זנחתנו ולא תצא אלקים בצבאתינו.** ולא תצא אלקים בצבאתינו ר"ת אבות, שתזכור לנו ברית אבות.

ק"ח י"ג. **הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם.** הבה לנו עזרת מצר ס"ת תורה. ושוא תשועת אדם ס"ת אמת.

ק"ט ה'. **וישימו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתי.** וישימו עלי רעה תחת ר"ת רעות.

ק"ט ט"ז. **יען אשר לא זכר עשות חסד וירדוף איש עני ואביון ונכאה לבב למוות.** וירדוף איש עני ואביון ס"ת נפשי, שהרודף איש עני ואביון רודף את נפשו של העני והאביון כי הגוזל את חברו שו"פ כאילו גוזל את נפשו. ולהלן כ' כתיב והדברים רע על נפשי.

ק"ט י"ח. **וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו.** וילבש קללה כמדו ותבא ס"ת שואה.

ק"ט כ'. **זאת פעלת שטני מאת ה' והדברים רע על נפשי.** והדברים רע על נפשי ס"ת מעיל, רמז למ"ש מעיל מכפר על לשה"ר. ואמר להלן פסו' כ"ט ילבשו שוטני כלמה ויעטו 'כמעיל' בשתם נגד מ"ש כאן והדברים רע על נפשי.

ק"ט כ"ד. **ברכי כשלו מצום ובשרי כחש משמן.** ברכי כשלו מצום ס"ת יום, שצם כל היום מהבקר עד הלילה. ובשרי כחש משמן ס"ת ישן. (וס"ת י"ו שנים).

ק"ט כ"ה. **ואני הייתי חרפה להם יראוני יניעון ראשם.** ואני הייתי חרפה להם ר"ת חולה.

ק"ט ל"א. **כי יעמד לימין אביון להושיע משפטי נפשו.** להושיע משפטי נפשו ס"ת עין, שיושע מדיין הנוטל שחד כמ"ש כי שחד יעור 'עיני' חכמים ויסלף דברי צדיקים.

ק"י ב'. **מטה עזר ישלח ה' מציון רדה בקרב איביר.** ישלח ה' מציון ס"ת חנה.

ק"י ג'. **עמך נדבת ביום חילך בהדרי קדש מרחם משחר לך טל ילדתך.**
בהדרי קדש מרחם משחר ס"ת ישמר (ערש"י ומצו"ד שם).

ק"י ו'. **ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה.** בגוים מלא גויות ס"ת אמת.

ק"י ז'. **מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש.** מנחל בדרך ישתה ס"ת כלה. מנחל בדרך ישתה על ר"ת עבים. ס"ת לכלה. כן ירים ראש ס"ת שמן.
על כן ירים ראש ר"ת יכרע. מנחל בדרך ישתה, כל אות שניה נוטריקון דשן [ששפכוהו לנחל].

ק"י א ג'. **הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד.** הוד והדר פעלו ס"ת דור.

ק"י א ו'. **כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים.** כח מעשיו הגיד לעמו ר"ת המלך, מלכה.

ק"י א ז'. **מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו.** מעשי ידיו אמת ומשפט ר"ת יומא (רמז למשפט למעשי ידיו ביוה"כ), נאמנים כל פקודיו ר"ת כנף, רמז ללבישת הטלית בכל יום הכיפורים.

ק"י א ט'. **פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו.** פדות שלח לעמו צוה ס"ת תחווה. שלח לעמו צוה ס"ת חוה. לעולם בריתו קדוש ונורא שמו ק"ת לבקשו. בריתו קדוש ונורא וכן קדוש ונורא שמו ס"ת אשו. קדוש ונורא ס"ת אש.

ק"י"ב א'. **ההלוי-ה אשרי איש ירא את ה' במצותיו חפץ מאד.** אשרי איש ירא ס"ת איש.

ק"י"ב ב'. **גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך.** גבור בארץ יהיה זרעו ס"ת צורה, שזרעו יהיו גבורים בעלי צורה ודו"ק.

ק"י"ב ז'. **משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטח בה'.** נכון לבו בטוח בה' ס"ת חונה כמ"ש חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם.

ק"י"ג ג'. **ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם ה'.** ממזרח שמש עד מבואו ס"ת חודש.

ק"י"ד ו'. **ההרים תרקדו כאלים גבעות כבני צאן.** כאלים גבעות כבני צאן ס"ת תימן.

ק"י"ד ח'. **ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים.** חלמיש למעינו מים ר"ת לחם.

קט"ו ט'. **ישראל בטח בה' עזרם ומגנם הוא.** ישראל בטח בה' ס"ת חלה.

קט"ו י"א. **יראי ה' בטחו בה' עזרם ומגנם הוא.** יראי ה' בטחו בה' ס"ת שם הוי"ה הק'.

קט"ו י"ז. **לא המתים יהללו יה ולא כל ירדי דומה.** לא המתים יהללו יה ולא כל ס"ת אלוקים. יהללו יה ולא כל ירדי ס"ת אליהו, אולי לומר אף שעלה בגופו ולא מת, כמ"ש שהתאבלו עליו עי' מו"ק.

קט"ז ג'. **אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא.** צרה ויגון אמצא ס"ת אנה, כמ"ש בפסוק הבא ובשם ה' אקרא 'אנה' ה' מלטה נפשי.

קט"ז ד'. **ובשם ה' אקרא אנה ה' מלטה נפשי**. אקרא אנה ה' מלטה נפשי ס"ת שם הוי"ה הק', וכן אנה ה' מלטה נפשי ס"ת בגי' עה"כ הוי"ה, וזהו ובשם ה' אקרא ודו"ק.

קט"ז ח'. **כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי**. עיני מן דמעה ר"ת דמע.

קט"ז י"ב. **מה אשיב לה' כל תגמולוהי עלי**. מה אשיב לה' כל ר"ת מלאך.

קט"ז ט"ו. **יקר בעיני ה' המותה לחסידיו**. בעיני ה' המותה לחסידיו ס"ת שם הוי"ה הק' ב"ה.

קט"ז י"ט. **בחצרות בית ה' בתוככי ירושלים הללויה**. בחצרות בית ה' בתוככי ירושלים ר"ת בגימטריא מנין הוי"ה.

קיי"ז א'. **הללו את ה' כל גוים שבחוהו כל האמים**. את ה' כל גוים ס"ת תהלים (תהלים חסר י'), להלל את ה' באמירת תהילים במזמורי תהלות ושבח. הללו וגו' האמים ס"ת הללו ממות.

קיי"ז ב'. **כי גבר עלינו חסדו ואמת ה' לעולם הללוי-ה**. חסדו ואמת ה' לעולם ההלוי-ה ר"ת חוליה, רמז לחוליות האויבים שנתפסים קודם ביצוע מזימותיהם הרעים, [וכמ"ש שלכן הם צריכים להלל, כי הם יודעים מה שזממו עלינו וממה ה' שמר עלינו והצילנו], ויה"ר שיאבדו כל אויבי ה' ואויבי עמו ישראל בב"א.

קיי"ח ג'. **יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו**. יאמרו נא בית אהרן ר"ת אבני.

קיי"ח ה'. **מן המצר קראתי י-ה ענני במרחב י-ה**. מן המצר קראתי י-ה ס"ת נריה.

קיי"ח ו'. **ה' לי לא אירא מה יעשה לי אדם.** מה יעשה לי אדם ר"ת אלים, שאפי" בני אדם שעושים עצמם אלים [כמ"ש מי כמכה באלים ה'] אינם יכולים לעשות לי מאומה.

קיי"ח ט"ו. **קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין ה' עשה חיל.** קול רנה וישועה באהלי ר"ת קרוב, שהישועה לצדיקים היא קרובה לבא. קול רנה וישועה באהלי צדיקים ס"ת המילה.

קיי"ח ט"ז. **ימין ה' רוממה ימין ה' עשה חיל.** ס"ת בגי' ק"נ מנין מזמורי התהילים.

קיי"ח כ"ז. **א-ל ה' ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח.** א-ל ה' ויאר לנו ר"ת יואל, אליו.

קיי"ט א'. **אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת ה'.** ס"ת תמה, וכן ס"ת תמים [תמים חסר י'], וכן ס"ת בגי' תממה [תמימה חסר י']. תמימי דרך ההלכים בתורת ר"ת בתדה, היינו בתודה, ר"ל אשרי מי שתמיד מודה לה', שבכך משפיע על עצמו חסדים ורחמים.

קיי"ט ה'. **אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך.** ר"ת בגימ' נ"ג, וכן אליהו בגימ' עה"כ נ"ג, רמז לאלהיו הנביא שהוכיח בהר הכרמל שה' הוא האלקים.

קיי"ט ו'. **אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך.** בהביטי אל כל מצותיך ס"ת כליל.

קיי"ט ח'. **את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד.** את חקיך אשמר ס"ת כתר. אל תעזבני עד מאד ס"ת מ"ח, קניני תורה.

קיי"ט ט'. **במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך.** במה יזכה נער, באותיות מ' כ' נ' יש דגש, וגימטריא שלהם הוא מנין מאה ועשר, רמז לשנותיו של יוסף הצדיק כמ"ש והוא נער את וגו', ששמר את ארחו מאז היה נער בן י"ז וזכה

למלכות ושומר עד שחזר ליעקב אביו ועד בכלל. יזכה נער את ארחו ס"ת תורה,
היינו שבעסקו בתורה בזה יזכה נער את ארחו לשומר כדברך.

קיי"ט י'. **בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך.** אל תשגני ממצותיך ר"ת אמת.

קיי"ט י"ד. **בדרך עדותיך ששתי כעל כל הון.** בדרך עדותיך ששתי ר"ת שבע.
כל הון ר"ת בגי' עה"כ מנין הוי"ה.

קיי"ט י"ח. **גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.** גל עיני ואביטה נפלאות ר"ת עונג,
היינו עונג מתורתך שע"י גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך יהיה עונג מתורתך.

קיי"ט י"ט. **גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך.** אל תסתר ממני ר"ת אמת.
[ועי' מש"כ בזה בתשובות הגר"ח ... מה שנרמז בפסוק זה עובדא דהגר של
הלל הזקן יעו"ש].

קיי"ט כ'. **גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת.** ס"ת היה ללכת, היינו שכ"כ
גרסה נפשי לתאבה כו' עד כדי שהיה רגלי ללכת לביהמ"ד כמ"ש רגלי הוליכוני
לביהמ"ד.

קיי"ט ל'. **דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי.** ר"ת בגימטריא עה"כ שמח. וכן
אמונה בחרתי משפטיך כל אות שניה נוטריקון שמח. דרך אמונה בחרתי כל אות
שניה נוטריקון רמ"ח, רמז לאברהם אבינו ע"ה שפרסם אלקותו ית"ש בעולם
והשלימו הקב"ה לרמ"ח אברים.

קיי"ט ל"א. **דבקתי בעדותיך ה' אל תבישני.** ס"ת בגימטריא ע"ה מנין שנותיו של
אברהם אבינו כשהקב"ה אמר לו לך לך מארצך כמבואר בריש פרשת לך לך וע"ז
אמר דבקתי בעדותיך ה'.

קיי"ט ל"ב. **דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי.** דרך מצותיך ארוץ ר"ת אדם.

קיי"ט ל"ד. **הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב.** בכל לב ר"ת לב, וכן ס"ת לב. וזהו בכל לב בשני הלבבות, והיינו כמ"ש בשני יצריך.

קיי"ט ל"ז. **העבר עיני מראות שוא בדרכך חייני.** עיני מראות שוא ר"ת שמע, שוא בדרכך חייני ר"ת שבח, רמז לנתינת היד על העינים בשעת אמירת שמע ישראל בעת קריאת שמע, וזהו העבר עיני מראות שוא היינו בעת קריאת שמע ישראל, ונרמז 'שבח' שזהו שבח של הקב"ה האמירת ק"ש. העבר עיני מראות שוא ס"ת ראית, תאיר, תירא.

קיי"ט ל"ח. **הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך.** הקם לעבדך אמרתך ר"ת לאה.

קיי"ט ל"ט. **העבר חרפתי אשר יגרת כי משפטיך טובים.** חרפתי אשר יגרת כי ר"ת אחיך, רמז למה שסברו אחי דוד שהוא ממזר כמ"ש מוזר הייתי לאחי. [העבר וגו' משפטיך טובים ר"ת מטה ודו"ק].

קיי"ט ס'. **חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך.** חשתי ולא התמהמהתי ר"ת חוה. ס"ת בגימטריא אמר, שהקב"ה אמר והנני מיד מקיים.

קיי"ט ס"ג. **חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך.** ס"ת בגימטריא מספר 'ארבע מאות תשעים' ר"ת אמת. וארבע מאות תשעים בגימטריא קטנה מספר י"ג כמ"ש בן שלוש עשרה למצות ואז נהיה חבר לכל אשר כו' דלהיות חבר לענין טהרות צריך להיות בר מצות לכאן.

קיי"ט ס"ט. **טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך.** טפלו עלי שקר זדים ס"ת רומי, ירום, רמז לרומי ולמתנהגים בגאווה (ועם תיבת 'אני' זהו ס"ת רוימי). בכל לב אצר פקודיך ס"ת לברך.

קיי"ט ע'. **טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי.** אני תורתך שעשעתי ר"ת אשת.

קיי"ט ע"ב. **טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף.** טוב לי תורת פיך ס"ת ביתך.
מאלפי זהב וכסף ס"ת בפי.

קיי"ט ע"ד. **יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי.** יראיך יראוני וישמחו ס"ת
מנין הוי"ה.

קיי"ט ע"ח. **יבשו זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך.** יבשו זדים כי שקר
עותוני ס"ת ירימו, שמרימים עצמם לגובה נגדנו בשקרם ולכן יבשו כו'. אני אשיח
בפקודיך ר"ת אבא וס"ת כחי, שכחי לעמוד לשיח בפקודיך הוא מאבא שבשמים,
כמ"ש לולי הקב"ה עוזרו כו'.

קיי"ט פ"ג. **כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי.** חקיך לא שכחתי ר"ת חלש,
שהתורה מתשת כוחו של אדם. חקיך לא שכחתי ס"ת בגימטריא 'לא'.

קיי"ט פ"ו. **כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני.** כל מצותיך אמונה ר"ת אמך
כמ"ש ואל תטוש תורת אמך. וס"ת כלה. שקר רדפוני עזרני ר"ת רשע.

קיי"ט צ"א. **למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך.** למשפטיך עמדו היום ר"ת עלה,
רמז שהקב"ה עולה מכסא דין לכסא של רחמים ביום הדין וכתוב לעיל מ"ז ו' עלה
אלקים בתרועה וגו'. עמדו היום כי הכל ס"ת ליום.

קיי"ט צ"ג. **לעולם לא אשכח פקודיך כי במ חיתני.** לעולם לא אשכח פקודיך ר"ת
לאלף [פ"י ללמד], היינו ע"י שמלמדים התורה זוכרים אותה ביותר, ואמר כי במ
חיתני ר"ל במ היינו בתלמידים.

קיי"ט צ"ד. **לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי.** לך אני הושיעני ר"ת לאה, רמז
שהתפללה שלא תנשא לעשו וזהו שאמרה לך ה' אני ולא כעשו שאינו לך ולכן
הושיעני.

קיי"ט צ"ז. **מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי.** מה אהבתי תורתך ר"ת אמת.

קיי"ט קי"ד. **מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר.** כל ארח שקר ר"ת כאש. ס"ת רחל שיי"ל שרחל אמרה כן כשהוצרכה ליקח מאביה התרפים ודו"ק.

קיי"ט ק"י. **נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי.** נתנו רשעים פח לי ס"ת מחול. ומפקודיך לא תעיתי. שאף שהרשעים עשו מחול ממני עכ"ז מפקודיך לא תעיתי ואיך לא תעיתי עם כזה נסיון.

קיי"ט קט"ז. **סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי.** ס"ת בגי' פ"ה, וזהו סמכני כאמרתך ואחיה שפי' ידבר אמרתך וכל הדיבורים יהיו כאמרתך היינו לפי תורתך ואז אחיה כמ"ש מות וחיים ביד לשון. פ"ה מנין מיל"ה [וכמדו' גי' זו נזכרה בבעה"ט]. ואל תבישני משברי ר"ת מות, כמ"ש מות וגו' כנ"ל.

קיי"ט ק"כ. **סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי.** ר"ת בסיום, רמז לדין של מעלה בסיום החיים שבעוה"ז, ומהדין הזה סמר כו' כידוע שהוא נורא מאד מאד ה' ירחמנו ויזכנו לעשות רצונו האמיתי בשלמות תמיד עד סוף כל הדורות.

קיי"ט קכ"ג. **עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך.** כלו לישועתך ולאמרת ר"ת כלו.

קיי"ט ק"מ. **צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה.** ר"ת בגימ' בצום, היינו כשמזכך הגוף בצום (כשאין זה על חשבון עסק תורתו) הוא יותר רוחני ומחדש בה לאמתה של תורה ועיי"כ צרופה אמרתך מאד, ועבדך אהבה כי זוכה ומחדש אמת.

קיי"ט קמ"ז. **קדמתי בנשף ואשועה לדברך יחלתי.** ר"ת יקבלו, קיבלו, רמז לתפילות של אשמורת הבוקר שהוא זמן של עת רצון שהן מתקבלות, וזהו לדברך יחלתי שתענה לתפלותי. [עיי"ל קדמתי בנשף ואשועה, ועיי"ז לדברך היינו לתורה יחלתי]. בנשף ואשועה לדברך יחלתי ר"ת יובל.

ק"ט קמ"ח. **קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך.** ס"ת כחיות, היינו כמלאכים שאומרים שירה כך גם אני קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך היינו לומר שירה ע"י תשובות הגר"ח פ"ק דברכות.

ק"ט קנ"ח. **ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו.** ס"ת בגימטריא עה"כ 'יום ארוך'.

ק"ט ק"ס. **ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך.** ר"ת אדר, צומך, רמז לתענית אסתר בחודש אדר, ונרמז פה כי כל הנעשה במגילה היה סתום וחתום עד אשר ראו אח"כ כל השתלשלות הדברים שהכל הי' לטובה וזהו ראש דברך אמת וגו'.

ק"ט קס"א. **שרים רדפוני חנם ומדברך פחד ליבי.** שרים רדפוני חנם ר"ת שרח וס"ת מים, רמז למצרים ששיעבדו את ישראל, ובגאולה שרח בת אשר גילתה למשה רבינו שיוסף ארונו בנילוס לחד מ"ד בסוטה י"ג א'. וזהו ומדברך פחד ליבי שבעוד כל ישראל עסקו בביזת מצרים הלך מ"ר להוציא את יוסף מפני השבועה שהשביע את בני".

ק"ט קס"ד. **שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך.** שבע ביום הללתיך ס"ת עמר, שרק עמר ישראל זוכים לשבע ביום הללתיך.

ק"ט קס"ה. **שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול.** שלום רב לאהבי תורתך ס"ת מכבי (היינו שלום ליהודה המכבי שמסר נפשו על התורה).

ק"ט קס"ט. **תקרב רנתי לפניך ה' כדברך הבינני.** תקרב רנתי לפניך ה' ר"ת בכיה, שע"י הבכיה בתפלה תקרב רנתי לפניך.

ק"ט קע"ו. **תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי.** ס"ת בגי' עה"כ משה, ובגי' למשה.

ק"כ א'. **שיר המעלות אל ה' בצרתה לי קראתי ויענני.** אל ה' בצרתה לי ר"ת אבלי.

ק"כ ב'. **ה' הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה.** ה' הצילה נפשי משפת שקר ר"ת נשימה.

ק"כ ד'. **חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים.** חצי גבור שנונים עם ס"ת מרים.

ק"כ ז'. **אני שלום וכי אדבר המה למלחמה.** וכי אדבר המה למלחמה ר"ת אלו-ה. שלום וכי אדבר המה ס"ת רמיה. שאני מדבר עמהם שלום והם עושים רמיה ומתכוננים למחלמה, ואלו-ה ששמו שלום יעזרני.

קכ"א ג'. **אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך.** ר"ת ישראל. אל ינום שמרך ס"ת מלך.

קכ"א ז'. **ה' ישמרך מכל רע ישמר את נפשך.** ישמר את נפשך ס"ת כתר, ולעיל כתיב וירח בלילה, רמז ליעקב אבינו שהניח אבנים לשמירה סביב ראשו כמין מרזב כמ"ש רש"י בחומש והיינו סביב לו ככתר.

קכ"ב ד'. **ששם עלו שבטים שבטי י-ה עדות לישראל להדות לשם ה'.** להדות לשם ס"ת תם, וכן להדות לשם ה' ס"ת התם, רמז ליעקב אבינו, שמדבר פה בבניו שבטי י-ה.

קכ"ג ג'. **חננו ה' חננו כי רב שבענו בוז.** רב שבענו בוז ס"ת בוז. ור"ת בשר, רמז לאכילה יתירה של בשר שזה בוז.

קכ"ד ב'. **לולי ה' שהיה לנו בקום עלינו אדם.** לולי ה' שהיה לנו ס"ת הוי"ה. בקום עלינו אדם ס"ת מו"מ [שזה גם שם קדוש כמ"ש בעטרת זקנים באו"ח לכוין משרתים ואשר משרתיו שם מו"מ והוי שמירה שלא יוזק כל היום יעו"ש].

קכ"ד ד'. **אזי המים שטפנו נחלה עבר על נפשנו.** אזי המים שטפנו ר"ת אשה, שיש אשה שהיא מצודים וחרמים והיא מר ממות בר מינן ה' ירחם. אזי המים שטפנו נחלה ס"ת היום [כמ"ש אותך קויתי כל היום ופ"י המפרשים היום שהוא יום

לאומות ה"י, וה"נ שהוא יום לאשה ודו"ק, ה' יציל כל מסכני ישראל מהן, וישיב אותן בתשובה שלימה במהרה לטובתן אכ"ר].

קכ"ה ג'. כי לא ינוח שבת הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם. למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ר"ת בלילה, רמז שהצדיקים עושים תשובה בלילה ולא הולכים לישון כשעותה בידיהם.

קכ"ו ב'. אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה וגו'. שחוק פינו ולשוננו רנה ר"ת שופר, רמז לשמחה שתהיה לנו כלל ישראל בתקיעת שופר הגדול בקרוב ממש.

קכ"ז ד'. שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחלמים. בשוב ה' את שיבת ר"ת אשיב.

קכ"ח ו'. הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתיו. הלוך ילך ובכה נשא ר"ת יונה.

קכ"ט א'. שיר המעלות לשלמה וגו'. ס"ת תרה (המעלות' ס"ת תורה).
אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר, שוא שקד שומר ס"ת אדר, רמז לשמירה ששמר השי"ת את עמו ישראל בגזירת חודש אדר והצילנו מהמן הרשע. ואפשר שנרמז פה כי בני המן הרשע היו שמנעו את בנין הבית שני כדאיתא בספר עזרא יעו"ש.

קל"ב ב'. שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא. מאחרי שבת אכלי לחם העצבים ר"ת משאלה.

קל"ג ג'. הנה נחלת ה' בנים שכר פרי הבטן. הנה נחלת ה' בנים ר"ת בניה [שלבנים] אשה מזריעה תחילה כמ"ש רש"י ר"פ תזריע ולכן נרמז בניה דווקא. או יבנה [יבנה וחכמיה].

שכר פרי הבטן ר"ת שפה, בנים שיודעים ע' שפות היינו ת"ח יושבים בסנהדרין. וס"ת נרי, שמאירים את העולם בתורה.

קכ"ח א'. **שיר המעלות אשרי כל ירא ה' ההלך בדרכיו.** אשרי כל ירא ה' ההלך בדרכיו ס"ת כאליהו. אשרי כל ירא ה' ס"ת אילה, אליה.

קכ"ח ד'. **הנה כי כן יברך גבר ירא ה'.** כן יברך גבר ירא ה' ס"ת אהרן.

קכ"ח ה'. **יברך ה' מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חייו.** וראה בטוב ירושלים כל ימי ס"ת בלימה, היינו בלימה היא חייו וכמ"ש לא מצאתי לגוף טוב משתיקה. ונרמז פה כי ירושלים היא תיבה מב' תיבות ירא (ע"ש אברהם אבינו שנאמר בו עתה ידעתי כי ירא אלקים אתה) ושלם (ע"ז מלכי צדק כהן שלם) כמ"ש בחז"ל, והיינו לומר שמי שהוא בולם פיו הוא ירא ושלם.

קכ"ח ו'. **וראה בנים לבניך שלום על ישראל.** וראה בנים לבניך שלום ר"ת לבוש, שהבנים שהולכים בדרך ה' הם כלבוש להורים בעולם העליון, ע"י שערי תשובה ס"י ש"ז [או ש"צ].

קכ"ט ד'. **ה' צדיק קצץ עבות רשעים.** קצץ עבות רשעים ר"ת קרע.

ק"ל א. **שיר המעלות ממעמקים.** ר"ת משה ס"ת תמר.

ק"ל ז'. **יחל ישראל אל ה' כי עם ה' החסד והרבה עמו פדות.** ישראל אל ה' כי ס"ת לילה, וקאי אדלעיל דכתיב נפשי לה' משמרים לבקר שמרים לבקר היינו מאשמורת בוקר לאשמורת בוקר, וקאמר שבליילה יחל ישראל אל ה' שיפדה הנשמות בבוקר וזהו כי עם ה' החסד והרבה עמו פדות ולכן יחל ישראל אל ה' בלילה כשהולכים לישון. החסד והרבה עמו פדות ס"ת תודה, היינו להודות על כל החסדים והפדות להשי"ת. ושצריך להביא קרבן תודה על הניסים.

קל"א ב'. **אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי.** לא שויתי ודוממתי נפשי ר"ת לשון.

קל"ב ג'. **אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי.** אם אבא באהל ר"ת אבא.
ביתי אם אעלה ר"ת אבא. אם אעלה על ערש ס"ת שלמה, רמז לכך ששלמה
בנה הבית המקדש.

קל"ב ה'. **עד אמצא מקום לה' משכנות לאביר יעקב.** עד אמצא מקום לה' ס"ת
האדם.

קל"ב י"ג. **כי בחר ה' בציון אוה למושב לו.** כי בחר ה' בציון ס"ת נריה.

קל"ב ט"ו. **צידה ברך אברך אביוניה אשביע לחם.** צידה ברך אברך ר"ת צבא.
אביוניה אשביע לחם ס"ת העם. מעה, היינו הצדקה.

קל"ב י"ז. **שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי.** שם אצמיח קרן ס"ת נחם.

קל"ד א'. **שיר המעלות הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' העמדים בבית ה' בלילות.**
שיר המעלות הנה ברכו ס"ת תורה, דכל עבדי ה' גוי י"ל דקאי על העוסקים בתורה.

קל"ה א'. **הללוי-ה הללו את שם ה' הללו עבדי ה'.** ה' הללו עבדי ה' ס"ת שם הוי"ה
ב"ה.

קל"ה ו'. **כל אשר חפץ ה' עשה בשמים ובארץ.** כל אשר חפץ ה' ר"ת אחיך, שחפץ
ה' הוא שיחיו בשלום זה עם זה כאחים, ואמר, בשמים ובארץ שכשיש שלום
בפמליא של כו', ועוד כי כתיב עושה שלום במרומיו וגו'. נוכן בסוף משלי אשת חיל
מי ימצא ר"ת אחים, רמז שצריך לבדוק באחי האם].

קל"ה ז'. **מעלה נשיאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח**
מאוצרותיו. ברקים למטר עשה מוצא רוח ס"ת בגי' המטר. נשיאים מקצה
הארץ ס"ת מצה.

קל"ה י"ד. **כי ידין ה' עמו ועל עבדיו יתנחם.** כי ידין ה' עמו ס"ת יונה.

קל"ה ט"ו. **עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם.** עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ר"ת העכו"ם.

קל"ה י"ט. **בית ישראל ברכו את ה' בית אהרן ברכו את ה'.** ישראל ברכו את ה' ר"ת אביי.

קל"ה כ'. **בית הלוי ברכו את ה' יראי ה' ברכו את ה'.** יראי ה' ברכו את ר"ת אביי.

קל"ו ח'. **את השמש לממשלת ביום כל"ח.** את השמש לממשלת ר"ת לאה, שביום ראה יעקב והנה היא לאה.

קל"ו י"א. **ויוצא ישראל מתוכם כל"ח.** ס"ת ומלאים, שיצאו ממצרים מלאים ברכוש ולא רקנים. [ס"ת מלואים]. ויוצא ישראל מתוכם ר"ת יום, רמז לזה שיצאו ביום ולא בלילה.

קל"ו כ"א. **ונתן ארצם לנחלה כל"ח.** ונתן ארצם לנחלה ס"ת המן, שכשקבלו את א"י לנחלה פסק המן.

קל"ו כ"ב. **נחלה לישראל עבדו כל"ח.** נחלה לישראל עבדו ר"ת נעל, רמז לקונה נחלה היינו קרקע שקונה בקנין נעל' גדר ופרץ. נחלה לישראל עבדו כי לעולם ס"ת הלויים, שהלויים הם עבדי ה' וע"י רמב"ם סוף הל' שמיטה ויובל, ועוד רמז לנחלה ללויים שאף שהנחלה היא לישראל שהלויים לא קבלו נחלה מ"מ הלויים קבלו מ"ב עיר בסמוך לנחלתם של ישראל כמבואר בפסוקים.

קל"ו י"ב. **ביד חזקה ובזרוע נטויה כל"ח.** ביד חזקה ובזרוע נטויה ר"ת בחון, מל' מבחן שהקב"ה בחן ודן המצריים ביד חזקה ובזרוע נטויה.

קל"ט י"ב. **גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה.** גם חשך לא יחשיך ממך ר"ת גחלים. ממך ולילה כיום יאיר ר"ת כיום. כיום יאיר כחשיכה כאורה ס"ת מהרה, ור"ת בגי' ע' רמז לימי שנותינו בהם שבעים שנה שהם חולפים מהר מהר כהאור והחושך שמתחלפים במהירות בכל יום ויום.

קל"ט ט"ז. **גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולו אחד בהם.** ועל ספרך כלם ס"ת כלם. ועל ספרך כלם יכתבו ס"ת כולם.

ק"מ ג'. **אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות.** אשר חשבו רעות בלב ס"ת רבות, כמ"ש רבות מחשבות בלב איש וגו'. כל יום יגורו מלחמות ס"ת למות, ח"ו.

קמ"א א'. **מזמור לדוד ה' קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי לך.** האזינה קולי בקראי לך ר"ת קבלה.

קמ"א ב'. **תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב.** תכון תפלתי קטרת לפניך ס"ת בגימטריא עם ד' התיבות מנין יתכון'.

קמ"א ג'. **שיתה ה' שמרה לפי נצרה על דל שפתי.** שיתה ה' שמרה לפי ס"ת בגי' עה"כ שם הוי"ה.

קמ"א ד'. **אל תט לבי לדבר רע להתעולל עללות ברשע את אישים פעלי און ובל אלחם במנעמיהם.** את אישים פעלי און ס"ת תימן, רמז למה שעשו לעולי תימן ה"י.

קמ"א ה'. **יהלמני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל יני ראשי כי עוד ותפלתי ברעותיהם.** שמן ראש אל יני ר"ת ראשי.

קמ"ג ב'. **ואל תבוא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי.** ואל תבוא במשפט את ר"ת תבוא.

קמ"ג י"א. **למען שמך ה' תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי**. למען שמך ה' תחיני ר"ת שילת, ושילת ר"ת שויתי ה' לנגדי תמיד, וזהו למען שמך ה' שהוא תמיד לנגדי תחיני. בצדקתך תוציא מצרה נפשי ס"ת איכה.

קמ"ד ו'. **ברוק ברוק ותפיצם שלח חציך ותהמם**. ר"ת בגמטריא ש"ח, היינו שלח חציך. שלח חציך ותהמם ס"ת חכם, היינו ע"י התורה שהחכם עוסק בה ברוק ברוק ותפיצם שלח חציך ותהמם היינו ע"י אור התורה ידחה החושך כמ"ש מעט אור דוחה הרבה מן החושך וכ"ש הרבה אור וברק הוא מעט אור כי הוא נראה רק לרגע קט.

קמ"ה ט'. **טוב הי לכל ורחמיו על כל מעשיו**. ר"ת טיל עכו"ם, שהשי"ת מרחם עלינו ומצילנו מהטילים שהעכו"ם שולחים עלינו אכ"ר.

קמ"ה י"ג. **מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור**. מלכותך מלכות כל עולמים ס"ת תמלך. ור"ת מעמך. היינו מהעם שלך יתברך תמלך כי ישראל הם הממליכים את הקב"ה וכמ"ש אמרו לפני מלכויות כו'.

קמ"ה י"ז. **צדיק הי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו**. צדיק הי בכל ר"ת צבי. בכל דרכיו וחסיד, וכן, דרכיו וחסיד בכל ר"ת דוב.

קמ"ו ב'. **אהללה הי בחיי אזמרה לאלקי בעודי**. אהללה הי בחיי אזמרה ס"ת בגי' עה"כ שם הוי"ה, וכן 'והיה' שהוא לשון שמחה.

קמ"ו ה'. **אשרי שאל יעקב בעזרו וגו'**. ס"ת יובל.

קמ"ו ה'. **יתום ואלמנה יעודד**. ר"ת בגי' הוי"ה. ס"ת מדה, דכמו שהארון אינו מן המדה כמו כן הרחמים שעל יתום ואלמנה אינו מן המדה כמ"ש עליהם בפ' משפטים פכ"ב.

קמ"ז ב'. **בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יכנס.** נדחי ישראל יכנס ר"ת יין, רמז למה
שאמרו חז"ל שכשהשי"ת יבנה את ירושלים יהיה יין המשומר.

קמ"ז ד'. **מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא.** לכלם שמות יקרא ס"ת אמת.

קמ"ז ה'. **גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר.** גדול אדונינו ורב כח לתבונתו
ר"ת גואלך.

קמ"ז י'. **לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה.** לא בשוקי האיש ירצה
ס"ת האיש.

קמ"ז י"א. **רוצה ה' את יראיו את המיחלים לחסדו.** ר"ת יאיר הא-ל, רמז שהקב"ה
ישאיר לימות בן דוד את יראיו אלו המיחלים לחסדו היינו אלו שציפו לישועה כמ"ש
כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה, אז יהיה אור שבעת הימים
לצדיקים, וזהו זוכה 'ורואה' בשמחתה כי יהיה אור גדול וזהו גם 'בשמחתה' כי האור
הגדול הזה הוא אור רוחני שישמח את הנפש.

קמ"ח י'. **החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף.** רמש וצפור כנף ס"ת שרף.

קמ"ט א'. **ההלוי-ה שירו לה' שיר חדש תהלתו בקהל חסידים.** חדש תהלתו
בקהל חסידים ס"ת שלום.

קמ"ט ג'. **יהללו שמו במחול בתוף וכנור יזמרו לו.** בתוף וכנור יזמרו לו ר"ת יובל,
רמז לתקיעת השופר ביובל, ורמז לשמחה של מי שמשתחרר ובחזרת הנחלות
למקומם, כ"ר בב"א.

קמ"ט ד'. **כי רוצה ה' בעמו יפאר עניים בישועה.** כי רוצה ה' בעמו ס"ת שם הוי"ה
הק'.

קמ"ט ט'. לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללוי-ה. הדר הוא לכל חסידיו הללוי ס"ת לאורה, רמז למ"ש חז"ל רפ"ק דע"ז (ג' ב') דאמר רשב"ל כו' הקב"ה מוציא חמה מנרתיקה ומקדיר רשעים נידונין בה וצדיקים מתרפאין בה כו', והיינו שהמשפט ברשעים יהיה ע"י האורה והיינו השמש כנ"ל, ולחסידיו היינו הצדיקים זה יהיה הדר כי יתרפאו בה וע"ז הללוי כי באבוד רשעים רנה.

חלק שני

השכמה

מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתי בחמלה רבה אמונתך. מודה אני לפניך מלך ר"ת מאלם והיינו שאדם כשהוא ישן הוא כאלם וע"ז מודה אני לפניך מלך שעתה החזרת בי נשמתי ושוב איני כמו אלם.

חי וקים שהחזרת בי. ר"ת חושב, חשבו. ר"ת וס"ת (ביחד) מנין תשע"ו, וכתוב תשוע ויאמר הנבי.

נשמתי בחמלה רבה אמונתך. ר"ת נברא והיינו שכשהקב"ה החזיר הנשמה האדם הוא כמו נברא חדש.

ברכות השחר וברכות התורה

אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך. אפשר להתקיים ולעמוד לפניך ר"ת אלול, שבחודש אלול השי"ת קרוב אלינו כידוע וכביכול אפשר להתקיים ולעמוד לפניו ית"ש בקרבת ה'. (אלול עה"כ בגי' א"א להתקיים ולעמד לפניך).

אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך. ס"ת דרכים.

אלקי נשמה שנתת בי כו' אתה בראתה אתה יצרתה אתה נפחתה בי ואתה משמרה בקרבי. בראתה יצרתה נפחתה משמרה ר"ת בנים והיינו רמז למ"ש חז"ל ברא מזכה אבא שהבנים ע"י מעשיהם הטובים בתורה ובמצוות מעלים נשמת הוריהם בעולם העליון.

ואתה עתיד לטלה ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא. ר"ת עולם, עולמו, בלול. והיינו שהאדם בלול מד' רוחות העולם ומד' כוחות אש מים עפר רוח כידוע. [ונקבר באדמה ממנה נברא ע"י ש"ח שפתותינו דכ"כ מרן שליט"א ושזהו מש"כ תצא רוחו ישוב 'לאדמתו' דייקא יעו"ש].

כל זמן שהנשמה בקרבי. ס"ת לינה, היינו הודיה גם על שהנשמה בקרבי בעת השינה שגם זה עבודת ה' שהרי ישנים כדי שיהיה כח לעבודתו ית"ש.

המחזיר נשמות לפגרים מתים. ר"ת נמלה והיינו שכשחוזרת אליו הנשמה והוא מתעורר מהשינה אז יש עצלות לקום ע"י שו"ע ריש או"ח, ולזה מזכירין לו את הנמלה כמ"ש במשלי לך אל נמלה עצל וגו'.

וצונו לעסוק בדברי תורה. ר"ת תבלו והיינו שהתורה היא תבלו ר"ל תבלין של האדם נגד היצה"ר כמ"ש בגמ' קידושין.

אשר בחר בנו מכל העמים. ר"ת בגימטריא נ' רמז לנ' שערי בינה.

אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את. ר"ת בגימטריא פ"ז רמז למ"ש בתהלים
י"ט הנחמדים מזהב 'ומפז' רב וגו'. וזהו אח"כ 'תורתו', לומר שדברי התורה נחמדים
מפז.

אלו דברים שאין להם שיעור הפאה. ס"ת מנומר, ע"י מס' פאה פ"ג מ"ב המנמר
את שדהו כו'.

עטיפת הטלית

הריני מתעטף גופי בציצית כו' גידי באור הציצית העולה תרי"ג כו'. גידי
באור הציצית העולה ס"ת התרי"ג.

וכשם שאני מתכסה בטלית בעולם הזה כו'. וכשם שאני מתכסה בטלית ס"ת
מיתה, רמז למה שמכסים המת בטלית, וזהו רק בעוה"ז היינו את הגוף אבל
הנשמה זוכה לחלוקא דרבנן.

כך אזכה לחלוקא דרבנן. ס"ת כהנא, כשל הכה"ג לפני ולפנים.

ולטלית נאה לעולם הבא בגן עדן. ס"ת בגי' תקום, שבזכות הטלית יש תקומה
לעוה"ב. לעולם הבא בגן ס"ת אמן, שזוכה לטלית נאה לעוה"ב בזכות עניית
אמן. ולטלית נאה לעולם הבא ס"ת האמת, היינו לעולם האמת. הבא בגן עדן
ס"ת בגי' ק"א כמ"ש חגיגה ט' אינו דומה לשונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו
אחד ומאה פעמים כמ"ש בין עבדו לאשר לא עבדו כו'.

ותהא חשובה מצות ציצית לפני הקב"ה כאילו קימתיה בכל פרטיה כו'.
חשובה מצות ציצית ר"ת חמץ, היינו יצה"ר הנרמז לחמץ, שאע"פ שיש יצה"ר
מעורב במצוות [שלא לשמה וכדו'] עכ"ז תהא חשובה המצוה כאילו קימתיה בכל
פרטיה כו'.

ושמן הטוב תריק על שבעה קני המנורה. הטוב תריק על שבעה ס"ת קבלה.

אשר נתן לשכוי בינה. ר"ת נריה. להבחין בין יום ובין לילה. ס"ת נמנה. והיינו רמז לכך שנריה אביו של ברוך נמנה ג"כ בין הנביאים וכמו שהוכיחו בגמ' מגילה ט"ו אי גבי נריה שה"י ג"כ נביא, כדאיתא שם, דאמר עולא כל מקום ששמו ושם אביו בנביאות בידוע שהוא נביא בן נביא שמו ולא שם אביו בידוע שהוא נביא ולא בן נביא יעו"ש. ודבר זה נרמז כאן כי 'להבחין' הוא ג"כ מענין נבואה. וכמה פעמים יש כאן ר"ת של 'לולב'.

שלא עשני גוי. ס"ת בגימריא י"ב, והיינו לא גוי אלא ישראל הבאים מ"ב שבטי י-ה.

שלא עשני עבד. ס"ת בגימטריא ט"ו, היינו לא עבד סתם אלא עבד ה' בבית המקדש בו ט"ו מעלות עליהם אומרים עבדי ה' (הלויים שהם השבט המובחר כדאי' ברמב"ם, וכן כהנים וישראלים המצטרפים לעבודת הלויים באופנים מסויימים, ע"י ס' עבודת הלויים) ט"ו שיר המעלות.

שלא עשני אשה. ס"ת איה, כידוע שב'איה' יש סודות, וכגון מה שידוע מהחיד"א ועוד ספה"ק לכוין בתיבת איה שבקדושה של מוסף של שבת קדש להמשיך נשמה יתרה של יום השב"ק. [ובשרה אמנו כתיב 'איה' שרה אשתך].

פוקח עורים. ר"ת בגימטריא ק"נ כמנין מזמורי תהלים. וס"ת בגי' מ"ח כמנין קניני תורה כדאי' פ"ו דאבות וכמ"ש גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.

מלביש ערומים. ר"ת בגי' ק"י מנין שנותיו של יוסף הצדיק ע"ה וכדאיתא במדרש גבי אשת פוטיפר כו'.

מתיר אסורים. ר"ת מ"א, ובתהלים מזמור מ"א הוא מזמור דמיירי גבי החולה כדכתיב התם אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו ה' כפרש"י שם. וזהו מתיר אסורים מהחוליים. וס"ת רם, וכתיב רם על כל גוים ה' על השמים כבודו שע"יז מתיר את ישראל האסורים בגוים.

זוקף כפופים. ר"ת זך, כדאמר"י זך וישר, היינו הקב"ה הוא ז"ך והיינו שהקב"ה הוא זוקף כפופים, ועי"ז וישר היינו שהקב"ה עושה את האדם ישר אחר שנתו כי בשינה האדם כפוף ועתה כשהקב"ה זוקפו עושהו ישר.

המכין מצעדי גבר. ר"ת בג" מ"ח, היינו מ"ח קניני תורה, שהצעדים לזכות לכתרה של תורה הם מ"ח קניני תורה כדאיתא בפ"ו דאבות. ס"ת ניר, והיינו חרישה והוא רמז למ"ש יששכר חמור גרם רבץ בין המשפטים דקאי על עסק התורה. וס"ת נרי, נר " רמז למה שאמר יוסף לאחיו (ערש"י ויחי נ' כ"א) עשרה נרות לא יכלו לכבות נר אחד וכו' יעו"ש ונרמז בברכת המכין מצעדי גבר לפי שהקב"ה הכין מצעדי גבר והביא את יוסף הצדיק למצרים ואח"כ את יעקב אע"ה ובניו השבטי י-ה.

ואל תשלט בנו יצר הרע. ע"ש הכתוב בתהלים ואל תשלט בי כל און. ויש גירסא ואל ישלוט ומצינו כן בגמ' בברכת האורח דאמרין ואל ישלוט שטן לא ידיו ולא במעשה ידינו כו'.

פיטום הקטורת [תחילת שחרית]

רבן שמעון בן גמליאל אומר כו' כדי שתהא נאה. כדי שתהא נאה ס"ת יאה.

תניא רבי נתן אומר כו' מפני שהקול יפה לבשמים. מפני שהקול יפה לבשמים ס"ת מילה, כמ"ש מילה בסלע שתיקוּתא בתרין. (יל"פ גם, מילה בסלע היינו ברית מילה שאפשר לעשותה בסלע היינו צור כמ"ש גבי צפורה בפרשת שמות ד' כ"ה, עי' ע"ז כ"ז א').

מזמור שיר

מזמור שיר חנכת הבית לדוד. ר"ת שמחה, משחה, משה, רמז למשכן [וכליו]
שנתקדשו ע"י משה רבינו ע"ה בשמן המשחה והמשיך בביהמ"ק בזכות דוד המלך
ע"ה. וה"י שמחה גדולה כדאיתא במו"ק ט' אי יעו"ש.

ארוממך ה' כי דליתני. ר"ת בג" עה"כ איכה. רמז לחורבן הבית, ונרמז כאן כאומר
ארוממך ה' על שדליתני היינו על הצרה, שכשם שמברך על הטובה כך מברך על
הרעה.

ולא שמחת איבי לי. ר"ת שאול, כמ"ש תהלים י"ח ביום הציל ה' אותנו מכף כל איביו
ומיד שאול. וכן שויעתי אליך ותרפאני ב' תיבות ראשונות אותיות שאול.

שועתי אליך ותרפאני. ר"ת שאול, כמ"ש שאול שערם ראשיכם וגו', והיינו, שכשאמר
שלמה שאול וגו' אז נודע המחילה כמ"ש במו"ק ט' א', וזהו שועתי אליך שתמחל
ושכולם ידעו שנמחל, ותרפאני בכך שנמחל ושנודע המחילה לכל.

ר"ת שאול, כמ"ש שאול עיניכם למרום וראו מי ברא אלה, רמז שכשמשוע להשי"ת
ירים ראשו בתחינה לפניו ית' ויתרפא (וכמ"ש עוד, שאי אליו כפיך וגו'). [ויוכל
להתרפאות גם בנפשו ע"י שיתבונן מי ברא אלה ויכנס אליו אהבת ה', ע"י רמב"ם].
עוד, ישא עיניו למרום ויראה מי ברא אלה היינו את השמש שיש בה רפואה
כדכתיב שמש צדקה מרפא בכנפיה.

ה' העלית מן שאול נפשי. ר"ת נשמה, שע"י שהעלית מן שאול את נפשי בכך
חיתני את הנשמה מירדי בור מהגיהנם. ור"ת נשימה כמ"ש כל הנשמה תהלל י-ה
וגו' וארז"ל על כל נשימה ונשימה כו'.

ס"ת מנין תשיג היינו ע"י ה' העלית וגו' ונשארתי בחיים תשיג נשמתי עוד תורה
ומצוות. וע"ז קאמר מיד זמרו לה' חסידיו והודו לזכר קדשו. וכו'.

זמרו לה' חסידיו והודו לזכר קדשו. ס"ת בגימטריא רבי טובי.

והודו לזכר קדשו. ר"ת קול, כמ"ש לומר קדושה בקול.

בל אמוט לעולם. ר"ת לבא, כמ"ש רחמנא לבא בעי, שע"י ידיעה זו אתגבר על הנסיונות בעבודת ה' וכך בל אמוט לעולם. ועוד, רחמנא בעי שלא אתייאש לעולם.

הסתרת פניך הייתי נבהל. ס"ת כלתי, שאם הסתרת פניך ולא מצאתי כלה שלי הייתי נבהל כמו שהאריכו חז"ל הק' ואמרו השרוי בלא אשה שרוי בלא תורה בלא דעה בלא שמחה וכו'.

היודך עפר היגיד אמתך. ס"ת דרך, דרכך.

שמע ה' וחנוני ה' היה עזר לי. ה' היה עזר לי ר"ת עליה, יעלה, היינו שתעזור לי להתעלות בעבודת ה'.

הפכת מספדי למחול לי. ר"ת מלה, מהלל.

פתחת שקי ותאזרני שמחה. ס"ת בגי' התך, הוא דניאל במגילת אסתר על ידו נתגלגל ההצלה לבני ישראל בנס פורים, שהלך בשליחות אסתר לשאול את מרדכי על מה לבש שק וכו' וזהו פתחת שקי, וע"ז ותאזרני שמחה.

ברוך שאמר

ברוך שאמר והיה העולם. ר"ת בושה, שזה אי מסימני ישראל שבשבילם נברא העולם. וס"ת מהר שהעולם נברא מהר כמ"ש בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם.

הודו לה' קראו בשמו

הודו להי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו. ר"ת קבלה, שקורא בשמו ית' ע"י ידיעת הקבלה. ס"ת בגי' כח בן כמ"ש (חולין ס"ג א') יפה כח הבן מהאב, וע"ז הודו וגו' כי יש בזה טובה ליורשי המלוה שאינם צריכים להישבע כדאיתא שבועות מ"ח אי' יעו"ש.

שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו. ר"ת מנין שבע מאות ותשע עשרה ובג"ק מנין טו"ב וכמ"ש תהלים צ"ב טוב להודות להי ולזמר לשמך עליון.

שיחו בכל נפלאותיו. ר"ת בשן, רמז למפלת עוג מלך הבשן כמ"ש לעוג מלך הבשן כל"ח, וזהו שיחו בכל נפלאותיו.

בכל נפלאותיו. ר"ת בן, כמ"ש תהלים קל"ט י"ד על הריון הולד אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד, יעו"ש בכל המזמור. ס"ת ל"ו, מנין ל"ו צדיקים נסתרים שבכל דור ודור וזהו שיחו בכל נפלאותיו שפלא הוא מכוסה וכך הם הצדיקים הנסתרים שמכוסים בצדקתם מעיני בני אדם, וע"ז שנותן בכל דור ל"ו צדיקים אלו שירו לו זמרו לו. ושיחו בטובת הל"ו צדיקים שנותן בכל דור ודור.

מפתיו ומשפטי פיהו. ס"ת בגי' כ"ב, מנין אותיות התורה הקדושה.

הוא הי' אלקינו בכל הארץ משפטיו. הוא הי' אלקינו ס"ת הוא.

בכל הארץ משפטיו. ס"ת צלו רמז למ"ש עיני ה"א בה מראשית השנה ועד אחרית שנה.

זכרו לעולם בריתו. ס"ת בגימטריא ב"ן, רמז לברית מילה שעושין לבן.

דבר צוה לאלף דור. ר"ת וס"ת מנין תרי"ג, רמז לתרי"ג מצוות וזהו דבר צוה וגו', ורמז לברית ששקולה כנגד כל התורה [כנ"ל דיבור קודם].

לא הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים. ר"ת להללו עם, או, עם להללו, ר"ל להלל את השי"ת על כל הניסים האלו הנזכרים פה כמ"ש ויתהלכו וגו' לא הניח וגו'.

לעשקם ויוכח עליהם מלכים. ר"ת עולם.

אל תגעו במשיחי. ר"ת אבת, ערש"י דקאי על האבות הקדושים.

ובנביאי אל תרעו. ר"ת אות, ס"ת לוי.

ספרו בגוים את כבודו. ר"ת סבא, כמ"ש שאל אביך ויגדך זקינך ויאמרו לך, שתשאל לזקינך ויספרו לך כמ"ש אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם וגו'.

בכל העמים נפלאותיו. ר"ת בנה, בהן ר"ל לספר באזניהם. ס"ת למו.

כי גדול ה' ומהלל מאד. ר"ת גוים, היינו גדול ומהולל בגוים כמ"ש במקו"א.

וה' שמים עשה. ס"ת בגימטריא נ', רמז לנ' שערי בינה.

הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו. ס"ת וז"ה רד"ו, ר"ל רד"ו שני השיעבוד במצרים שעיי"כ נזדככו ונהיו לעם סגולה לה' וקבלו ממנו התורה ולכן הוד והדר לפניו עוז וחדוה במקומו שנעשתה התכלית של הבריאה.

עז וחדוה במקומו. ס"ת בגימטריא י"ח, כמ"ש בן י"ח לחופה, שעיי"ז עוז וחדוה במקומו.

השתחוּו לה' בהדרת קדש. ר"ת קבלה, שצריך ללמוד הקבלה בקדושה.

חילו מלפניו כל הארץ. ר"ת חכמה, כמ"ש יראת ה' היא חכמה.

ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ויאמרו בגוים ה' מלך. ר"ת הוי"ה, ביום, ר"ל שאז הכל יתברר כיום וכולם ימליכו אותו ית"ש. ס"ת כמהו, מלי צמאון שיכמהו ויבקשו לדעת את ה'.

ירעם הים ומלאו יעלץ השדה וכל אשר בו. ר"ת שם הוי"ה הק', וכן איוב. שלעת"ל יבינו שאף יסורי איוב ל"ע היה רחמים.

ואמרו הושיענו אלקי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך. ר"ת בגימטריא עה"כ ירעב, היינו שהשי"ת יצילנו מרעב הבא מכל דבר ובפרט ממלחמות הגוים, ה' יצילנו.

וקבצנו והצילנו מן וגו', ר"ת בגימטריא ב"ן, שבזכות תלמוד תורה של תשב"ר הקב"ה יצילנו מן הגוים.

להשתבח בתהלתך, ר"ת לב וס"ת כח, ר"ל לשבח את השי"ת בכל הכח ובכל הכוונה כמו שארז"ל לענין עניית יהא שמיה רבא.

רוממו ה' אלקינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא. רוממו ה"א והשתחוו ר"ת אורי. ה"א והשתחוו להדם ר"ת יואל.

אתה ה' לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני. ר"ת איל תרחמו, היינו שהשי"ת ירחמנו בזכות עקידת יצחק.

חסדך זהו משיח אמתך זהו אליהו הנביא [כמ"ש רש"י בתהלים מ"ג ג'] וקאמר א"ה לא תכלא רחמיך ממנו בגלות, חסדך ואמתך תמיד יצרוני היינו זכות האמונה בגאולה השלימה יצרוני בגלות, שנושע בעזה"י בקרוב ממש אכ"ר.

זכר רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה. ר"ת זכר היום, היינו כמ"ש אותך קויתי כל היום ופרש"י בגלות שהוא יום לאוה"ע, שתזכור אותנו בגלות ותצילנו מגזירות הגוים.

נורא אלקים ממקדשיך א-ל ישראל הוא נותן עז ותעצמות לעם ברוך אלקים. א- ל ישראל הוא ר"ת אי"ה [כנודע וכמ"ש איה מקום כבודו] והוא נותן עוז ותעצומות לנו וע"ז ברוך אלקים.

א-ל נקמות ה' א-ל נקמות הופיע. ר"ת אני, כמ"ש אני ה' ולא אחר ולא על ידי שליח בליל יציאת מצרים.

ר"ת אני, אנה, היינו כמ"ש ראובן ואנ"י אנ"ה אני בא, שלבסוף צריך לפרוע כמו שה"י לבסוף ב"י הרוגי מלכות ה"י.

נפשנו חכתה לה' עזרנו ומגננו הוא. נפשנו חכתה לה' ר"ת נחל.

ר"ת ונחלה ע', ר"ל נחלה עתיד, היינו שלעת"ל יהיה חלוקת נחלה לכל השבטים כמ"ש בסוף נביא יחזקאל, ואנו מחכים לעזרתו והגנתו יתברך ויתעלה שיגאלנו ויטיב עמנו גם טובה זו, וערמב"ן דברכת ויתן לך קאי אלע"ל.

כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו. כי בו ישמח לבנו ר"ת ליבר. ס"ת וחיו. היינו ע"י שמחת הלב הבא מבטחון אמיתי בהשי"ת יש חיים.

יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך. כאשר יחלנו לך ר"ת כלי, ס"ת כור.

הראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו. ס"ת בגימטריא ק"ז כמנין עולא. וכן על ל"א, היינו גבי מלחמת יהושע בל"א מלכים.

חסדך וישעך תתן לנו ר"ת חלות, ס"ת בגימטריא צו, שבפי' צו נאמר פרשת תודה. וכשיש חסד וישועה מביא קרבן תודה.

אנכי ה' אלקיך מעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו. ה' אלקיך המעלך ר"ת אי"ה.

הרחב פיך ואמלאהו ר"ת כוח, רמז לכח התפילה.

ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך. ר"ת בגימטריא ב"ן, ר"ל יגל לבי על החסד שנתת לי בן כי ברא מזכה אבא.

יגל לבי בישועתך. ר"ת לבי.

אשירה לה' כי גמל עלי. ס"ת בגימטריא שישים, רמז למ"ש בגמ' שכיון שעבר שישים שנה נפטר מן הכרת וע"ז אשירה לה' כי גמל עלי.

מזמור לתודה

מזמור לתודה הריעו לה' כל הארץ. מזמור לתודה הריעו ר"ת מלה, הריעו לה' כל ר"ת כלה, הריעו לה' כל הארץ ר"ת הלכה, שע"י מילה יכול ללמוד תורה כמ"ש מגיד דבריו ליעקב למי שמל כיעקב, וכלה היא כביכול להקב"ה ע"י עסק התורה היינו הלכה כמ"ש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה. ור"ת מי להלכה רמז למ"ש בן מי לבינה.

עבדו את ה' בשמחה באו לפניו ברננה. בשמחה באו לפניו ברננה ר"ת בלבב ר"ל לעבוד את ה' בלבב שלם והוא ע"י שעובד את ה' בשמחה. לפניו ברננה ר"ת לב.

דעו כי ה' הוא אלקים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו. עמו וצאן מרעיתו ר"ת עמו.

באו שערי בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו. שערי בתודה חצרותיו ר"ת שבח. ואמר קודם שערי ואח"כ חצרתיו כי קודם נכנסים בשער ואח"כ נכנסים

לחצר שהוא לפנים מן השער. הודו לו ברכו שמו ר"ת לבשה כמ"ש עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון.

כי טוב ה' לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו. ועד דר ודר אמונתו ר"ת דרור.

יהי כבוד

יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו. יהי כבוד ה' לעולם ר"ת יכיל, ר"ל שמלא כל הארץ כבודו שכבודו מכיל את כל הארץ שהוא מקומו של עולם ואין עולם מקומו. ישמח ה' במעשיו ר"ת בגימטריא כ"ב, ר"ל כ"ב אותיות התורה בהם נבראו שמים וארץ. ישמח ה' במעשיו ר"ת חוה, שאחר שנבראה היו 'מעשיו' כי היו שנים והיה שמחה כי אין שמחה בלא אשה וכיון שהיה שמחה אצלם גם ה' שמח עמהם עי"ל שה' שמח בנישואיהם כמ"ש שהשי"ת ה"י שושבין שלהם.

יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם. יהי שם ה' מבורך ר"ת ישים, שם ה' מבורך מעתה ר"ת שמים, ונשאר ר"ת עו"י שזה בגימטריא פ"ו כמנין אלקי"ם, ור"ל אלקים ישים שמים היינו שע"י בריאת העולם עי"ז יהי שם ה' מבורך, מעתה ועד עולם כי השמים קיימים גם אחר שית אלפי שנים.

ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם ה'. ממזרח שמש עד ר"ת שמע, היינו ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם ה' ע"י אמירת שמע ישראל, ואמר ממזרח שמש ר"ל מעת זמן ק"ש זמן זריחת השמש. מהלל שם ה' ס"ת מלה היינו מהלל שם ה' ע"י ברית מילה שרק המולים יכולים לעסוק בתורה שעל ידה מהולל שם ה', או ע"י מלה שמדבר והיינו ע"י שירות ותשבחות להשי"ת. ממזרח שמש עד מבואו ס"ת חודש.

ה' שמך לעולם ה' זכרך לדור ודור. ה' זכרך לדור ודור ר"ת יזלו, ער"פ [האזינו].

ה' בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה. ומלכותו בכל משלה ר"ת בגימטריא מ"ח, רמז למ"ח קניני תורה שעיי"ז זוכים למלוכה כמ"ש מאן מלכי רבנן, וגם זוכים לממשלה היינו למעל דרך הטבע וכאומרם ז"ל צדיק גוזר והקב"ה מקיים ואמרו ז"ל הקב"ה גוזר גזירה וצדיק מבטלה ע"י מו"ק.

ה' מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו. אבדו גוים מארצו ס"ת בגימטריא בן, ר"ל בזכות הבנים העוסקים בתורה יאבדו הגוים מארץ ישראל כי הם הבל פה שאין בו חטא וממלא את אויר א"י והעולם בקדושה והגוים לא יסבלו זה ויברחו מארץ ישראל.

ה' הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים. עצת גוים הניא ס"ת אמת. הניא מחשבות עמים ס"ת אמת.

עצת ה' לעולם תעמד וגו'. ר"ת עלית.

כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד. אמר ויהי הוא צוה ס"ת אריה. הוא אמר ויהי ר"ת הוא. הוא צוה ויעמד ר"ת צוה.

כי לא יטש ה' עמו ונחלתו לא יעזב. ס"ת בגימטריא 'אש"ל' [אכילה שתיה לינה] שבזכות הכנסת אורחים לא יטוש ה' עמו ונחלתו לא יעזב.

ונחלתו לא יעזב. ר"ת לוי, כמ"ש גבי שבט לוי ה' הוא נחלתו.

והוא רחום יכפר עון וגו'. ר"ת עירו, שיכפר עון ולא ישחית את עירו ירושלים.

ולא יעיר כל חמתו. ר"ת חינוך, שע"י השמחה מתבטלים גזירות רעות בס"ד.

ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. ס"ת בגימטריא מנין ק"ב, ומזמור ק"ב בתהילים [שזה נחלק ונסדר ברוה"ק כמ"ש תוס' במגילה] הוא, תפלה לעני כי יעטף וגו', ר"ל, שהשי"ת יענה לעני ויושיעו.

אשרי יושבי ביתך

אשרי יושבי ביתך. ר"ת אבי, וס"ת בגימטריא מנין מ', רמז לארבעים יום שהיה משה רבינו בביתו של אבינו שבשבמים כביכול והיינו במרום, ואשריו כמ"ש אשרי ילוד אשה כו'.

אשרי העם שככה לו. ר"ת לאשה והיינו כנ"ל שאף שהיה ילוד אשה עלה למרום ואשרי העם שככה לו היינו שרבם של העם הגיע למדריגה זו. וכן ר"ת אש"ל ה' כביכול שהיה אורח במרום שאש"ל הוא אכילה שתיה לינה והיינו ענין של הכנסת אורחים.

בכל יום אברכך. ר"ת אבי וס"ת מלך, כמ"ש אבינו מלכנו.

בכל יום אברכך ואהללה וגו'. ר"ת איוב, אויב, ר"ל שכשם שמברך על הטובה כך כו'.

גדול ה' ומהלל מאד. ר"ת גוים, ר"ל שגדול ה' ומהולל בגוים.

ולגדלתו אין חקר. ס"ת נרו, ע"י שמירת הלשון כו'.

דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו. ר"ת דלים, ר"ל שהדלים ישבחו מעשיך וגבורותיך יגידו מניסי פרנסתם. ר"ת בגימטריא מנין 'מאה', היינו, עד מאה שנה ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו, אבל אח"כ לא כי בן מאה כאילו עבר ובטל מן העולם וכתוב לא המתים יהללו י-ה וכתוב בשאול מי יודה לך.

הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה. ר"ת 'הכה און' היינו שעושה תשובה מאהבה ומספר נפלאות ה' ועי"ז הכה און את כל עוונותיו שנהפכים לזכויות. וענין זה גופא שע"י תשובה מאהבה נהפכים העוונות לזכויות הם נפלאתיך וזהו ג"כ ודברי נפלאתיך אשיחה.

ועזוז נוראתיך יאמרו וגדולתך אספרנה. ס"ת 'זכו כה' היינו זכו ישראל שמשבחים את השי"ת ע"י שמירת הלשון בחתימת הספר חלק שני יעו"ש.

זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו. זכר רב טובך ס"ת ברך, רבך. יביעו וצדקתך ירננו בגימטריא מנין הוי"ה ב"ה, היינו כמ"ש שיש ענין לראות פני צדיק, ועל פניו השכינה שורה ומאירה, וזהו זכר רב טובך יביעו, שירב טובך זהו אור שכינה, ויביעו זה ע"י שפני הצדיק המאירות מכח הקדושה השורה עליו, וזהו רק זכר כי לא יראני האדם וחי, ודו"ק.

טוב ה' לכל וגו'. טוב ה' לכל ס"ת בגימטריא ל"ז מנין יצחק אבינו ע"ה בעקידה וזהו טוב ה' לכל היינו אף שאמר השי"ת לאברהם אבינו ע"ה לעשות כן מ"מ היה זה טובה גדולה לכל דורותיו של אברהם אבינו עד היום הזה ששהי"ת זוכר לנו את מה שכבש אברהם אבינו רחמיו לעשות רצון השי"ת.

וס"ת 'הבל', שהיה הבל טוב לה' במנחתו, והשי"ת טוב לו שחזר בגלגול להיות משה רבינו ע"ה כמ"ש.

ורחמיו על כל מעשיו. ר"ת עמך, שהשי"ת מרחם על עמו.

כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו. ר"ת בגימטריא פ"ו מנין שם אלקים.

ור"ת כיום, יומך.

להודיע לבני האדם גבורתיו וגו'. ר"ת ללהג, היינו שהקב"ה עשה את המצריים ללהג בקריעת ים סוף ע"י גבורותיו. וזהו להודיע לבני 'האדם' גבורותיו היינו לגוים כמ"ש תוס' בב"ק נ"ד א'.

וכבוד הדר מלכותו. ס"ת דור, רד"ו, מנין שנות בני ישראל במצרים.

מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור. ר"ת ועמך עמדו, היינו ע"י שעמך בני ישראל עומדים וקיימים אף כל מה שהגוים עשו להם עיי"ז ניכר שמלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור. עוד י"ל דהיינו, כל הבריאה עומדת בשיתא אלפי שנין ממאמרו ית"ש.

וזוקף לכל הכפופים. ר"ת לזה, היינו שהשי"ת זוקף את הלוח ומסייעו. ואמר 'זוקף' כי הממון מעמיד את אדם על רגליו כמ"ש רש"י [ע"י אוצר נחמד שם הבאנו דברי רש"י כמדומה].

צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו. ר"ת צבי, ר"ת דוב. מעשיו אלו הצדיקים כמ"ש כתובות ה' א'. ס"ת קהל, קהלו, ודל, דלו.

קרוב וגו' לכל אשר יקראהו באמת. ס"ת לרות, רות בלולה, היינו בתוך בני ישראל. וזהו גם קרוב ה' לכל קוראיו היינו גם לרות שהיתה ממואב כיון שקראה לה' באמת.

רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם. ר"ת בגימטריא 'שברם' שהקב"ה מפרנס הצדיקים, ור"ת בגימטריא 'שרוך' כמ"ש גבי אברהם אבינו ע"ה אם מחוט ועד שרוך נעל וגו'. ודו"ק.

שומר ה' את כל אהביו. ר"ת כאיש.

ואת כל הרשעים ישמיד. ר"ת כויה, שטובתן של רשעים רעה היא אצל הצדיקים. ס"ת תלמד, שע"י עסק התורה יושמדו כל הרשעים בב"א.

הללויה-הללי נפשי

אהללה הי' בחיי אַזמרה לאלקי בעודי. ר"ת אבי, לבא. ר"ת וס"ת בגימטריא פ"ו
מנין שם אלקים.

אשרי שא-ל יעקב בעזרו שברו על הי' אלקיו. אשרי שא-ל יעקב בעזרו ר"ת אשיב,
וס"ת ובלי, היינו ישיב חובותיו [הנצרכים] מבלי לדעת כיצד ומהיכן כי שברו על הי'
אלקיו.

השמר אמת לעולם. ר"ת הא-ל. ס"ת תמר. כל אות שניה נוטריקון שמע.

השמר אמת לעולם כוי שמר את גרים. השמר אמת לעולם ס"ת תמר וכן שמר את
גרים ס"ת תמר, והיינו תמר שממנה יצאה רות שנתגיירה, והי' שמר אמת לעולם
לדורות שמזה יצא בהמשך הדורות דוד המלך ע"ה וכל מלכות בית דוד.

עשה משפט לעשוקים וגוי. ר"ת עמל רמז למ"ש לזה רשע ולא ישלם וגוי כמ"ש
רש"י שם.

הי' פקח עורים. ר"ת עיף, וס"ת חמה, היינו שמעביר שינה מהעינים ותנומה
מהעפעפיים בבוקר כשהחמה זורחת.

הי' שמר את גרים. ר"ת ישאג.

יתום ואלמנה יעודד. ר"ת בגימטריא שם הוי"ה ב"ה. ס"ת דמה.

יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות. אולי זה נ' כנגד מ"ש להלן מזמור צ"ד
אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו ה"י.

ההלוי-ה כי טוב זמרה

בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יכנס. נדחי ישראל יכנס ר"ת יין, שבירושלים בביהמ"ק מנסכים יין ע"ג המזבח, ואמר נדחי ישראל שזה גורם שיבואו גם ממרחק כדי להקריב קרבנות ולקרב לבם לאביהם שבשמים.

הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם. הרופא לשבורי לב ומחבש ר"ת להללו, שע"י שיהלל להקב"ה יתרפא שברון לב ויהי' רפואה לעצבות, כי השמחה תרופה היא להכל.

מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא. מונה מספר לכוכבים לכולם ר"ת ממלל, שמות יקרא ר"ת שי, היינו שהשי"ה נותן שי עולמות לכל צדיק וצדיק, וזהו מונה מספר של עולמות לכוכבים שהם הצדיקים.

גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר. ר"ת בגימטריא מנין 'ק"א', רמז למ"ש חגיגה ט' לאשר עבדו שחוזר ק"א פעמים. אדונינו ורב כח ס"ת שם קדוש 'חב"ו'. לתבונתו אין מספר. ר"ת מלא. ס"ת בגימטריא מנין שם 'אהרן' [ועה"כ מנין 'רמז'].

המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר. המכסה שמים בעבים המכין ר"ת השבה, רמז למ"ש בגמ' תענית שבשביל יחיד שעושה תשובה יורדין גשמים לכל, וזהו 'השבה' ולמה כדי 'הרים חציר'. המצמיח הרים חציר ר"ת בגימטריא חי וס"ת רמ"ח שע"י המטר יש חיות ברמ"ח איברים. וס"ת חמר, כמ"ש להלן מיניה נותן לבהמה לחמה וגו'.

נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו. ר"ת בגי' עה"כ 'רכב' כמ"ש רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים היינו גשמים.

לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה. לא בגבורת הסוס ר"ת הלב, היינו הלב יחפץ והלב ירצה כמ"ש רחמנא ליבא בעי.

רוצה ה' את יראיו את המיחלים לחסדו. רוצה ה' את יראיו ר"ת יאיר. את המיחלים לחסדו ר"ת הא-ל, ס"ת מות כמ"ש הנה עין ה' אל יראיו למיחלים לחסדו להציל ממות נפשם. יראיו את המיחלים לחסדו ר"ת אליה.

שבחי ירושלים את ה' הללי אלקיך ציון. שבחי ירושלים את ה' ר"ת אישי, היינו שבחי ירושלים את ה' כשיהיה בית המקדש בנוי וכהן גדול עובד בו כמ"ש אישי כהן גדול.

כי חזק בריחי שערך ברך בניך בקרבך. כי חזק בריחי שערך ר"ת שבחך. ברך בניך בקרבך כל אות שניה קרן היינו כשיצמח וירום קרן דוד בב"א כמ"ש עתידה אשה שתלד בכל יום וזה יהיה שבח גדול.

הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר. ר"ת וס"ת בגימטריא אלקים.

משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד. לפני קרתו מי יעמד ר"ת מקלי כמ"ש כי במקלי עברתי את הירדן הזה ומסתמא כשעבר יעקב אע"ה הירדן בלילה היו המים קרים.

ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים. ר"ת ידו ירים, כמ"ש ותשב ימינו אחור ולעת"ל בב"א ישיב ימינו וזהו ישב רוחו שהקב"ה ישיב לנו את הרוח טהרה שהיה מלפני חטא אדה"ר ויזלו מים שאין מים אלא תורה שאז יהא התורה רבה כמ"ש שיהיה לע"ל שתרבה הדעת כו', וכל זה רק ליעקב ולא לגוים וזהו מגיד דבריו ליעקב וגו' לא עשה כן לכל גוי וגו'.

מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל. דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו ר"ת חדלו כמ"ש חדלו פרזון.

מגיד דבריו ליעקב ס"ת דוב ונרמז באותן תיבות שם סבא רבי דוב זצ"ל ושם בנו אאמו"ר הגאון ר' יעקב שליט"א.

הללוי-ה הללו את ה'

הללויה הללו את ה' מן השמים. ס"ת תנומה.

ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור. ר"ת נוי חלול, כמ"ש נבוב לוחות וגו' שצריך שיעמדו הלוחות שהם חלולים במקום אותיותיהם במקומם מבלי להוציאם משם. עוד, שהעולם הוא חלול עי' חגיגה.

חק נתן ולא יעבור ס"ת נקרא.

אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו. אש וברד שלג ר"ת אשו. רוח סערה עשה ר"ת סער. רוח סערה עשה דברו ס"ת הרוח.

ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף. ההרים וכל גבעות עץ ר"ת עוגה, שכל ההרים והגבעות הם תמיד בעיגול ולא נמצאים בריבוע. החיה וכל בהמה רמש וצפור ס"ת בגי' רמש. רמש וצפור כנף ס"ת שרף.

יהללו את ה' כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים. יהללו את ה' ר"ת איש כמ"ש ה' איש מלחמה ה' שמו. שם ה' כי נשגב ס"ת בגי' ביום. כי נשגב שמו לבדו ר"ת לשנך. הודו על ארץ ושמים. ר"ת צלמו, היינו ע"י צלם אלקים שבאדם והיינו ע"י שהולך בדרך השי"ת כראוי [ובזקן מבלי לגעת בו ובפיאות מגולים ולא מוחבאים], ע"י הודו של השי"ת הוא על ארץ ושמים שמתקדש ע"י שמו יתברך בארץ ובשמים.

וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה. וירם קרן לעמו ר"ת קול. לבני ישראל עם קרובו ס"ת ליום.

הללויה שירו לה' שיר חדש

הללויה שירו לה' שיר חדש תהלתו בקהל חסידים. תהלתו בקהל חסידים ר"ת בגי' ת"י כמנין שנות הבית ששם היה תהלתו בקהל חסידים ע"י שירת הלויים.

לה' שיר חדש ס"ת שרה. חדש תהלתו בקהל חסידים ס"ת שלום.

ישמח ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם. ר"ת י"ב יציב, שלעת"ל תחולק הארץ לי"ב שבטים כמ"ש סוף יחזקאל והכל יהיה ברור ויציב כל מקום למי הוא שייך. וע"ז ישמח ישראל וגו' וזה יהיה בגאולה השלימה וזהו בני ציון יגילו במלכם היינו כשתהיה שמחת הגאולה כשבני ציון יגילו במלכם.

ישמח ישראל בעשיו בני ציון ס"ת חולין, שבגאולה השלימה יתרפאו כל החולים, בב"א. בני ציון יגילו במלכם ס"ת מיון שכבר לא יצטרכו יותר מיון לחולים וליכא מידי דלא רמיזא באורייתא.

יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו. יהללו שמו במחול בתף ר"ת (רבי) ישבב. בתף וכנור יזמרו לו ר"ת יובל, כשיחזור היובל אז בתף וכנור יזמרו לו שחזרו דיני יובל וכל א' חוזר למקומו ולנחלתו.

כי רוצה ה' בעמו יפאר עניים בישועה. כי רוצה ה' בעמו ר"ת יברך. ס"ת הוי"ה. יפאר עניים בישועה ס"ת רמה, רמז ליצי"מ ביד רמה. וס"ת מהר שישועת הצדיקים מהרה כמ"ש קול רנה וישועה באהלי צדיקים שזה ר"ת קרוב וכמ"ש כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות ובישועה זו יפאר עניים בישועה. כל אות שניה נוטריקון יפן. כל אות שלישית נוטריקון שאו.

יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם. ס"ת בגי' קכ"ז מנין שנותיה של שרה אמנו ע"ה שבפטירתם של החסידים, החסידים יעלזו בכבוד וירננו על משכבותם.

ירננו על משכבותם ר"ת בגי' קכ"ז מנין שנות האדם, שאח"כ ירננו על משכבותם.

רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם. רוממות אל בגרונם כל אות שניה נוטריקון 'לוג', רמז ללוגי היין שישתו לעת"ל ויברכו לה' כמ"ש גבי דוד המע"ה שילהי פסחים.

לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים. לעשות נקמה בגוים ר"ת לבן, היינו נקמה בלבן הארמי שביקש לעקור את הכל, והנקמה שאת מי שהוא רצה לעקור הם בעצמם יעקרו אותו בנקמתם בו.

הללוי-ה הללו א-ל בקדשו

הללוהו בתף ומחול הללוהו במינים ועגב. הללוהו במינים ועגב ס"ת בגי' מ"ח,
רמז למ"ח קניני תורה.

הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה. הללוהו בצלצלי שמע ס"ת בגי'
מנין פ"ו כמנין אלקים.

כל הנשמה תהלל י-ה הללוי-ה. כל הנשמה תהלל ר"ת כה"ת שהוא שם קדוש
כמובא שמרומז בתיבות הטוב שמך ולך' נאה' להודות'. י-ה הללוי-ה ר"ת י-ה.

ברוך ה' לעולם

ברוך ה' אלקי ישראל עשה נפלאות לבדו. עשה נפלאות לבדו ר"ת מנין ק"נ
מנין מזמורי התהילים.

ברוך ה' אלקים אלקי ישראל עשה נפלאות לבדו. ברוך ה' אלקים אלקי ישראל
ס"ת מלכיה.

וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן. ס"ת בגי' 'דת',
כמ"ש מימינו אש דת למו שלעת"ל ימלא כבודו את כל הארץ ואין כבוד אלא
תורה שלעת"ל תרבה הדעת בב"א.
וימלא כבודו את ס"ת אות.

ויברך דוד

לך ה' הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ. לך ה'
הגדלה ר"ת לי-ה. כי כל בשמים ובארץ ר"ת כוכב. ס"ת מליץ.

והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל וגו'. והעשר והכבוד מלפניך ר"ת בגי'
בן, רמז למ"ש שכשנולד בן בא פרנסה. ס"ת דרך.

אתה הוא ה' לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחווים. שמי השמים וכל צבאם ס"ת מלים, רמז למילות שנזרקו לגובה שמים. וצבא השמים לך משתחווים ר"ת מלוה, הלום. וצבא השמים לך ס"ת אמך רמז לחלום יוסף שאמר לו יעקב אע"ה הבוא נבוא אני ואמך להשתחוות לך ארצה.

אתה הוא ה' האלקים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים וגו'. אתה הוא ה' האלקים ר"ת אהיה. האלקים אשר בחרת באברם והצאתו ס"ת תרומם.

ותתן אתת ומפתים וגו' כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה. כי ידעת ר"ת כי. ותעש לך שם כהיום הזה 'שם כהיום הזה' ר"ת הש"ך, רמז לספר הש"ך שהשי"ת עשה לו שם גדול.

ויושע ה'

ויושע ה' וגו' וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים. על שפת הים ר"ת עשה וס"ת לתם, רמז למ"ש שבאו האבות הק' על ים סוף בזמן שבנ"י עברו שם כמ"ש רש"י בתהלים.

אז ישיר

אז ישיר משה ובני ישראל וגו' אשירה לה' כי גאה גאה וגו'. אז ישיר משה ר"ת אמי. אז ישיר משה ובני ר"ת יום, יומא, שמיד בתחילת היום אמרו השירה. אשירה לה' כי גאה ר"ת גאלך.

עזי וזמרת י-ה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלקי אבי וארממנהו. י-ה ויהי ס"ת י-ה. לי לישועה ס"ת י-ה. אלקי אבי וארממנהו ס"ת מנין שם הוי"ה.

ימינך ה' נאדרי בכח ימינך ה' תרעץ אויב. ימינך ה' נאדרי ר"ת יין, וס"ת חיר, שהיין הוא מתוק לחיר. ה' נאדרי בכח ר"ת בני, כמ"ש ראשית כחי ואני.

אמר אויב ארדוף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי.
יל"פ ברמז, אמר אויב פי' היצר הרע, ארדוף את האדם שרוצה לעסוק בתורה,
אחלק שלל פי' שלל בגי' ש"ס שלא אתן לו ללמוד הש"ס, אבל האדם עונה
ליצה"ר תמלאמו נפשי אריק ר"ת תנא שהנני שונה הש"ס וממלא נפשי בתורה
ואח"כ אריק פי' מריק ומלמד לתלמידים, חרבי פי' הנני מתגבר על היצה"ר ע"י
תפלה כמ"ש בחרבי ובקשתי, תורישמו ידי פי' כמו כן ע"י כח התורה והתפלה
הנ"ל פועל ישועות לכלל ישראל וזה בא מכח האבות כמו שמצינו ביעקב אע"ה
וזהו תורישמו מל' ירושה שישרנו כח זה מיעקב אע"ה, ידי פי' רשותי שירשנו כח
זה לידי היינו לרשותי אכי"ר.

מקדש ה' כוננו ידיך. ס"ת כושי, היינו יפה כמ"ש ס"פ בהעלותך גבי מרע"ה,
כמ"ש בסוכה מי שלא ראה כו'.

ה' ימלך לעלם ועד. ר"ת בגי' נ"ו, רמז לנ"ו נרות חנוכה שהם כנרות המקדש עי'
רמב"ן פ' בהעלותך, והיינו שלעת"ל שה' ימלוך ע"כ העולם בכבוד אז יחזיר את
האור הגנוז לצדיקים בזכות ובאור הנרות.

ה' מלכותיה קאם לעלם ולעלמי עלמיא. ר"ת מקל, מקלי, מקלו, כדמצינו
בשלמה המע"ה שזהו סימן מלכות, והיינו שהשי"ת מלך ע"כ המלכים כולם.

כי לה' המלוכה ומושל בגוים. כי לה' המלוכה ר"ת כלה, כשה' ימלוך על כל
העולם אז כלל ישראל יהיו כלה כביכול. ועוד שאז יכלו הרשעים וזהו כלה בקמץ
וסגול. וס"ת המילה. כי לה' המלוכה ר"ת וס"ת בגי' מנין ע"ה כשנותיו של
אברהם אבינו בצאתו מחרן (לך לך י"ב ד') שפרסם מלכותו יתברך במה שגייר
האנשים.

שמונה עשרה

וכל החיים כו' וייהללו אית שימך ביאמת כו'. ר"ת אשוב רמז לתשובה מאהבה
שבאה עיי"כ שמהלל את השי"ת.

ברכת המזון

תמיד לא חסר לנו. ר"ת מנין חסת, שהקב"ה חס עלינו ולכן תמיד לא חסר לנו.

יתברך שמך בפי כל חי תמיד כו'. ר"ת ישבחק. ואותיות שיבחק, ישתבח.

והוא יוליכנו קוממיות לארצנו. ר"ת קולי, כמ"ש קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי, היינו קולי שמעת לתפלתנו שתוליכנו קוממיות לארצנו. וכן ר"ת קמו, כמ"ש חז"ל עה"פ ואולך אתכם קוממיות שיהיו גובה מאה או מאתים אמה.

הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב כו'. הרחמן הוא יישלח לנו את ר"ת בגי' עה"כ מנין אליהו.

במרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת שלום ונשא ברכה מאת ה' כו'. שיתהא לימשמרת שלום ונשא ר"ת שלוש, רמז לברכה משולשת.

מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם. מילכו ועשה חסד למשיחו ר"ת מחול, למי, לדוד, וכן לזרעו עד עולם כדא"י בגמ' שהקב"ה שאל את דוד המע"ה איך רוצה לתקן ואמר בזרעו יעו"ש. וכן אפשר כך, מגדיל ישועות היינו הקב"ה, מוח"ל כנ"ל, לדוד ולזרעו עד עולם.

יראו את ה' קדשיו כי אין מחסור ליראיו. כ"י אין מחסור ליראיו ר"ת מלאך והיינו שירא ה' הוא כמלאך שלא חסר לו כלום.

פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. ליכל ח"י רצון ר"ת רחל, שהיא אם כל ישראל כמ"ש בירמיה רחל מבכה על בניה.

נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב. ולא ראיתי וגו' ר"ת רצון והיינו כמ"ש פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון. וס"ת בקיא והיינו שהת"ח בקיא בתורה ולא נעזב ממנו שום דבר תורה, ולזה קאמר נער הייתי גם זקנתי כי גירסא דינקותא סייעתו כשהמשיך ללמוד גם בזקנותו ועי"כ הוא נשאר בקיא בתורה.

קריאת שמע

ואהבת את ה"א בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. לבבך נפשך מאדך ר"ת בגי' ק"כ, כשמקיימים כאן מ"ע של אהבת השי"ת בגי' כוונות אלו זוכים לחיים ארוכים בעזה"י.

ואהבת את ה'. ר"ת בגימטריא מנין 'טוב', ואהבת את ה' אלקיך ר"ת בגימטריא מנין י"ח, כמ"ש טוב לגבר כי ישא עול בנעוריו שישא אשה בהיותו בן י"ח (י"ז ויום אחד כמ"ש הרמב"ם והגרע"א) ומאהבת ה' יעשה כן שהרי הקב"ה יושב ומצפה לזה עד בן כי (י"ט ויום אחד כמ"ש מרן שליט"א בתשובות הגר"ח) וצריך לישא כבר בן י"ח אלא שעד בן כי הקב"ה יושב ומצפה ומאהבת ה' יעשה כן שהקב"ה לא יצטרך לישוב ולצפות כלל אלא מיד בן י"ח ישא אשה.

אשר אנכי מצוך. ר"ת אמא, ציווי לקיום מ"ע של כיבוד או"א.

היום על לבבך. ס"ת מלך. ר"ת עלה, העל, שתעלה על לבבך את כל התורה והמצוות נוכמ"ש להלן בתפילה 'ותורתך ודברך ישים על לבו'.

ושננתם לבניך ודברת. ר"ת בגימטריא מנין שם 'מ"ב'.

ודברת בם וגו'. ודברת 'בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך' ר"ת מנין שם 'הוי"ה' ב"ה, שתמיד יהיה ה' לפניך [כמ"ש שו"ת ה' לנגדי תמיד] ושם שמים שגור על פ"ך וזהו ודברת וגו'.

וקשרתם לאות על ידך. ר"ת עליו. ס"ת תמלך.

והיה אם שמע. והיה אותיות של הוי"ה ב"ה.

**והיה אם שמע. ר"ת אשו שהתורה ניתנה באש כמ"ש את 'אשו' הגדולה במעמד
הר סיני במתן תורה.**

**והיה אם שמע תשמעו וגו'. התורה היא 'יום' ו'נקבה' ע"י ספר הבהיר, ומ"ש מר"ש
בבהיר בשחקים אותיות..., וכאן יש ר"ת ואש"ת או אשתו [והיה אם שמע תשמעו]
אמ"א [אל מצותי אשר] אמ"א [אשר אנכי מצוה]. ודו"ק.**

אם שמע תשמעו אל. ס"ת עולם, שעי"ז זוכים לעוה"ב.

ויל'עבדו ביכל ליבבכם. נוטריקון 'לולב'. ס"ת מלו, למול ערלת הלב.

ונתתי מטר ארצכם. ר"ת אמו. ס"ת מרי.

**בעתו יורה ומלקוש. ר"ת יוב, היינו שבט יששכר [ע"י תשובות הגר"ח ח"א],
שבזכות התורה יורדים גשמים.**

וחרה אף ה' בכם. ר"ת איוב, איוב [רח"ל].

ולא יהיה מטר. ר"ת יום.

ולא יהיה מטר והאדמה. ר"ת יומו.

מטר והאדמה לא תתן. ס"ת אהרן.

הטבה אשר הי נתן לכם. ר"ת אילן, אילנה.

לבבכם ועל נפשכם. ר"ת בגימטריא מנין פ"ו כמנין ילקים'.

את בניכם לדבר בם. ר"ת לב, לבא, בלבא [רחמנא לבא בעי], לב אב [כרחם אב על בנים].

מזוזות ביתך. ר"ת שם ימ"ב'.

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם כימי השמים על הארץ. למען ירבו ימיכם וימי ס"ת מיון, שליכא מידי דלא רמיזא באורייתא שאם יש חולי ל"ע הולכים למיון למען ירבו ימיכם. וימי בניכם על האדמה ס"ת מילה, שבזכותה זוכים לארץ ישראל.

ימיכם וימי בניכם. ר"ת יוב שהוא משבט יששכר שעמלים בתורה מאד, שהתורה נותנת חיים לעושיה ומרבה תורה מרבה חיים לו ולדורותיו עד עולם. ס"ת מים, אין מים אלא תורה. וכן בני ישראל ואמרת' ר"ת יוב.

אשר נשבע הי לאבותיכם. ר"ת אילן.

כימי השמים על הארץ. ר"ת בגימטריא מנין יק' כמ"ש בן מאה כאילו עבר ובטל מן העולם וזהו כימי וגו' שאמנם הוא על הארץ אבל הוא כימי השמים כבר כמו ימי השמים כאילו הוא כבר נמצא בימים שנמצאים כבר בשמים.

ויאמר הי אל משה לאמר. ויאמר הי אל משה ר"ת איום, יומא [בחולם] שהקב"ה לימד את משה רבינו תורה שבכתב ביום. ור"ת מיואל.

ה' אל משה לאמר דבר אל. ר"ת בגימטריא 'אלקים'. [אלקים בגימטריא עה"כ ר"ת ויאמר ה' אל משה לאמר].

לכם לציצית וראיתם אותו. ר"ת אלול.

את כל מצות. ר"ת אמך [כמ"ש אל תשוט תורת אמך].

ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. ולא תתורו אחרי לבבכם ס"ת איום, יומא [יוה"כ], שאסור לזון עיניו מקדש הקדשים. [האומנים נכנסים עם תיבה כדי שלא לזון עיניהם מבית קה"ק ויל"ב האם גם לכה"ג הנכנס לפני ולפנים אסור].

למען תזכרו ועשיתם את. ר"ת אלול [שאם לא ח"ו אזי יש אלול ח"ו].

את כל מצותי והייתם. ס"ת תלים [היינו תהילים שבכמה מקומות בחז"ל זה כתוב 'תלים'].

את כל מצותי. ר"ת אמך.

והייתם קדשים לאלקים. ר"ת קול, שצריך לומר קדושה בקול רם. ס"ת בגימטריא ק"כ, לומר שכל החיים יתנהגו בקדושה.

אני ה' אלקים. ר"ת בגימטריא י"ב, שהוציא השי"ת את י"ב שבטי י-ה [אותם בארונותיהם כמ"ש בספרי], ואת כל שבטיהם ממצרים.

הוצאתי אתכם מארץ מצרים. ר"ת בגימטריא פ"ו כמנין אלקים.

מארץ מצרים להיות לכם. ר"ת ממלל, שתמיד צריך לזכור יצי"מ.

להיות לכם לאלקים אני. ר"ת בגימטריא צ"א כמנין שם הוי"ה ואדנו"ת.

אבות פ"א מ"א. ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה. ר"ת מלוכה.

ברוך רחמנא דסייען